This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

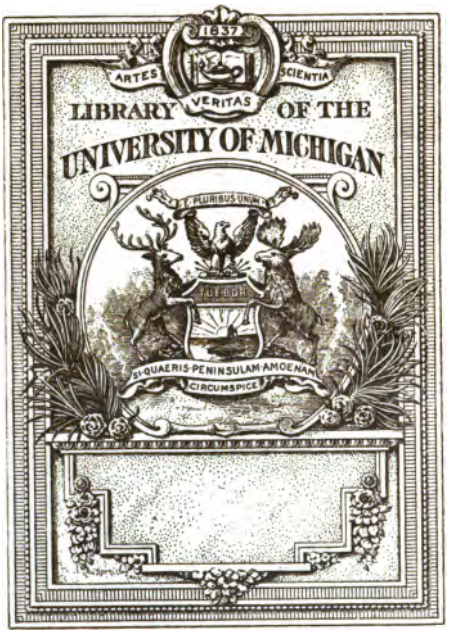

THE GIFT OF
Misses Susan and
Bertha D. Hill

BV
4921
.A429

EARAIL DHURACHDACH

DO

PHEACAICH NEO-IOMPAICHTE:

LE

IOSEPH ALLEINE;

Eidir-theangaicht' bho 'n Bheurla,

LE I. S. MINISTEIR ANN CAMPLETON.

Gniomh. iii. 18.——*deanaibh aithreachas, agus bithibh air 'ur n-iompacha', chum as gu 'm biodh 'ur peacaidh air an dubhadh amach, &c.*

Inbhirneis:

CLO'-BHUAILT' AGUS R'AN REIC LE EOIN YOUNG.

1807.

DO'N LEUBHADAIR.

A LEUBHADAIR,

Is e 'n run ſonraichte bh' aig Ughdar an leabhair ſo t-anam a ſtiura' gu ſonas fiorruith. Na h-uile ni dh' fheudadh e-ſan a dheana' chum na criche ſo, rinn e. Dean thuſa nis do chuid fein do 'n obair, le *curam*, le *fein-cheaſnacha*' 's le h-*urnaigh*, a chum as gu 'm biodh a ſhaothair air a beannacha' do t-anam.

Is ann air ghaol leas t-anama chuir air aghai' mar an ceadn' a thug aon urramach agus chrabhach fainear an leabhar a chuir ſa chanain ſo: agus bha 'n run ceadna aig an neach a thagh a chuid ſo dheth,* is aig an neach a thionndaidh e.—Nuair tha muinntir eile mata aig gabhail uirread ſhuim do t-anam priſeil agus neo-bhaſmhor, an e nach gabh thu fein ſuim dheth cuideachd? Tha dochas agam gu 'n gabh: agus an' lathair agus an' ainm an Dia bheo, tha mi guidhe ort gu durachdach, air ghradh t-anama fein, gu leubh thu 'n leabhar ſo le curam, a ris agus a ris, thairis agus thairis. Ma leigeas e fhaicinn duit gu bheil thu 'n cunthart, tha mi guidhe gu 'n gabh thu gu grad rabha, 's gu 'n teich thu bho 'n fheirg ata ri teachd; us ma leigeas e fhaicinn duit gu bheil thu chean' air t-fhior-iompacha', gu 'n toir thu do Dhia a ghloir, is gu 'n gluais thu mar is cuibhi' do oighre na beatha mairtheannaich.—Agus tha mi guidhe air Dia nan uile ghras gu lean e 'n obair ſo le cumhachd a Spioraid, is nuair a bhios tuſa ga leubha' no ga h-eiſdeachd, gu 'n toir e fein duit a bheannacha'. AMEN!

*** Leubh gu curamach ad Bhiobul gach aon ſcrioptur gus am bi thu air do fheola' fad an leabhair.

* The Tranſlation is from the abridgment by Mr. Thornton, intitled, *Alleine's Admonition.*

AN CLAR-INNSIDH.

Taobh-duilleig.

CUIRE' teann do pheacaich gu pille' ri DIA chum bhi air an ſabhala'; - 15

CAIB. I.—A' feuchainn ciod anns nach 'eil iompacha' aig co-ſheaſamh; is a ceartacha' cuid mhearachdan m' a thiomchioll; - 20

CAIB. II.—Ciod ann ſam bheil iompacha' ag co-ſheaſamh; 30

CAIB. III.—Gur eigin iompacha' no baſacha'; - - - - - - 76

CAIB. IV.—Comharan na muinntir neo-iompaichte; - - - 116

CAIB. V.—Truaighe na muinntir neo-iompaichte; - - - - 144

CAIB. VI.—Seolai' gu iompacha'; - - - - - - - - - - - - - 179

CAIB. VII.—Argumainte gu iompacha'; - - - - - - - - - - 211

Co-dhunadh an iomlain; - 228

Earail araid do cheannarta' theaghlaichean; - - - - - - - - - 240

N. B. In the following ſheets, the quieſcent *dh* at the end of words, is generally omitted, when the next word begins with a conſonant.—This abbreviation (which never affects the root or etymology of the word,) is often marked with an apoſtrophe, eſpecially near the beginning, that ſuch as have been in the uſe of ſeeing thoſe letters, might be at no loſs till they are become familiar to the want of them. The rule of *caol ri caol* has likewiſe been laid aſide in compound words, which can but ſeldom admit of it. A few other alterations (which it would perhaps be too much to make at once,) would ſimplify the Galic orthography, and bring it to a near correſpondence with the pronunciation.

EARAIL

ROIMH-RADH

DO

EARAIL DHURACHDACH

J. ALLEINE,

LE

RICHARD BAXTER.

A LEUGHADAIR,

THA mi ga mheas mar throcair mhor bho DHIA, gu bheil cothrom agam aon uair eile labhairt riut le durachd mu thiomchioll leas t-anama, mun luidh mo cheann ſan uir, is mun d' theid mi thoirt mo chunntais ſuas dom Bhreithe. Mar neach a bhios gu gairrid air mo ghairm air ſalbh, 's nach urra labhairt riut tuille gus an coinnich ſinn ann am bith-bhuantachd, tha mi guidhe' ort ſmuainteacha gu tric agus gu cuidreamach air do ſtaid. Seall romhad, c' ait' am bheil thu dol; ſeall ad dheigh, cionnus a bha do chaithe-beatha; agus ſeall ann taobh aſtigh dhiot ciod an ſtaid am bheil

t-anam, na 'm bheil e deas arſon ſiorruith-eachd. Seall cuideachd os do chionn cia gloir-mhor an neamh air an d' rinn thu dearmad, agus ciod an DIA tha ri bhi na charaid no na namhaid ſiorruith dhuit; a reir mar a ni thu do roghainn, agus mar a chaitheas tu do bheatha. Seadh, ſeall fui'ad mar an ceadna air ſtaid na muinntir a fhuair bas gun iomp-acha. Seall air na nithe ſo, agus cuimhnich do bhas, mar tha focal DIA agus reuſan ga d' ſheoladh. Ann an ainm CHRIOSD tha mis' a' reic riut na teachdaireachd ſo, 2 Cor. v. 19, 20. agus ma chuireas tuſa cul ri, is ann air do chunthart. Mur gabh thu cuiribh na trocair an' dras, cha'n fhaigh thu trocair nuair a ghlaodhas tu air a ſon gu cruaidh la eile.

Tha fios agam, a pheacaich thruaigh, nach gabh t-an-mianna ſuim do na nithe ſo; ach tha fios agam gun d' thug DIA dhuit tuigs' agus reuſan, (agus tha e tairgſe grais dhuit) gu t-an-mianna chur fu' chois; is mur bi thu 'n toiſeach ad *dhuine*, cha bi thu gu brath ad *naomh*. Tha fios agam cuideachd gu bheil an ſaoghal mu 'n cuairt duit aingidh, is gu bheil ionus gach ni agus neach a th' ann, ul-lamh gu d' bhaca' agus gu d' bhuaireadh.

Ach

Ach tha fios agam nach cuir ſo airſan tha faicinn le beo-chreide' neamh agus ifrinn air thoiſeach air, no 's mo na chuireas fras no oſag gaoithe air duine bhiodh a' teicheadh arſon anama Luc. xii. 4. O dhuine, ſmaoinich cia mor an dealacha eidir na bheil agad ri chall is na bheil agad ri bhuinnig; eidir na bheir an *t-aibhisteir* dhuit is na bheir DIA dhuit; is cha'n fheud e bhith nach gabh thu fuim an' ſin do t-anam.

Theaga' gu'n tachair cuid dh'amadain ort (oir co ach amadain a chuireas an' aghai focail DIA?) a their ruit nach ruig thu leas uirread ſhaoithreach, is fhaicill, is chrabhai, is churam; gur leor dhuit a bhi coſail ri daoin' eile, 's nach 'eil ann an an-bhar diadhachd ach *neonachas* agus *amaideachd.* Seadh, theaga' gu 'n dean cuid do mhiniſteirean an t-ſoiſgeil fein, (a mhuinntir bu choir miſneach thoirt duit) fanoid air do chrabha, air do ghiulan faicilleach, is air do dhiadhachd; 's gun abair iad nach 'eil ann ach *cealgaireachd, cion ceille,* agus gaol a bhi *ſonnraichte* ſeach daoin' eile; nach eil ann ad chridhe' laidir ach dochas uaibhreach, fein-ſpeiſeil, agus faoin, is nach 'eil ann ad dhearbh-bheachd as gradh DHE, (ann deigh gach dicheall gu d' ghairm is gu d' thagha

dheanadh cinnteach,) ach dannadas agus cuthach.

Cha 'n iongantach daoin' a dhi-mola mar ſo an ni ſin air nach 'eil iad fein eolach, is a labhairt an' aghuidh iompachaï agus obair an SPIORAID, bho nach 'eil fios aca ciod is ciall da.—Do 'n mhuinntir ſo feudai ſibh na ceiſdean ſo leanas fheoruich. Ge nach dean iad iadſan atharracha', theaga gu 'n dean iad ſibhfein a dhaighneacha.

Ceiſd 1. Am barail chealgach, na amaideach, mhi-cheilli' gu faigh daoine bas? Na 'n diong ſolas, na ſaibhreas, na inbhe 'n t-ſaoghail ſo ni ſam bith do 'n anam ri uair fhagail? Na 'n cum iad a cholann gun dol na ſmur ſan duſlach.

C. 2. Am bheil anam neo bhas'or aig daoine; bhios beo fad ſaoghal nan ſaoghal an deigh na beatha ſo? Luc. xii. 40.

C. 3. Nach iomchuidh do dhaoine tuille ſuim a ghabhail do 'n aite ſam bi iad gu ſiorruith, na do 'n aite ſin anns nach bi iad ach tamul beag? Is nach glice dhoibh an ionmhus a thaſgai' far am bi 'n co'nui' bhith-bhuan, na far nach 'eil iad ach an diugh air thuras, is far nach bi iad theaga' nochd na marach?

Mat.

Mat. vi. 19, 20. 2 Cor. iv. 16,—18. and v. 1,—3, 6,—8.

C. 4. An ſaoil iad nach airi' DIA air ar n-uile chridhe, 's air ar n-uile ghradh, Mat. xix. 27. Nach comhara gu bheil duine gun chiall co maith as gun chreide' ma' ta tuille graidh aige do ſholas peacach na do DHIA, 2 Tim. iii. 4. do 'n t ſaoghal na da Chruthai'ear, 1 Eoin, ii. 15, 16? Nach bu choir do dhaoine rioghachd DHIA agus fhirinnteachd iarrui' thar gach ni, Mat. vi. 33? agus ſaoithreacha gu h-araid arſon a bhith ſin a mhaireas gu ſiorruith, Eoin vi. 27? Stri dheana gu dol aſteach air a gheata chughann Luc. xiii. 24. agus na h-uile dhicheall a dheana' chum 'ar gairm 's 'ar taghadh a dheana cinnteach, 2 Pead. i. 10.

C. 5. An ſaoil iad, as eug'ais naomhachd gu faic aon neach DIA? Eabh. xii. 14. Mat. v. 8. Tit. ii. 14. Nach 'eil an inntin fheolmhor na naimhdeas do DHIA agus fu' bhinne bais, ach an inntin ſpioradail a' toirt ſith agus beatha? Nach faigh iadſan a chaitheas am beatha reir na feola, bas; ach iadſan a ghluaiſeas a reir an SPIORAID, ſlainte? Is am buin neach air bith do CHRIOSD aig nach 'eil a Spiorad? Rom. viii. 1, 5,—10.

C. 6. An ſaoil iad am feud ionmhus duine

bhi air neamh, gun a chridhe bhi ann cuideachd, Mat. vi. 21. Agus nach e 'n dealacha mor tha eidir daoine aingidh agus diaghai', gu bheil an dara pairt na 'n naimhdean do naomhachd CHRIOSD (ge d' tha iad a giulan ainm) ach a phairt eile toirt ſpeis da reachd is ag iarrui' nan nithe ta ſhuas; mar gu biodh iad marbh do 'n t ſaoghal ſo, 's am beatha fallaichte maille ri DIA ann an CRIOSD? Phil. iii. 18,—20. Col. iii. 1,—5.

C. 7. Feoruich dhiu, am beil e cōſail gu dean DIA, nach toir dhoibh tora' na talmhainn, na nithe aimſireil gun ſaothair, a bheatha mhairtheanach, agus neamh a thoirt doibh gun churam, gun ſaothair, is gun dian-iarrui? gu ſonraichte nuair dh'iarr e gun churam a bhi oirn mu 'n aon, ach cruai-ſpairn a dheana gu ruigheachd air an aon eile, Mat. vi. 25, 33. Eoin vi. 27. Seadh, nach e ſteidh gach uile chreidei' gu bheil DIA ann, is gu toir e duais, don mhuinntir a dh' iarras e *gu dichealach*, Eabh. xi. 6.

C. 8. Feoruichibh dhiu, ſeadh feoruichibh d' ur ſuilibh, d' ur cluaſaibh, agus d' ur ſioſracha fein, am bheil a chuid is mo do na bheil ag r'a riu fein *Crioſdui'ean* a' caitheamh am beatha gu diadhaidh, a' cumail an anmianna

mianna fu' chois, a' taſgai' an ionmhuis air neamh, a gradhacha DHIA, 's ag iarruidh a rioghachd agus fhireantachd thar gach ni eile? Seadh, nach ann tha chuid is mo dhiu gun chrabha, gun churam, gun durachd ann an obair an anama; gun iomra idir a thoirt air a mhuinntir is ſoilleire agus is anabharra cionta, ag am bheil mar gu b' e an damnadh air a dheanadh cinnteach?

C. 9. Feoruich an dean ainm a *Chriosdui'* na daoine ſo ſhabhaladh, ge nach bi iad diadhaidh na naomha? Na 'n urra iad DIA thoilleachadh le bhi, gu breugach, a giulan ainm a *Chriosdui'* gun dragh a chur orra fein le chaithebeatha? Am bheil miniſteir ſam bith aig am bi danadas a ſhearmonacha nach feim Crioſdui'ean miſgeach, neoghlan, agus ſaoghalta mar ſo, a bhi air an iompacha 's air an atharracha, mu'm feud iad a bhi air an ſabhaladh?

C. 10. Feoruichibh do 'n luchd-teagaiſg ſin a tha cur cealgaireachd as ur leth-ſa, mur 'eil iad fein ag ra' gu bheil am peacadh ſa roghraineil, is gu bheil DIA ga bhagradh leis a pheanas is mo ann an ifrinn, Mat. xxiv. 51. Ma ſeadh, ciod a thachras do na cealgairean ſo tha gabhail os laimh gu bheil iad nan Crioſdui'ean,

dui'ean, nuair nach 'eil; aig am bheil fios air toil am maighſtir, ach nach 'eil ga deanadh.

C. 11. Nach do chuir iad cul nam *Baiſteadh* ris an t-ſaoghal, ris an fheoil, agus ris an Aibhiſteir; is nach d' thug iad ſuas iad fein do 'n Aithair, do 'n Fhear-ſhaoruidh, is do'n Fhear-naomhachaidh? Am bheil chuid is mo ag coimhead nam boide ſo mar an dicheal? Mar 'eil, cionnas ata fear-briſtidh cumhnainte ni 's iomchuidh air ſlainte na neach nach deachaidh riabh a bhaiſteadh?

C. 12. Nach 'eil nadur DHIA co naomha 's gur blaiſpheim a ra' gu 'n toir e anam air bith afteach maille ris do neamh gun iompachadh 's gun ath-nuadhachadh? 1. Pead. i. 15, 16.

C. 13. Feoruich dhiu c' arſon a thainig CRIOSD a chum an t-ſaoghail. Nach ann a thearnadh a phobuill bho'm peacadh? Mat. i. 21. a ſgrios oibridh an Aibhiſteir? 1. Eoin iii. 8. a ghlanadh dha fein pobull ſonruichte eudmhor mu dheagh oibre, Tit. ii. 14. 's a thoirt dhathigh cum DHIA nan anama chaidh air ſeacharan? Luc. xv. agus xix. 10.---Ciod ma 'ta thachras dhoibh-ſan nach gabh os laimh pilleadh, na 'm peacaidh a threigſin, na bhi air an iompachadh, na air an naomhachadh?

C. 14.

C. 14. Feoruich dhiu c' arſon a chaidh am baiſteadh ann an ainm an Spiorad naoimh? Am feud neach ſam bith dol aſtigh do neamh gun bhi air a bhreith leis an Spiorad, co maith as leis an uiſge? Eoin iii. 3, 5, 6. Na 'm buin neach air bith do CHRIOSD, mur 'eil Spiorad Chrioſd aige? Rom. viii. 9.

C. 15. C' arſon a thug Crioſd rabha do dhaoine co bitheanta gu bhi air am faicill ann aghaidh cealgaireachd nam *Pharaiſeach*, nam feudadh Crioſdui'ean cealgach a bhi air an ſabhala? Nach raibh na *Phariſich* nan luchd-teagaiſg urramach, foghluimte, agus faicilleach mu thiomchioll moran d' an giulan? Ach nach raibh iad cuideachd a' geur-leanmhuin nan naomh, nan naimhdean mi-runach do CHRIOSD, da dheiſciobuil, agus da phobul? Nach raibh e feumeil do 'n mhuintir ſo bhi air an iompachadh? Agus nach 'eil na Crioſdui'ean cealgach agus aingidh ſin tha 'n dras a' geur-leanmhuinn nan creid'each co olc ris na *Phariſich*, agus co feumeil air iompachadh, cia maith air bith an admheil? Seadh nach 'eil an cor ni 's meaſa, mar tha iad a deanadh dearmaid air creideadh ni's oirdheirc? Mat. xv. 7, 8. agus xxiii. 23, 24.

C. 16. Am bheil neach air bith as eug'ais naomhachd

naomhachd iomhchuidh arſon ſtaid naomh agus ſhona neamh? Na'm feud anam mi-naomha DIA fhaicinn, a gradhachadh, a chliudhachadh, agus a mhealtuinn gu ſior-ruith; na tlachd a ghabhail ann an obair is ann an coluadar nan naomh? Taiſb. xxi. 27. agus vii. 15.

C. 17. Feoruichibh dhiu ciod an dealacha tha eidir an Eaglais, no na naoimh, is a chuid eile do 'n t-ſaoghal? Nach e gu bheil an dara pairt air an iompachadh, air an atharrachadh, 's air an ath-ghintein; is a phairt eile mhain nan luchd-aidmheil? Feoruich dhiu nach 'eil naire orra bhi 'g radh ann ſan *chreid*, "Creideam ann ſan Spiorad naomh---gu bheil Eaglais naomh ann;---creideam ann an co-chomun nan naomh, &c." nuair tha iad a' cur cul ris an Spiorad, a' deanadh fanoid air na naoimh, is a' ſeaſamh an' taobh amach d' an comunn? Am bheil dochas aca bhi ann an comunn nan naomh air neamh, mur bi iad nan comunn air thalamh cuideachd?

C. 18. Am bheil iad do rireadh a' creidſinn gu bheil neamh agus ifrinn ann? Mur 'eil, c' arſon a tha iad a' gabhail os laimh a bhi nan Crioſdui'ean idir? Ach ma tha, c' arſon nach 'eil iad nan Crioſdui'ean do rireadh,

crabhach,

crabhach, eudmhor, naomha? Oir as eug'ais naomhachd cha 'n fhaic neach DIA.

C. 19. Nach 'eil righrean, breitheamhnan, is na h-uile dhaoine a cur dealachadh eidir duine agus duine; eidir am maith agus an t-olc, an t-umhal agus an t-eas-umhal, caraid agus eas-caraid? Agus nach mo gu mor a ni an DIA uile-naomha dealachadh chur eidir am firean agus an t-aingidh? Mal. iii. 17, 18.

C. 20. Feoruich dhiu c' arſon a chaidh miniſteirin ordughadh idir, na c' arſon a tha iad a ſearmonacha, mur 'eil iompachadh atharrachadh, agus naomhachadh feimeil? Seadh, feoruich dhiu am bheil iad a' creidſinn focail DE, ann ſam bheil gach ni tha thus' a' gnathachadh agus a' creidſinn, air an ſparadh gu ſoilleir agus gu teann air na h-uile dhaoine?

——Nuair a fhreagras iad na ceiſdean ſo air choir, biaidh e ſoilleir co dhiu 's tuſa, na iadſan, tha aimaideach, cealgach, agus cuthach,—Ach ma bhios anam air bith dhiu a chi a mhearachd, agus fheim air iompachadh; ghuidhinn airſan, ortſa, 's air gach aon, an ſeola na dha ſo leanas a thoirt fainear.

1. Na ſguir am feaſd do ſmaoineachadh le cuidream air na nithe ſo gus am bi do chridh' air atharrachadh, Salm. cxix. 59.

2. Thig

2. Thig dh'ionnſuidh CHRIOSD, agus gabh ris mar do Shlanui-fhear, t-Fhear-teagaiſg, agus do Righ; is bheir e dhuit maitheanas anns na chaidh ſeachad, le trocair agus tearnuinteachd as ſo ſuas. Eoin i. 12. iii. 16. v. 40. agus 1 Eoin v. 11, 12.

3. Biodh dearbh-bheachd agad a' gradh DHIA, a' maitheanas do pheacaidh, agus a' ſonas ſiorruith neimh; a chum as gu mothaiche' tu nach 'eil ann an ſolas an t-ſaoghail ſo ach aolach agus ſalchar, air a choimeas ris an aoibhneas neamhaidh ſin ata ſruthadh bho chreideamh, bho dhochas, agus bho ghradh; bho ſhith-choguis agus bho umhlachd treibh-dhireach.

4. Na peacaich ni 's mo le d' dheoin na gu dana. Seachainn an t-olc a dh' fheudas tu a ſheachnadh. Iſai. lv. 7.

5. Bi ſeachantach air droch cuideachd, air coſlas peacaidh, agus ſlighe buairidh; is gleidh cuideachd na muinntir tha irioſal, faicilleach, treibh-dhireach, agus naomh. Salm. cxix. 115, 63.

6. Feith air Spiorad DHIA le gnathachadh dicheallach, durachdach, agus coilionta air na meadhonadh ſin a ſheol e fein duit. Eiſd leugh, ſmaoinich, agus dean urnaigh. Guidh

gu

gu dian arſon grais gu t-iompacha'. Feith mar ſo, 's chan fheith thu 'n diomhain, Salm xxv. agus xxxvii. 34. lxix. 6.

Seolai' eile gheibh thu ſan leabhar ro-fheimeil ſin (*Earail Dhurachdach* I. ALLEINE) d' am bheil na briathra ſo nan ro-raite. Leabhar a ghuidhinn ort a leugha gu tric is gu durachdach, ach gus am faic thu ſtaid t-anama, 's an glaodh thu *Ciod an ni mi chum 's gu bithinn air mo ſhabhala'!*—Tha 'n t-ughdar ſin, mar gu b' ann, a' glaodhaich riut bho na mairbh, agus tha mis' a glaodhaich riut (mar neach a bhios cuideachd ann an ſaoghal eile gu gairrid) nach 'eil gliocas air thalamh, na fois na co-fhurtachd air bith aig an anam, as eug'ais bhi meaſarra, ſeirceil, co-thromach, agus naomha. 'S e ſo ar gliocas, 's e ſo ar gnothaich, agus ar n-obair mhor ſan t-ſaoghal ſo.

O THIGHEARNA! gabh thuſa truas do gach uil' anam a chi na chluinneas na nithe ſo, 's leig fhaicinn doibh gu bheil iad uile do reir briathra firinneach DHE. O na leig le ſuil, le teagaſg, le eiſeimpleir, agus le Spiorad CHRIOSD, a bhi air an call orra-ſan; agus iadſan air an call gu ſiorruith! Thoir do 'n mhuinntir neo-iompaichte bhi air an iompacha

'ſ air an atharracha'; 'ſ thoir do 'n mhuinntir a chuir annadſa an dochas, gun bhi gu brath air an naracha na air an gluaſad. Stiur iad le 'd SPIORAD, dion iad le d' chumhachd, cum ſuas iad le d' ghras, is thoir d' an anama faidheoidh ſeilbh air oighreachd do chloinne, trid IOSA CHRIOSD ar Tighearna. *Amen.*

RICHARD BAXTER.

EARAIL

EARAIL DHURACHDACH

DO

PHEACAICH, &c.

Cuireadh teann do Pheacaich gu pille' ri DIA chum bhi air an ſabhaladh.

A MHUINNTIR ionmhuin agus ghradhach, is e mo run, mar ſtiubhard leis m' bu mhath a bhi dileas, a chuibhrionn fein a thoirt do gach aon. Ach mar a bhios iomguinn ſhonraicht' air an Leigh mu thiomchioll na muinntir is tinne 's is cunthartaiche ſtaid ; is mar a mhaothaicheas cridhe athar gu h-araid oiſcionn an leinibh tha dlu do 'n bhas ; is amhlui' tha 'n aireamh do anama neo-iompaichte 'n ar meaſg-ſa 'g iarrui' grad oidheirp a thoirt air an ſpionadh as an teine, Iude 23. Air an aobhar ſin is ann orra ſo a bheir mi cheud aire.

Ach ciod an argumaint a ghnathaicheas mi ? ciod na briathran a roighnicheas mi? A Thigh-

earna, cia leis a chuireas mi iompai' orra; cià leis an ni mi 'm buinnig? O nach raibh fios agam! fgriobhainn le deoir; fparrainn gach earail le gul; ghuidhinn orra air mo ghluinnibh, is bheirinn dhoibh le durachd gach boinne do m' fhuil. O cia taingeil a bhithinn nan gabhadh iad os laimh, ann deigh fin uile, aithreachas a dheanadh agus pilleadh!

"Ach, a Thighearna, cia neo-chomafach mis' arfon na h-oibre fo! Cia leis a dhruighreas mi air a chridhe tha mar chloich! an eirich na mairbh as an uaigh air m' iartas? An labhair mi ris na creagan, na 'n glaodh mi ris na fleibhtibh, an' dochas gun eifd iad ri m' earailibh? An toir mis' a fhradharc do 'n dall? c'uin a rinneadh fo riabh le duine? Ach dhuit-fa, O Thighearna, cha'n 'eil aon ni eacomafach: is urra thu, feadh cridh' a pheacaich a bhioradh. Cha 'n urra mis' ach am bogh' a tharruing air thuairmeas; ftiur thus' an t-faighead eidir altaibh an airm-eididh: marbh am peaca, ach fabhail anam a pheacaich, a thionndas a fhuil na chluas gus na nithe fo a leugha na eifdeachd."

Mo bhraithre, ceadaichibh dhomh labhairt ribh mar charaid, gu dileas faor, ann fan aon ni is cuidrimiche bhuineas duibh; oir is e

gnothach

gnothach mor an leabhair ſo geur-mhothacha thoirt duibh air 'ur ſtaid; 'ur n-iompacha', agus 'ur ſabhala'. Cha 'n 'eil mi dol a labhairt ribh ann am briathra deaſ-chainnteach na ſeolta; cha 'n e ur cluas a thoileacha tha idir air m' aire, ach ur n-anama ſhabhala: 's ann air ur cridhe, 's cha 'n ann air ur cliu tha mi ſuirgheadh. Mur faigh mi ur cridhe, ciod ſam bith eil' a gheibh mi, tha mi falamh. Mur biodh a mhiann orm ach ur cluas a thoileacha, ſheinninn oran eile dhuibh, agus ſgeul bu bhinne; chuirinn adhart ſocair f'ur ceann, is labhrainn ſith ribh; oir cionnus is urra Ahab ſpeis a bhi aige do Mhicaiah, bhios "do ghna a' faiſneachd uilc mu thiomchioll?" 1 Righ. xxii. 8. Ach nach "fearr lotan caraid na ſodal baoibh? a bhios ri miodal le bilibh, nuair tha i ſealg arſon an anama;" Seanr. vii. 21, 22, 23. agus vi. 26. Nam bithinn a' dol a bhreuga naoidhein, dh'fheudainn a luaſga na chadal le oran fonn'ar; ach nuair a thuiteas an leanabh ſan teine, cha 'n fhaoineis mar ſo idir a bhios air aire a pharanta. Tha aobhar agamſa bhi durachdach gun amharus, a chionn gu bheil ſios agam "mur eirigh ſibhſa, 's mur tig ſibh leam," gu bheil ſibh caillte gu ſiorruith. As eugais iom-

pachai cha 'n 'eil ſlainte ſam bith, ri fhaotainn. Is eigin domh buadhachadh oirbh na ur fagail am buillſgean truaighe.

Ach ann ſo tha ſpairn m' oibre teachd orm a ris. " A Thighearna, tagh thuſa clachan dhomh as a chladach, 1. Sam. xvii. 40, 45. Tha mi teachd ann ainm Tighearna nan ſluagh, Dia armailtean Iſrael?" Tha mi teachd amach mar an t-oganach Daibhidh, a ghleachd " cha 'n ann ri fuil agus feoil, ach ri uachdranachdaibh, ri cumhachdaibh, agus ri prionnſui' dorchadais an t-ſaoghail ſo," Eph. vi. 12. Air an la 'n diugh buaileadh an Tighearn' am Philiſteanach, is " thugadh e airm bho 'n duine laidir' a chum as gu faighinn-ſa na prioſanaich air falbh as a lamhan. " A Thighearna, tagh mo bhriathra, tagh m' arma; 's nuair a chuireas mi mo lamh ſa mhala, thoirt as cloiche g'a tilge', dean thus' a giulan chum a chomharai, 's a ſparra, cha 'n ann an' clar-eudainn, 1 Sam. xvii. 49. ach an' cridh' a pheacaich neo-iompaichte, ga bhuala chum an lair, coſail ri Saul na leaga' ſona, Gniomh. ix. 4. Chuir thu mis' amach, mar a chuir Abraham a ſheirbhiſeach, Gen. xxiv. 4. a ſhuir'eadh air anama dh' ionnſui' do Mhic, mo mhaighſtir. O Thighearna

Thighearna, Dhia mo mhaighſtir, guidheam ort, ſoirbhich leam air an la ſo, 's cuir t-aingeal air thoiſeach orm a reiteacha mo ſhlighe, Gen. xxiv. 12. chum is mar a naiſg ſeirbhiſeach Abraham, Iſaac agus Rebecca mu'n do ghabh e fois, gu ceanglainſa cuideachd Crioſd agus anama mo phobuil, mu 'n dealuich ſinn r' a cheile."

Ach tha mi a' pilleadh air m' ais ribhſa. Tha cuid agaibh aig nach 'eil fios ciod is ciall do iompacha na atharracha; 's is diomhain toiſeacha ri 'r comhairleacha gu ni nach 'eil fios agaibh ciod e: air an aobhar ſin feuchai' mi dhiubhſa *Ciod e iompacha* na atharracha. Tha cuid eile 'g altrum duil ri trocair ge do bhuanaich iad ſan ſtaid am bheil iad; agus dhoibhſan feuchai' mi *Gur eigin iompacha.* Tha cuid eil' ann am barail fhaoin gu bheil iad air an iompacha' cheana; dhoibh-ſan feumai' mi comharan na muinntir *neo iompaicht'* a leigeil fhaicinn. Tha cuid eil' air nach 'eil eagal uilc, bho nach 'eil iad ga mhothach, 's air an aobhar ſin tha cadal am barr a chrainn; dhoibh ſin feuchai' mi truaighe na muinntir *neo-iompaichte.* Tha cuid eil' a' ſuidhe ſios bho nach leir dhoibh an ſlighe mach; do 'n mhuinntir ſo ſeolai' mi *Meadhona an iompachai'*

Iompachai'. Agus fa dheire, chum gach aon neach a bhroſnacha', co-dhuini' mi le *Argumainte gu Iompachai.*

CAIB. I.

A' feuchain ciod anns nach 'eil Iompacha ag co-ſheaſamh ; is a ceartacha cuid mhearachdan m' a thiomchioll.

THUG pobul dall Shamaria aora' do 'n ni nach b' aithne dhoibh, Eoin iv. 22. is thog muinntir na h-Aithne altair " Do 'n Dia neo-aithnichte," Gniomh. xvii. 23. tha fios aig gach aon, da 'n eoll nadur an duine, gu feum an inntin an toiſeach ſolus fhaotainn ma 'm feud an t-anam à bhi air iompacha. 'Nis, a chum is gu leighiſinn mearachdan cuid do dhaoine tha faoilſinn gu bheil iad air an iompacha nuair nach 'eil; 's gu fograinn eagal agus iomguin cuid eile, tha faoilſinn nach 'eil iad air an iompacha nuair a tha ; feuchai' mi dhuibh nadur an iompachai, le leigeil fhaicinn duibh ciod na nithe 's nach 'eil, agus ciod na nithe ſam bheil e ag co-ſheaſamh.

Ann

Ann toiſeach, feuchai' ſinn ciod na nithe 's nach 'eil e.

1. "Cha 'n e aidmheil a chreideimh Chrioſdui' a ghabhail oirn fein ann ſam bheil iompacha ag co-ſheaſamh." Tha tuille na ainm ann ſa chreideamh Chrioſdui'. Ma tha 'n t-abſtol Pol ceart, Cha 'n ann an' cainnt a tha ſin a' co-ſheaſamh ach an' cumhachd, 1 Cor. iv. 20. Nam b' ann ſa chreideamh Iudhach agus Phaganach a threigſinn, is ann ſa chreideamh Chrioſdui' aideacha', bhiodh iompacha a' co-ſheaſamh, co na Crioſdui'ean a b' fhearr na muinntir Shardeis agus Laodicea? aca ſo uile bha deagh ainm agus deagh aidmheil, ach a chionn nach raibh ac' ach ainm, tha iad air an dite' le Crioſd agus air an ſgeith amach, Taiſb. iii. 1. 16. Nach lion'ar iad a tha 'g ainmeachadh ainm an Tighearn' Ioſa, gidheadh nach 'eil a' treigſin aingidheachd? 2 Tim. ii. 19. agus "a' gabhail os laimh eolas a bhi ac' air Dia, ach nan oibre tha ga aicheadh?" Tit. i. 16. Is an gabh Dia riu ſo mar fhior aithrich, arſon an aidmeil amhain, ge do bhuanaich iad nam peaca? Cha 'n 'eil ſo comaſach. Nan deana lochran na h-aidmheil an gnothach cha raibh na h-oighean amaideach air an druideadh

deadh amach, Mat. xxv. 12. Seadh tha ſinn a faicinn cha 'n e mhain luchd aidmheil, ach luchd ſearmonachai' Chrioſd, is luchd deanai' mhiorbhuillean air am fogradh air falbh, a chionn gu raibh iad cuideachd nan luchd deanai' na h-eucorach, Mat. vii. 22, 23.

2. " Cha 'n e ionnlad an uiſge, no ſuaicheantas Chrioſd a ghabhail oirn fein ann am baiſteadh is ciall do iompacha." Tha moran a' giulan ſuaicheantais Chrioſd, nach 'eil a' ſeaſamh aig a bhrataich, na ga leantuin mar an ceannard. Chaidh Ananias agus Sapphira, 's Magus a bhaiſteadh, co-maith ris a chuid eile.

Mo chairde dileas, " Na bithibh air 'ur mealla, cha ghabh Dia ri fanoid," Gal. vi. 7. Co dhiu 's ann as ur baiſteadh na ni air bith eile tha 'ur n-earbſa, tha miſe 'g deana, Mat. xxiii. 14. traſg gu bitheanta, Luc. xviii. innſe dhuibh bho'n Dia bheo, ma tha aon air bith agaibh dearmadach air urnaigh, na neoghlan, na mio-runach, na ſanntach, na anacailteach, na fanoideach, na ſpeiſeil mu dhroch cuideachd, Seanr. xiii. 20. ann aon fhacal, mur 'eil ſibh nur Crioſdui'ean naomh, faicilleach, agus fein-aicheil, Eabh. xii. 14. Mat. xvi. 24. cha 'n urra ſibh bhi air 'ur ſabhala;

bhala ; ni 's lugha na bhios fibh as ſo ſuas air 'ur n-atharracha 's air 'ur n-ath-nuadhacha le aithreachas.

3. " Cha 'n e giulan neo-choireach am fianuis dhaoine tha air a chiallacha le iompacha." Cha 'n 'eil ſo a' toirt barr air fireantachd nan Scriobhach agus nam Pharaiſeach, agus air an aobhar ſin cha 'n urr' e ar toirt gu rioghachd Neimh, Mat. v. 20. " Bha Pol, mu 'n d' iompaicheadh e, neo-choireach a reir na fireantachd a tha ſan lagh," Phil. iii. 7. Cha b' urra duine beum a thoirt da. B' urra 'm fear a dh' fhireanaich e fein a ra gu raibh e ſaor bho fhoireigin ea-coir, agus adhaltrus, *&c.* Luc. xviii. 11. Tha ni eigin a thuille ſo agad-ſa ri mhaoidh, air neo, cionnas air bith mar tha thu 'g ad fhireanacha fein, ni Dia do dhite. Cha 'n 'eil mi idir a' deana tair air giulan neo-choireach, ach tha mi toirt rabhai' dhuibh gun ſtad aige. Tha ar dleaſnas do Dhia co fhiachuicht' oirn r'ar dleaſnas do dhuine. Cha 'n fheud ſinn da chlar an lagh' a ſgaradh bho cheile.

4. " Cha mho 's e iompachadh a bhi a' coiliona' gach dleaſnais diadhai' bho 'n taobh amach. Tha e ro-ſhoilleir gu feud coſlas na diadhachd

diadhachd a bhi aig moran as eugais a cumhachd, 2 Tim. iii. 5. Feudaidh iad urnaigh fhada, 12. eifdeachd gu taitneach, Marc. vi. 20. dragh is cofdus a chur orra fein ann feirbheis Dhia, Ifai. i. 11. is na dheigh fin uile bhi nan coigrich do *Iompacha.* Feudai' duine na dleafnais fhollais fo uill' a choiliona', feadh " a mhaoin air fad a thoirt do na bochdaibh, is a chorp gu bhi air a lofga," 1 Cor. xiii. 3. 's na dheigh fin uile bhi na chealgair.

5. " Cha 'n e iompacha, cuideachd, an ceangal fin a tha oilein, cleachda na lagh dhaoine, na anocair, a' cumail air truailleachd is coirbdeachd ar naduir." Tha finn tuille 's ulla' gu oilein a ghabhail ann riochd grais: ach nam foghna' fin co 'n duine b' fhearr na Iehoafh ? Am feadh a bha Iehoiada an fagart os a cheann, bha e co togarach gu feirbheis Dia 's gu raibh e brofnacha' nan fagairt fein a leafachadh an Teampuil, 2 Righ. xii. 2, 7. Ach cha raibh an' fo ach deagh oilein, oir co luath 's a dhealuich am fear-ftiurai' a bh' aige ris, leig e fhaicinn nach raibh e ach mar mhada-alluidh air flabhrui', is thuit e air falbh gu iodhal-aoradh.

6. Ann ath-ghairrid; " Cha 'n ann an foillfeacha, na 'n geur mhothacha, cha 'n ann

an

n cuid atharrachai' na 'm pairt leaſachaidh, ta *Iompacha* ag co-ſheaſamh." Feudai' duine bhi air a ſhoillſeacha, 's na dheigh ſin uile uiteam bho 'n chreideamh, Eabh. vi. 4. Bha Felics air chrith fuidh gheur-mhothachadh, Gniomh. xxiv. 25. 's leaſaich Herod e fein ann am moran nithe, Marc. vi. 20. Feudai am peaca bhi air a dhuſga le h-uabhas agus geur-mhothacha, 's gun bhi idir air a chlaoi' na air a cheuſa le cumhachd grais. Tha moran aig am bheil barail mhaith air an ſtaid, a chionn gu d' fhuair an coguis duſgadh arſon am peacaidh; a' gabhail *geur-mhothachaidh* ann riochd *iompachaidh.* Am beachd na muinntir ſo bha Cain iompaichte, nuair a bha coguis chionntach ga ſgiurſa feadh an t-ſaoghail, gus an do thilg e e-fein am builſgean ghnothaiche 's ann damhair oibre, Gen. iv. 13, 14. Tha cuid eile nam barail fein iompaichte chionn gu do threig iad an gnathacha mi-riaghailteach is an droch cuideachd, gu do cheannſaich iad cuid d' an an-mianna, 's gu d' fhas iad riaghailteach agus meaſarra." Ach feudai' gu leor a bhi ſan ſtaid ſo nach 'eil fathaſd air an naomhacha'. "Iarruidh moran dol aſteach do rioghachd neimh," Luc. xiii. 24. is tha cuid nach 'eil fada

uaipe, Marc. xii. 34. 's a tha *ach beag* nan Crioſdui'ean," Gniomh. xxvi. 28. gidheadh a bhios ann deigh laimhe air a cheann mu dheire. Tha moran, am fad a bhios an coguis gan ſgiurſa, ri urnaigh, ri leugha, ri eiſdeachd, is ri ſtridh 'n aghai nam peacai' ſin is mo do bheil ſpeis aca: ach cha luaithe tha 'n leoghann a' cadal, na tha iad a' pilleadh athbhuailt a dh' ionnſuidh an aingidheach'd.—Co bu chrabhai no na h-Iudhaich nuair a bha lamh Dhia air a leagail orra? Salm lxxviii. 34, 35. Ach cha luaithe chaidh an amhghar ſeachad na leig iad Dia as an aire, 's a dhearbh iad gu raibh an creide' cealgach, *rann*, 36, 37. Theaga' gu do thilg thu mach peaca eigin nach giulaine' do choguis, is ge do ſheachainn thu gach cionnt' is graineala na cheile ſan t-ſaoghal, is gidheadh gu bheil do nadur ſalach gun bhi fathaſd air a ghlana, 2 Pead. ii. 20, 22. Feudai' tu meall luaith' a tharruing gu deilbh geige, na ainmhidh, na duine, 's a bhi fad na h-uine na luaith': mar ſin feudai duine neo-iompaicht' a choſlas a chaochla' air ioma doigh, is a nadur a bhi fathaſd gun mhuthadh.

An co-chur. Eiſdibh mata, O dhaoine peacach, is thugaibh fainear, mar bu mhath leibh

leibh a bhi beo, Iſai. lv. 3. C'arſon a mhealllas ſibh ſibh-fein, is a ſhuidhicheas ſibh air ghaineamh ſteidh 'ur dochais? Tha fios agam gidheadh nach gnothach furas an dochas ſo a ſpionadh uaibh: is eigin da ſo bhi ſearbh leibhſa, 's gun amharus cha 'n 'eil e taitneach leamſa. Tha mi dol na chinnſeal mar Leigh a bhiodh a dol a ghearradh aon do bhuill bho chaomh-charaid: is eigin da dheana, ge h-ann le cridhe goirt, le ſuil dheuraich, is le lamh chrithich. Ach, a bhraithribh, tuigibh mi; cha 'n 'eil mi ach a leagail ſeann tighe, (bha ulla' gu tuiteam air 'ur ceann is 'ur brutha' fui') chum is gu 'n togainn e ni 's maiſich 's ni 's fearr, air ſheol as gu mar e gu ſiorruith. "Baſuichi' dochas a chealgair," Seanr. xi. 7. ma ſheaſas Dia ri fhacal. 'S nach fearr dhuitſa, O pheacaich, rabha' ghabhail na thra, 's do dhochas faon agus meallteach a leige' dhiot, na do ſhuilean a bhi air am foſgla' tuille 's anmoch leis a bhas, agus thu fein fhaotainn ann an ifrinn mu 'm bheil fios agad c'ait' a bheil thu? Cha bhithinn-ſa dileas do t-anam mur innſinn duit gu bheil thu fathaſd am buillſgean do pheacai' ma 's ann as aon do na nithe ſin a chaidh a roi'-ainmeacha tha t-earbſa. Leig le d' choguis

labhairt. Ciod a th' agad ri thagradh air do fhon fein? An e gu bheil thu giulan fuaicheantais Chriofd? gur ann air a dh' ainmichear thu? gur ball da eaglais fhaicfinneich thu? gu bheil eolas agad air puinca' a chreidei'; gu bheil thu riaghailteach ad ghiulan; curamach mu dhleafnais dhiadhai' bho 'n lethamuigh; gu bheil thu cothromach ad ghnothaiche, 's gu raibh mi-fhuaimhneas agad ad chogas: Tha mife 'g innfe dhuit bho Dhia nach dean cuis diu do leth-fgeul a ghabhail aig cathair-bhreitheanais. Ge maith iad fo uile cha dearbh iad gu bheil thu iompaichte, 's cha 'n 'eil iad diongalt' a chum do fhabhaladh. O! fibhs' uil' aig nach 'eil ach na nithe fo ri thagra', fmuainichibh air 'ur ftaid, agus grad phillibh. Bithibh durachdach ann an urnaigh, ann leugha', 's 'nar cridheacha fein a mhion-fhiofracha. Na gabhaibh fois gus an dean Dia an obair iomlan annaibh; oir mur bi fibh air 'ur n-atharrachadh, is daoine caillte fibh.

Ach mas e 's gu bheil a mhuinntir fo, teachd gairrid air iompacha', ciod a thachras do 'n pheacach ro-aingidh? Theaga' nach feall e-fan air na nithe fo, 's nach mo dh' eifdeas e riu; ach ma thuiteas da an leugha na bhi 'n ait' eifdeachd

eiſdeachd dhoibh, biodh fios aige bho 'n Dia ſin a chruthaich e, gu bheil e-ſan ro-fhad' bho rioghachd neimh. Am feud duine bhi riaghailteach agus faicilleach, is gidheadh gun bhi air iompacha? c'aite mata 'n ſeas am miſgfhear agus an geocach? Am feud duine cuideachd a ghleidhe' leis na h-oighean glice, 's gidheadh a bhi air a dhruideadh amach; agus nach mo gu mor na ſin a ſgrioſar compaich nan amadain?" Seanr. xiii. 20. Ma dh' fheudas duine bhi ceart agus cothromach na ghnothaiche, 's gidheadh gun bhi air fhireanacha le Dia; ciod a thachras duitſa, O dhuine thruaigh, g' am bheil do choguis ag innſe gu bheil thu cuilbheartach ad dhreuchd, failneach ad fhacal, agus ulla' le teangai' bhreugach, gu cothrom a ghabhail air do choimhearſnach? Ma dh' fheudas daoine bhi air an ſoillſeacha 's air an toirt gu dleafnais dhiadhaidh a ghnathacha', 's an deigh ſin uile bhi air an call arſon fantuinn aca', gun dol air an aghui' gu lan-iompacha; ciod a thig ribhſa, O theaghlaiche truagha, tha caitheadh 'ur beatha gun Dia ann ſan t-ſaoghal? agus ribhſa, O thruaghana peacach, aig nach 'eil Dia ach tearc 'n 'ur ſmuainte; tha co aineolach is nach aithne dhuibh, is co neo-churamach is nach

aill leibh urnaigh dheanadh? O deanaibh aithreachas is bithibh air 'ur n-iompacha; "bristibh dhibh 'ur peacai' le fireantachd;" rachaibh dhionnsuidh Chriosd arson maitheanais agus grais gu 'r n-ath-nuadhacha; thugaibh sibh-fein suas da, chum gluasad maille ris an' naomhachd, air neo cha 'n fhaic sibh gu siorruith Dia. O gu 'n eisde' sibh rabhainne Dhia! Na ainmsan tha mise aon uair eile 'g 'ur n-earalacha'. "Pillibh air mo chomhairle," Seanr. i. 23. "Treigibh a chuideachd amaideach, is bithibh beo," Seanr. ix. 6. "Bithibh measarra, cothromach, diadhaidh," Tit. ii. 12. "Glanaibh 'ur lamhan, a pheacacha; glanaibh 'ur cridheacha sibhs' aig a bheil an inntinn dhubailte," Seum. iv. 8. "Sguiribh do 'n olc; ionnsuichibh am maith a dheanadh," Isai. i. 16, 17. Ach ma ghabhas sibh air 'ur n-aghaidh, is eigin duibh basacha': Esec. xxxiii. 11.

CAIB. II.

A' feuchainn ciod ann sa bheil IOMPACHA *ag co-sheasamh.*

CHA 'n fheud mi 'ur fagail le 'r suilean lethsholsgailte, cos'ail risan a chunnaic daoine 'g imeachd

imeachd mar chraobhan, Mar. viii. 24. Tha 'm facal "prodhaiteach arſon teagaiſg co math is arſon achaſain," 2 Tim. iii. 16. Air an aobhar ſin an deigh 'ur ſtiurra' 'n fhad ſo ro' cho-lion cunthart agus mearachd, theid mi nis aſtigh leibh dhionnſui cala' na firinn.

Ann ath-ghairrid mata, tha iompacha ag co-ſheaſamh ann atharracha' iomlan a theachd air a chridhe 's air a chaithe-beatha. Nadur agus aobhar an atharrachai' ſo bheir mi oidhirp air a leige' ris duibh.

1. "Is e Spiorad Dhia ughdar agus fhear-oibreachaidh," is air an aobhar ſin theirear ris "naomhacha 'n Spiorad." 2 Theſſal. ii. 13. agus ath-nuadhacha 'n Spioraid Naoimh," Tit. iii. 5. Gidheadh cha 'n 'eil ſo a druideadh amach pearſa eile na Trionaid; oir tha 'n t-abſtol a' teagaſg dhuinn buidheachas a thoirt da. "Athair 'ar Tighearna IOSA CRIOSD, a dh' ath-ghin ſinn," 1 Pead. i. 3. agus tha air a ra' gu bheil Crioſd, "a' toirt aithreachais do Iſrael," Gniomh. v. 31. is theirear ris an t-Athair ſiorruith," Iſai. ix. 6. agus ruinne a ſhliochd, agus "a chlann a thug Dia dha," Eabh. ii. 13. Iſai. liii. 10. O cia ſona 'n daimh ſo! tha 'n Trionaid air fad mar athar aig an nua-chreatuir: ach a chionn

chionn gu bheil an obair air a h-earbsa gu h-araid ris an Spiorad Naomh, tha e air a ra' gu bheil sinn "air 'ar breith bho 'n Spiorad," Eoin. iii. 8.

Uaidh so chi sinn gu bheil an obair so oifcionn cumhachd duine: "Tha sinn air 'ar gineamhuin, cha 'n ann bho thoil na feola, na bho thoil duine, ach bho Dhia," Eoin i. 13. Na smuainich gu brath gu bheil thu comasach air thu fein iompacha: na b' aill leat gu'n tachra so, na biodh suil agad ri dheanadh ad neart fein. Is ais-eirigh bho na mairbh e, Taisb. xx. 5. Ephes. ii. 1. is nua-chruthachadh e, Gal. vi. 15. Ephes. ii. 10. cha lugha na uile-chumhachd a tha comasach air, Ephes. i. 19. Is am bheil neart duine cos'ail ri leithid so do nithe? Mur 'eil agad ach na deagh bheusan a fhuair thu bho nadur, gne mhaith, mhacant agus stuama', &c. tha thu fathasd ad choigreach do fhior-iompacha: oir is obair oifcionn nadur so.

2. "Tha da cheann-aobhair aig an obair so; aon bho 'n leth-astigh, is aon bho 'n leth-amach." (1.) "Is e 'n t-aobhar bho 'n leth-astigh saor gras Dhia." "Ni h'-ann bho oibre fireantachd a rinn sinne, ach a reir a throcair fein shabhail e sinn, le ath-nuadhachadh an Spioraid

Spioraid Naoimh," Tit. iii. 5. " Bho thoil fein ghin e ſinn." Seum. i. 18. Tha ſinn air 'ar tagha 's air 'ar gairm a chum bhi air 'ar naomhacha', 's cha 'n ann a chionn gu bheil naomhachd ſam bith againn', Epheſ. i. 4.

Cia taingeil air a ſhon ſo Peadar! " Gu ma beannuichte gu raibh Dia agus athair 'ar Tighearn' Ioſa Crioſd, a rinn 'ar n-ath-ghintein, na mhor-throcair," 1 Pead. i. 3. 'S cia ulla' bha Pol gu ſaor-throcair Dhia aideacha' ſan ni cheudna! " Dia tha ſaibhir ann trocair, arſon a mhor-ghraidh leis 'n do ghradhaich e ſinn, cho-bheothaich e ſinn maille ri Crioſd: le gras tha ſibh air 'ur ſlanucha'." Epheſ. ii. 4, 5.

" (2.) Is e aobhar 'ar n-iompachaidh bho'n leth-amuigh airidh agus eidir-ghuidh ar Slanui'ear bheannuichte." " Do dhaoine ceannairceach fhuair e tiolaca," Salm. lxviii. 18. Agus is ann da thrid-ſan ata Dia 'g oibreachadh annainn gach ni tha taitneach na lathair fein, Eabh. xiii. 21. Is ann da thridſan ata ſinn a' faotain na h-uile bheannachda ſpioradail ann nithe neamhaidh. Epheſ. i. 3. Is e-ſan a rinn eidir-ghuidh arſon nan daoine taghta mu 'n do chreid iad, Eoin. xvii. 20. Is ann do thoradh a ſhaoithreach-ſan gach

duine

duine iompaichte, Isai liii. 11. Agus co mhathair a dh' fhuiling riabh arson leinibh uirrid as a dh' fhuiling Crioſd air arson-ne! Gach pian, is spairn, is cradh a dh' fhuiling e air a chrann-cheusai' b' iad sin piantaidh 'ar n-ath-ghineamhuin-ne, Gniomh. ii. 24. Tha e air a dheana' na naomhacha' air arson-ne, 1 Cor. i. 30. Naomhaich se e fein (na thug se e fein seachad mar naomh-iobairt) a chum as gu 'm biodhmid-ne air 'ar naomhacha', Eoin. xvii. 19. Agus is ann trid ofrail a chuirp-san, aon uair arson na h-uile, tha sinn air 'ar deana naomha, Eabh. x. 10.

3. "Is iad na h-ionstrumainte leis am bheil an t-iompacha so ga oibreacha', ministrealachd an fhocail, agus am focal fein." (1.) "Ann Iosa Crioſd ghin mise sibh, trid an t-oisgeil," 1 Cor. iv. 15. Is iad ministeara Chrioſd an dream a th' air an cur a dh' fhosgla suilean daoine, 's ga 'n iompa dh' ionnsui' Dhia, Gniomh. xxvi. xviii. (2.) Tha sinn air 'ar n-ath-ghintein le facal na firinn: is e so a shoillsicheas an t-suil, a dh' iompaicheas an t-anam, Salm xix. 7, 8. is a tha comasach air 'ar deana glic a chum slainte, 2 Tim. iii. 15. Is e so an siol neo-thruailli' leis a bheil sinn air 'ar n-ath-ghintein, 1 Pead.

i.

i. 23. Ma tha ſinn air 'ar glana', 's ann leis an fhocal, Epheſ. v. 26. Ma tha ſinn air 'ar naomhacha', 's ann trid na firinn, Eoin. xvii. 17. 'S e ſo ata 'g oibreacha' creideimh annainn, is ga 'r n-ath-ghinnamhuin, Rom. x. 17. Seum. i. 18.

Cia mor an ſpeis bu choir a bhi agaibhſa do'n fhocal, O dhaoine naomha! oir is ann leis a bha ſibh air 'ur n-iompacha? Cia durachdach bu choir dhuibhſa bhi ga iarruidh, O pheacaicha! oir is ann leis is eigin duibh bhi air 'ur n-iompacha cuideachd; cha'n 'eil meadhon gnathaichte ſam bith ann ach e. Sibhs' a mhothaich a chumhachd ga'r n-athnuadhacha', bithibh toigheach uime 'm fad is beo ſibh; bithibh gu brath taingeil air a ſhon: ceanglaibh e m'ur muineal; ſgriobhaibh air 'ur dearnaidh e; taiſgibh na'r brollach e, Seanr. vi. 21, 22. Nuair a tha ſibh ag imeachd, deanadh e 'ur ſtiura'; nuair a tha ſibh a' cadal, deanadh e 'ur coimhead; nuair a tha ſibh a' duſga', deanadh e cainnt ribh. Abraibh leis an duine naomh Daibhi', cha dio-chuimhnich mi chaoidh' t-iartais, oir leo-ſan rinn thu mo bheothacha', Salm. cxix. 93. Sibhſa tha neo-iompaichte, leughaibh am focal le curam, dluthaichibh ris an

aite

aite 'm bheil e air a shearmonacha' le cumhachd; lionaibh na dorsa mar a mhor-bhuidheann easlan, dhall, bhacach, sheargta, a' feithe' ri gluasad an uisge, Eoin. v. 3. Guidhibh gu 'n tigeadh an Spiorad ann san fhocal: thigibh do 'n t-Searmoin a ris. Cha 'n fhas an siol mur bi e air uisgeacha' le deoir is le urnaighean, is air altrum le culsmuainte co math as le ul'acha'.

4. " Is e crioch an iompachai (na run 'an Ti tha ga oibreacha') slaint' an duine, 's gloir Dhia." Tha sinn air ar tagha trid naomhachai' chum slainte, 2 Thess. ii. 13. air 'ar gairm, a chum as gu bithmid air 'ar gloracha: Rom. viii. 30. ach gu h-araid a chum as gu biodh Dia air a ghloracha', Isai. lx. 21. gu 'n cuirmid 'n ceill a chliu, 1 Pead. ii. 9. 's gu bithmid tarbhach ann deagh oibre, Col. i. 10. O chriosduidh! na dio-chuimhnich ciod a thrioch gus an deachai do ghairm; leig le d' sholus dealra', Mat. v. 16. leig le d' lochran lasadh, is le d' thoradh a bhi math agus pailt, is ann deagh am, Salm, i. 3. biodh t-uile run a reir ruin De, a chum anns gach ni gu biodh e-san air a ghloracha leat, Phil. i. 10.

5.

5. " Is e an neach tha air atharracha' mar fó am peacach taghta, agus ſin gu h-iomlan, na uile cheatfaidh agus chumhachdan, na bhallaibh uile 's na inntinn." Cha 'n e an ſeann tigh a leaſachadh ach a leagail, is aitreabh ur a chur ſuas na aite, a ni iompacha': cha mho is e mir do eudach ur a chur air an t-ſeann truſcan; ach an aitreabh is an truſcan a bhi gu h-iomlan nuadh. Tha naomhachd a' ruith ro' cheatfaidh, ro' chridhe, 's ro' chaithe-beatha 'n duine iompaichte. Is duine nuadh e, Epheſ. iv. 24. nuadh chreatuir. " Tha na h-uile ni nuadh," 2 Cor. v. 17. Tha iompacha a' dol domhain, is a ruigheachd air a chridhe, Gniomh. ii. 37. agus vi. 14. a' tilge gach ni bonn os ceann, is a' fagail duine mar gu b' ann an ſaoghal eile. Tha e ruith air feadh an duine gu h-iomlan, na inntin, na bhallaibh, is na chaithe-beatha anns gach earrainn deth.

1. " Na inntin." Tha e ag deanadh atharrachadh iomlan ann taobh aſtigh. Ann toiſeach, tha e ag atharrachadh na barail, agus breithneachadh na h-inntin, air chor 's gu bheil an ſaoghal is gach ni th' ann mar neo-ni ann ſuilibh an duine iompaichte, an coimeas ri Dia 's ri ghloir, Gniomh. xx. 24.

Phil. i. 20. Salm. lxxiii. 25. Foſglaidh e ſuile na h-inntin, agus tionndaidh e daoine bho dhorchadas gu ſolus," Gniomh. xxvi. 18. Epheſ. iii. 8. 1 Pead. ii. 12. An duine nach faca roimhe cunthart ſam bith na ſtaid, tha e nis ga fhaicinn fein caillte, caillte gu tur, Gniomh. ii. 37. ni 's lugha na bhios e air athnuadhacha' le cumhachd grais. E-ſan a ſhaoil roimhe nach raibh moran cron ſa pheaca', tha e 'nis a' faicinn nach 'eil dorainn ſam bith coimeas da: tha e faicinn gu bheil am peaca' na ni mi-reuſant', eacorach, agus ro-ghraineil; air chor as gu bheil eagal is fuath aige roimhe; gu bheil e ga ſheachna 's a' teiche' uaithe, is grain aige ſeadh dheth-fein arſon bhi ciontach ann, Rom. vii. 18. Iob xlii. 6. Eſec. xxxvi. 31.

Nis, a reir an t-ſoluis nuaidh ſo, tha caochla inntin agus breathnachaidh aig an duine na bh' aige roimhe; nis is e Dia gach ni l' e-ſan: cha 'n 'eil neach aig " air neamh na air thalamh coimeas da," Salm lxxxiii 25. Tha e ga roighneacha' ro' 'n domhan uile; 's fearr leis a chaoi'neas gradhach na beatha: is ſolaſaiche leis dealradh a ghnuis na ola 's fion, is gach teachd-an-tir air an do ſhocruich e roimhe ſin a chridhe, Salm iv. 6, 7. 'S e

ſo

ſo guth an duin' iompaichte ; " Is e 'n Tigh-earna mo phorſan, a deir m' anam : Co th' agam air neamh ach thuſa ? 's ni bheil neach air thalamh air a bheil mo chion ach thu. Is e Dia neart mo chridhe, 's mo chuibhroinn buan am feaſd." Salm. lxxiii. 25, 27. Tuir. iii. 24.

San dara h-aite, " bheir iompacha' do dhuine caochla toile, araon a thaobh nam meadhona agus na criche." 1. " Tha 'n run air atharracha'," Eſec. xxxvi. 26. Jer. xxvi. 33. Iſai. xxvi. 8, 9. Tha crioch nuadh is run nuadh aig an duine iompaichte. Tha nis Dia thar gach ni na aire, 's cha 'n 'eil ſuim aige do ni ſan t-ſaoghal coimeas ri Crioſd a bhi air a chliudhacha' leis, Phil. i. 20. Tha e ga mheas fein ni 's ſona' ma chuireas e onoir ſam bith air Crioſd, na ma ni e ſeirbheas ſam bith dha na ghinealach, na 's na h-uile ni eile 's urr' an ſaoghal a thoirt ſeachad. Is e 'n aon ni ſonraicht' a th' air aire ainm Ios', a bhi air ardacha' ſan t-ſaoghal, agus ſguaban a bhrathar a ſtriochda ſios uile da ſguaibſan, Gen. xxxvii. 7.

A leughdair, am bheil thus' a faicinn ſo, nach 'eil thu feoruich dhiot fein, an e ſo is

run duitsa ? Stad tamul, agus smuainich air a ghnothach chuidreamach so.

2. Tha roghainn an duin' iompaicht' air a h-atharracha' co math ri run. Tha e nis a' roighneacha' sligh' eile, Salm cxix. 15. Tha e roighneachadh Dhia mar a chuibhrionn, Crioſd mar a Shlanui'fhear, is naomhachd mar a shlighe dh' ionnsui' Dhia, Eoin, xiv. 6. Rom. ii. 7. Tha e roighneachadh Iosa mar a Thighearna, Col. ii. 6. Cha 'n ann arson eigin idir a tha e dol dh' ionnsui' Chrioſd, mar gu seideadh an doinionn e; ach tha e gabhail ris le run suidhichte mar an roghainn is fearr, Phil. i. 23. is an ni a thogadh e ro' ionmhus an t-saoghail so uile, ge d' fhaigheadh e 'n t-iomlan co-fhad as a b'aill leis. Aris, tha e gabhail, naomhachd mar a shlighe, 's a' gluasad na ceimibh, cha 'n ann an aghaidh a thoil, ach le togra' 's lan-speis di : " Roighnich mi slighe t-aitheanta," Salm cxix. 173. Tha e meas lagh Dhia, cha 'n ann mar a chuing', ach mar oighreachd, seadh oighreachd bhith-bhuan, *rann*, 111. Tha e gabhail teisteis De, cha 'n ann mar chuibhreach na mar uallach, ach mar a sholas is mar a shonas, 1 Eoin v. 3. Salm cxix. 14, 16, 17. Cha 'n e mhain gu bheil e giulan

giulan cuing Chriosd, ach tha e ga gabhail. Tha e gabhail naomhachd, cha 'n ann mar a ni 'n duine tinn deoch-leighis shearbh a's eigin da ol no basachadh, ach mar a ghabhas an duine acrach am biadh d' am bi speis aige. Cha 'n 'eil uin' air bith co taitneach leis (nuair tha e na bheachd fein,) ris an uine sin a tha e buileachadh ann oibre naomha. 'S iad so a sholas agus aighear; miann a shul agus aoibhneas a chridhe, Iob xxiii. 12. Salm cxix. 82, 131, 162, 174. agus lxiii. 5. Cuir a nis do choguis chuige dh' fheuchainn an tu fein an duine. O cia sona thu ma 's e so do chor! Ach feuch gu'm bi thu curamach agus mion ann an ceasnacha' co-chuidreamach.

Ann san treas aite, "bheir iompacha do dhuine caochla' aigne," 2 Cor. vii. 11. Tha so air fad a' ruith ann sruth-chlais nua': tha Iordan a nis air a philleadh air ais, is a shruth a' ruith an aird, ann aghai' cursa naduir.

Is e Criosd a *dhochas*, 1 Tim. i. 1. is e so *ionmhas*, Phil. iii. 8. is ann an so tha shuil, is ann an so tha chridhe. Mar cheannuiche bhiodh ullamh gu basachadh san doinionn, tha e toileach gach ni tha aige thilgeil thar

bord, ma dh' fheudas e ach an aon seud so a ghleidhe.

Tha a cheud thogra', cha 'n ann an deigh or, ach an deigh grais, Phil. iii. 13. Tha ciocras air na dheigh mar dhuine acrach; tha e ga iarrui' mar airgiod is a' claodhaich air a shon mar ionmhus saluichte: b' fhearr leis bhi grasmhor na bhi saibhir; b' fhearr leis gu b' e duine bu naomha air thalamh, na gu b' e duine b' fholuimte, b' ainmeala, 's bu chumhachdaiche. Am fad as a bha e feolar b' i chainnt, O! nam biodh urram mor agam, is pailteas storais agus saibhreis; nam biodh m' ainmheach air a phaighe', 's teachd-an-tir agam fein is aig mo chuideachd, ann sin bu duine sona mi. Ach a nis tha a ghuth air atharracha': O! ars' an duin' iompaichte, nam biodh mo pheacaidh air an claoi', nam biodh a leithid sin do thomhas grais agam, a leithid sin do cho-chomun le Dia, ge d' bhithinn bochd agus suarach, cha bhiodh umhail agam dheth, mheasainn mi fein am duine sona. A Leughdair, an i so canain t-anamsa?

Tha *aoibhneas* an duine iompaichte air atharracha'. Is aoibhneiche leis sligha teisteis. De na saibhreas mor da mheud, Salm cxix.

14.

14. Tha e "gabhail toil do naomh-reachd Dhe," cha 'n 'eil aoibhneas air bith aige coimeas do bhi fmuainteachadh air Crioſd, a' mealtuinn a chuideachd, is a faicinn a luchd-muinntir a' ſoirbheacha'.

Tha a *churam* air a ghlan atharracha'; bha uair a bha a chridhe leagta co mor air an t-ſaoghal as gu bu leor leis mionaide iomallach uin' a bhuilleachadh air anam. Ach a nis cha 'n 'eil curam tuill' air arſon nan affail, oir tha a chridh' air a fhocruchadh air an rioghachd. A nis is e 'n aon ni tha cur iomguin air, "Ciod a nim chum as gu fabhalar mi?" Gniomh. xvi. 30. Is e churam ſonraicht' anam a thearnadh. O cia taingeil a bhiodh e dhuit nan cuire' tu as amharus e mu thiomchioll ſo!

Tha *eagal* air atharracha mar an ceudna: Eabh. xi. 25, 27. Aon uair cha raibh ni ſam bith a' cur uirread eagail air ri call a mhaoin na urram na toil-inntin a chairdean, is tuiteam fa diumadh dhaoine cumhachdach; cha raibh ni air bith a b' eagalaiche leis na iomra chluinntin air pein, na bochdainn, na michliu: ach a niſe tha na nithe ſo faoin na fhuilibh an coimeas ri eas-onoir na diumadh Dhia, Cia faicilleach a tha e gluaſad mu 'n ſaltair

ſaltair e air rib, na mu 'm faigh e tuiſleadh! Tha eagal air an connidh, tha e ſealltuin roimhe 's na dheigh; tha ſhuil air a chridhe, 's tha e gu bitheanta ga tilgeil thar a ghualainn, mu 'n glacar e uair ſam bith le peaca, Salm xxxix. 1. Seanr. xxviii. 14. Eclef. ii. 14. Tha e fuidh oillt ma thuiteas da uirread as ſmuainteach air fabhar Dhia a chall; is e ſo an aon ni tha eagal bais aige roimhe, Salm li. 11, 12. agus cxix. 8. Cha 'n 'eil ni ſan domhan à chraidheas e co mor ri ſmuainteach' air dealacha' ri Crioſd.

Tha a *ghaol* a' ruith ann am mutha' rathaid. "Chaidh mo ghaols' a cheuſadh! ars Ignatius a' labhairt mu thiomchioll Chrioſd. Is e ſo mo ghradhſa," ars' an leannan, Caintic. v. 16. 'S cia mor an ſolas leis a bheil Auguſtin gu bitheant' a' dortadh amach a ghraidh air CRIOSD? "Faiceam thu, O ſholuis mo ſhul! Thig, O aoibhneis mo ſpioraid. Dearcam ort, O bheatha m' anama. O nochd thu fein domh, mo mhor-agh, is mo lan-chofhurtachd; mo Dhia, mo bheatha, 's uile ghloir m' anama. Leig dhomh t-ſhaicinn, O mhiann mo chridhe. Leig dhomh do ghleidhe, O ghaoil m' anama. Leig dhomh

do

do ghlaca, leig dhomh do mhealtuinn, O fhir-nua-phoſda neamhaidh."

Tha a *bhron* cuideachd a' ruith arſon mutha' aobhair, 2 Cor. vii. 9, 10. Sealla da pheacai', 's do Chrioſd air a cheuſadh, a 's gann a dhruidheadh air roimhe, cia goirt a tha iad anois a ruigheachd a chridhe!

Tha *fhuath* air ghoil, is a chorruich a' laſadh ann aghaidh a pheacaidh, Salm cxix. 104. Cha 'n 'eil faighidin aige ris fein; tha e ga mheas fein mar amadan, is a' meas ainm air bith tuille 's maith air a ſhon, nuair tha fhearg air a duſga ſuas ann aghaidh a pheacai' Salm lxxiii. 22. Seanr. xxx. 2.

A nis mata "dean thuſa co'-ra' ri d' chridhe fein," is feuch ciod an taobh tha t-aigne 'm bitheantas a' ruith, is do chridh' ag aomadh, am bheil no nach 'eil' e dhionnſui' Dhia ann an Crioſd oſcionn gach aon ni eile. Tha gun amharus, duſgadh aigne, grad agus laidir, r'a fhaotainn gu tric ann an cealgoirean, aig a bheil nadur buailteach d'a leithid ſin do thiomadh: agus, air an lamh eile, tha na naoimh iad fein as eugais an aigne mhothachail ſo, far am bheil an nadur ni 's maille 's ni 's do-dhuſgaidh. Is i cheiſt mhor am bheil an inntin is an toil gu daingean air an

ſocrachadh

ſocrachadh air Dia, thar gach ni eile bho'm bheil againn ri bheag na mhor de bhuannachd: 's ma tha 'n t-aigne gu treibh-dhireach a' leantuin na roghuinn ſo ge nach 'eil e co laidir na mhothachail as bu mhaith leinn cha 'n 'eil agadh nach 'eil an t-atharacha' ſlanteil.

2. Tha 'n t-iompacha' iomlan "air feadh nam ball uile." Na buill a bha roimhe nan ionſtruimainte do 'n pheaca', tha iad a nis nan ſoithiche naomh am beo-theampul Chrioſd, Rom. vi. 16. 1 Cor. iii. 16. An *t-suil* a bha roimhe ſo luaineach, macnuſach, ardanach, ſanntach, tha i nis, coſail ri ſuil *Mhuire*, ri bron oſcionn a peacaidh, Luc. vii. 38. a' dearcadh air Dia na oibre, Salm viii. 3. a leughadh fhocail, Gniomh viii. 30. a' ſealltuinn ſios agus arſon diol-deirç 's cuſpaire trocair, is arſon cothrom agus fath ſeirbheis air bith a dheana do 'n Tighearna.

A *chluais*, a bha roimhe ſo foſgailte do ghairm an Aibhiſteir, is aig nach raibh uirread ſpeis do ni ſam bith as a bh' aice do cho'-ra' ſalach agus faoin, is do ghaire an amadain, tha i nis air a fuaigheal ri dorus tighe Chrioſd, is foſgailte da theagaſg. Tha i 'g ra' "Labhair, a Thighearna, oir tha do

ſheirbhiſeach

ſheirbhiſeach ag eiſdeachd;" is tha ciocras orra 'n deigh fhocail mar an deigh uiſge 's ga mhiannacha' ni 's mo na 'n teachd-an-tir a bheathaicheas e, Iob. xxiii. 12. " ni 's mo na mhil is a chir-mheala," Salm xix. 10. " An *ceann*, a bha lan do innleachda' ſaoghalta, tha e nis air a liona' le nithe eile, 's air a ſhocrachadh air toil Dia, Salm i. 2. agus cxix. 97. Na *ſmuainte* 's an curam a tha ga liona', 's ann mu Dhia thoileacha' 's mu 'n pheaca' ſheachnadh a tha iad gu h-araid air am buileachadh.

A *chridhe*, bha lan do mhianna graineil, tha e nis air fas na altair chubhrai', far am bheil teine graidh do Dhia air a ghleidhe 'n conui' beo; 's bho 'm bheil gach aon la iobairt urnaigh, agus molaidh, maille ri tuis athchuinge naoimh, bith-urnaigh agus oſnaich', a ſior dhol ſuas, Salm cviii. 1. agus cxix. 20. agus cxxxix. 17, 18.

Tha *bheul* air fas na thobar beatha' a *theanga* mar airgiod taghta, 's a *bhilidh* a beathacha' moran, bho 'n tha 'nis a cho-'ra' air a dheana' blaſda le gras. Col. iv. 6. is am beul air a ghlanadh bho choluadar ſalach, bho mhiodal, bho bhoſd, bho bhreugan, bho mhionan, bho chul-chaine, bha aon uair a' briſteadh amach nan

nan laſraichean bho 'n ifrinn ſin a bha ſa chridhe, Seum. iii. 6. 7.

An *ſgornan*, a bha roimhe mar "uaigh fhoſgailte" Rom. iii. 13. tha e nis a cur amach dea'-bholadh urnaigh, agus naomh-choluadar, is tha 'n duin' a' labhairt ann an teangaidh eile, cadhon an' canuin *Chanaain*, is a gabhail an tlachd is mo ann a bhi labhairt mu Dhia, mu Chrioſd, is mu ſhaoghal eile. Tha bheul a' cur ann ceill gliocais, agus is i theanga (th' air fas na trompaid airgid a chliudhachadh a Chruthai'ir) a ghloir, is am ball a's fearr do bhallaibh.

A nis ſo far am faigh thu 'n cealgair failneach. Labhraidh e, theaga, mar aingeal, ach tha a chridhe ſanntach, na duais an eaſionracais na laimh; na ma tha a lamh glan, tha chridhe lan do ſhalchar, Mat. xxiii. 27. lan do churam mi-laghail, do anmianna neo-chlaoidhte, do uabhar agus do mhi-run. Theaga, mar iomhaigh Nebuchadneſair, gu bheil, *a cheann do dh' or*, gu bheil moran eolais aige; ach tha chaſan do *chreidh*, tha aigne ſaoghalta, tha inntin talmhai, tha ghiulan feolar. Lean ann diomhair e, 's gheibh thu a lorg ann leth-rathad-eigin peacach; cha 'd atharraich e ach an' cuid do nithe.

3.

3. Tha 'n t-iompacha' iomlan " air feadh a chaithe-beatha 's a ghiulan." Tha 'n duine nuadh ag imeachd an ſlighe nuadh, Eph. ii. 2, 3. Tha a choluadar air neamh, Phil. iii. 20. Cha luaith' a ghairmeas Crioſd, le ghras eifeachdach, na ni e-ſan air ball a leantuinn, Mat. iv. 20. Nuair tha Dia a' toirt da cridhe nuadh, is a ſcriobhadh a lagh air inntin, tha e-ſan air ball a' gluaſad na ſhlighe 's a coimhead aitheanta, Eſec. xxxvi. 26, 27.

Ge d' raibh peaca' ann fathaſd, gidheadh " cha 'n 'eil uachdranachd aige ni 's mo *os a chionn*," Rom. vi. 7, 14. " tha thoradh aige chum naomhachd," Caib. vi. 22. Is ge d' fhaigh e ioma' tuiſle, gidheadh is e lagh na beatha agus Ios' a tha e ag ſior-leantuinn, Salm cxix. 30. Eabh. xii 2. is tha ſpeis aige do aitheanta Dhia air fad, is a choguis a' gabhail ſuim do na peacaidh is lugha 's do na dleaſnais is ſuaraiche, Salm cxix. 113.

Tha fhailinn agus anmhuinneachd fein nan leth-trom air anam: cos'ail ris an ſmuirnein a bhios ann ſuil duine, ge nach 'eil e ach beag tha e ro-dhraghail. (O dhuine! 'm bheil thu ag leugha ſo, 's gun thu ſealltuin aſtigh air t-anam le fein-cheaſnacha'?) Cha 'n 'eil am fior-aithreach na aon duine ſan eaglais,

is na dhuin' eil' aig an tigh; naomh air a ghluinibh agus carach na bhuth agus na ghnothaiche; cha toir e deachamh à' mionnt' agus cuimin ann dochas gu diol fin arfon dearmaid a dheanadh " air nithe cudthromach an lagha, ceartas agus trocair;" cha ghabh e os lamh bhi diadhai' nuair tha e leigeil thairis a dhleafnais do dhaoine, Mat. xxiii. 14. ach tha e pilleadh bho uile pheacaidh, is a' coimhead uile orduigh Dhia, Efec. xviii. 21. 's ge nach urr' e fo a dheana' gu foirfe, gidheadh tha e ga dheana' gu dicheallach agus gu treibh-dhireach; gun cheadachadh dha fein aon fam bith dhiubh a bhrifteadh, Rom. vii. 15. A nis tha fpeis aige do 'n fhocal, tha e durachdach ann urnaigh, is tha e fofgladh a laimhe 's a tarruing amach anama do 'n fheumach agus do 'n acrach, Rom. vii. 22. Salm cxix. 4. Ifai. lviii. 10. Tha e brifteadh air falbh a pheacai' le fireantachd, " agus aingidheachd le trocair a nochda do na bochdain," Dan. iv. 27. Tha dea' choguis aige, toileach a bheath' a chaithe gu cubhaidh anns na h-uile nithe, Eabh. xiii 18. 's e fein ghleidhe gun oilbheum araon a thaobh Dhia agus dhuine.

Ann fo a ris chi thu mi-fhallaineachd moran

ran do luchd aidmheil, a tha ga meas fein nan Crioſdui'ean math. Tha iad briſteach ann ſan lagh, Mal. ii. 9. a toirt fainear nan dleaſnais is araide agus is uſa, ach cha 'n 'eil iad a' dol ro' an obair gu h-iomlan: tha iad mar bha Ephraim bho ſhean, cos'ail ri aran nach deach' a thionnda, Hoſ. vii. 8. Theaga gu faigh thu iad faicilleach nan cainnt, is cothromach nan gnothaiche, 's gidheadh gu'n ſaothair air bith chur orra fein ann obair na diadhachd; agus mu thiomchiol iad fein a cheaſnacha', 's an cridh' a riaghla', cha 'n aithne dhoibh ciod is ciall da. Gheibh thu iad coilionta ſan t-ſearmoin, ach lean iad gu'n teaghlaiche 's ann ſin chi thu gur beag aire th'aca air ni ſam bith ach an ſaoghal; no ma tha ſeorta rathaid ac' air aora' nan teaghlaichibh, lean iad gu 'n ſeomar uaigneis, is chi thu 'n ſin gur beag an ſuim da 'n anam. Theaga gu bheil ruid-eigin do choſlas diadhaidh orra, 's gidheadh nach 'eil iad a' cur ſrein r' an teangaidh is mur ſin gu bheil an diadhachd uile diomhain, Seum. i. 26. Theaga gu bheil iad a' cleachdainn urnaigh araon nan teaghlaichean agus nan ſeomraichean, am follais agus an diomhair, ach lean iad gu 'm buthaibh agus gu 'n gnothaiche,

's an ſin gheibh thu iad a' gnathacha bhreug, na foill-eigin eile gu cothrom a ghabhail air an coimhearſnach. Mar ſo gheibh thu 'n cealgair failneach anns gach earrainn da umhlachd.—An deigh na h-uirread a ra' mu thiomchioll na muinntir a th' air an *Iompacha'*, feuchamid a nis.

6. "*Co uaidh* a tha ſinn a' tionndadh, agus *co dh'ionnſuidh.*"

1. Is iad na nithe ſin bho 'm bheil ſinn a' tionnda' ſan iompacha' ſo, am peaca', an t-Aibhiſteir, an ſaoghal, agus ar fireantachd fein.

Ann toiſeach, *am peaca'*. Nuair a tha duin' air iompacha', tha e cur cul gu brath ris a pheaca'; ſeadh, ris gach uile pheaca', Salm cxix. 128. Ach gu ſonraichte r'a pheacai' fein, is gu h-araid ris a pheaca' bu toighiche leis, Salm xviii. 23. Is e 'm peaca' tha duſgadh a dhiumadh agus a chorruich, 2 Cor. vii. 11. Is e ſo cuideachd a tha duſgadh a bhroin, ga leon agus ga lot. Tha e ga mhothacha' mar lann na thaobh, no mar bhior na ſhuil. Tha e caoidh agus a' gleachd fuidhe, 's ag glaodhaich gu goirt, *Och is duine truagh miſe!* Cha 'n 'eil uallach air bith is truime leis na a pheaca', Salm xi. 12. Nan tuga' Dia dha a roghainn, ghabh-

adh

adh e os laimh trioblaid air bith fhulang air ghoal bhi ſaor bho pheaca : tha e ga mhothacha' ſo mar chloich gheir na bhroig, a tha ga lot agus ga chra' gach ceim a tha e ſiubhal.

Mu 'n d' iompaicheadh e bha bairail fhaoin aig' air a pheaca'. Mar a rinn *Uriah* air uan, dh' araich e na uchd e ; " dh' fhas e maille ris." Ach air do Dhia a ſhuilean fhoſgla' le iompacha', tha e ga thilgeil uaithe le grain, Iſai. xxx. 22. Nuair a thig atharracha' ſlainteil air duine, tha geur mhothachadh aige cha 'n e mhain air cunthart, ach mar an ceudn' air grainealachd a pheacaidh ; agus O cia durachdach a guidhe ri Dia gu biodh e air a ghlanadh ! Tha grain aige dheth fein arſon a pheacai', Eſec. xxxvi. 31. Tha e ruith a dh' ionnſui' Chrioſd, is ga thilgeil fein ſan tobar-ghlanai' ſin a tha arſon peacaidh agus neo-ghlaine, Sechar. xiii. 1.

Tha 'n duin' iompaichte, le uile chridhe, a' gleachd agus a' cogadh ann aghaidh a pheacai' : tha e gu trie air a ſharuchadh, ach gu brath cha ſtriochd e, 's cha leag e ſios arma ; ach cuiridh e cath math a chreidei' co fhad as is beo e. Is urr' e maitheanas a thoirt da naimhdean eile, is urr' e truas a

ghabhail diu, is urnaigh a dheanadh as án leith, Gniomh. vii. 60. ach ann ſo cha ghabh e ri reite, tha e leagta ri dioghaltas: cha choigil a ſhuil is cha chaomhainn a lamh, ge d' bhiodh e dha mar laimh dheis no mar ſhuil dheis. Biodh e na phèaca' prodhaiteach na ſolaſach, na cliuteach am meaſg a chairde ſaoghalta, gidheadh is fear leis a phrodhait, an ſolas, agus an cliu ſo chall, na ceadacha' dha fein buanachadh am peaca' ſam bith le fios da, Luc. xix. 8. Cha nochd e baigh na cairdeas air bith ri aon pheaca': c' ait air bith an tachair e ris tha e ga chronacha' 's a' cur na aghai, gun fhailt air bith aige ri chuir air is fearr na " An d' fhuair mi thu, O mo namhad !"

A leughadair, an raibh do choguis aig a h-obair am feadh a bha thu ſealltuinn thairis air na briathra ſo ? An do chnuaſaich thu na nithe ſo ann do chridhe ? An do leugh thu 'n leabhar *an taobh aſtigh*, a dh' fheuchainn am bheil na nithe ſo do rireadh mar ſo ? Mur d' rinn thu ſo, leugh na nithe ſo a ris, is thoir air do choguis labhairt, agus innſe' dhuit gu ſoilleir an i no nach i ſo do ſtaidſa.

An do " cheus thu 'n fheoil, le h-aigne 's le h-anmianna ;" 's an d' rinn thu cha 'n

e

e 'mhain do pheacaidh aideachadh, ach mar an ceudn' an treigſinn ? an treigſinn gu builleach, ad run is ad dhurachd, agus an ſeachnadh ann ad chaithe-beatha ; gun bhi ciontach ann aon air bith dhiu le d' dheoin no le fios duit ? Mur d' rinn thu ſo cha 'n 'eil thu air t-iompacha' fathaſd.

San dara h-aite, tha ſinn a pilleadh *on Aibhiſteir.* Tha iompachadh a' ceangal an duine laidir, a' toirt uaidh arma, a tilgeil a mach airneis, agus a' pille' dhaoine bho chumhachd an Aibhiſteir a dh' ionnſui' Dhia, Gniomh. xxvi. 18. Roimhe ſo, cha luaithe a ſmeideadh an t-Aibhiſteir le mheur ris a pheacach, ga ghairm gu cuideachd olc, gu cluiche chronail, no gu ſolas ghraineil ; na dheanadh e air ball a leantuinn, " mar an damh a dh' ionnſui' a chaſgraidh, is mar an t-amadan gu ſmachdachadh a chuip ; mar a dheifricheas eun a chum an rib, is gun fhios aige gur ann chum a bhais ata e." Ach an deigh bhi air iompacha' tha e toirt ſeirbheis do mhaighſtir eile, 's a' gabhail mutha rathaid, 1 Pead. iv. 4. tha e falbh agus a' teachd air ſmeide' Chrioſd, Col. iii. 24. Air uairibh feudai' *Satan* a chas fhaotainn ann ſas, ach da dheoin cha bhi e na thraill aige

ni s

ni 's faide. Tha e seachantach air gach rib is buaire, 's air fhaicill an aghaidh innleachdan an Aibhisteir: anns gach ni tha eud aige roimhe, eagal gu toir e uair air bith oidhèirp air, no gu faigh e teum air. Tha e "gleachd ri uachdranachdaibh agus ri cumhachdaibh," Ephes. vi. 21. Tha shuil an conuidh air a namhaid, 1 Pead. v. 8. is tha e ri faire anns gach dleasnas, a chum as nach faigh a namhaid greim air.

San treas aite, tha sinn a pilleadh *bho 'n t-saoghal.* Roimh' iompacha' 's e 'n saoghal aig a bheil a bhuai'. Tha duin' a strioch-dadh an dara cuid do Mhammon no da dhea' chliu fein; no tha "barrachd graidh aige do sholas na th' aige do Dhia," 2 Tim. iii. 4. So far am bheil freamh ar truaighe bho 'n cheud leaga'; tha aomadh ar cridhe dh' ionnsuidh a chretuir ni 's mo na dh' ionsui' Dhia, 's tha sinn a' toirt do 'n chreatuir an speis, an earbsa, agus am meas sin bu chubhai' dhuinn a thoirt do Dhia na aonar, Rom. i. 25. Mat. x. 37. Seanr. xviii. 11. Ierem. xvii. 5.

Ach tha gras an iompachaidh a' cur gach ni ceart a ris. Tha e cur Dhia san ri-chathair, agus an t-saoghail aig stol a choise,

Salm

Salm lxxiii. 25. Tha e cur Chrioſd ann ſa chridhe, 's an ſaoghail ſa' chois, Epheſ. iii. 17. Taiſb. xii. 1. Is amhluidh a deir Pol. "tha mis' air mo cheuſa' do 'n t-ſaoghal agus an ſaoghal dhomhſa," Gal. vi. 14. Roi' 'n atharracha' ſo b' i aon iomguin, "Co nochdas duinn (do nithe 'n t-ſaoghail ſo) aon ni math?" Ach a nis tha e ſeinn mutha ceileir, "A Thighearna, tog thuſa dealra' do ghnuis ormſa," 's biodh coirc is fion is ſo-chairean an t-ſaoghail ſo aig a mhuinntir leis an aill, Salm iv. 6, 7. Roimhe ſo, bha miann is toil-inntin a chridhe ſan t-ſaoghal; agus is e b' oran da 'n ſin, "Anam, gabh t-fhois; ith, ol, is bi ſubhach; tha gu leor do mhaoin agad air a thaiſgai' ſuas arſon ioma bliadhna." Ach a nis ſhearg ſo uile, "'s cha 'n 'eil aill'-eachd air bith ann gur fiu leis iarruidh." Air an aobhar ſin tha e ſeinn le Salamadair binn *Iſrael*, "Ni m' anam uaill ſan Tighearna; 's e Dia cuibhrionn m' oighreachd; thuit mo chrannchar ann aite aoibhneach, agus is breagha m' oighreachd." Tha e ga mheas fein ſona, 's a' deana gairdeachas na Dhia, Salm xxxiv. 2. Tuir. iii. 24. 's cha 'n 'eil ni ſam bith eile comaſach air a thoileacha'. Sgriobh e *diombanas agus briſte cridhe* air gach aon toilinntin

toilinntin ſhaoghalta, Eccleſ. i. 2. *aolach* agus *calldach* air gach ni oirdheirc air talamh, Phil. iii. 7, 8. Is iad beath' is neo-bhas'orachd air am bheil e nis an ti, Rom. ii. 7. Tha e dian-ſhire' grais agus gloir, is ann toir air a chrun air nach tig ſmal, 1 Cor. ix. 25. Tha a chridhe leagt' air Dia iarruidh, 1 Chron. xxii. 19. agus 2 Chron. xv. 15. Air tus agus thar gach aon ni, tha e 'g iarruidh rioghachd Dhe agus fhireantachd-ſan; is cha 'n 'eil diadhachd na ſhuilibh ni 's mo mar ni ſaoin, ach mar an ni is ro-chuidrimiche. Mat. vi. 33. Salm xxvii. 4.

A nis mata, dean ſtad beag, is ſeall an taobh aſtigh dhiot. Ciod ris am mo do ghnothach-ſa na ſo? Nach 'eil thu gabhail os laimh gu buin thu do Chrioſd, ach nach 'eil thu toirt geill do 'n t-ſaoghal; Seadh nach 'eil thu gabhail tuille ſpeis agus tlachd ſan t-ſaoghal na annſan? Nach 'eil thu ga d' mhothacha' fein ni 's ſunntaiche 's ni 's toilichte nuair tha 'n ſaoghal a' dol leat mar do mhiann, is tu air do chuartacha' le ſolaſaibh talmhai', na nuair tha thu air dol a thaoibh gu urnaigh agus ſmuainte 'n diamhair, na gu feitheadh air Dia na fhocal agus na aora'? Cha 'n 'eil comhar' air bith is cinntich' air

neach

neach a bhi fathaſd neo-iompaichte, na nithe 'n t-ſaoghail a bhi 'n uachdar na thogra', na ſpeis, agus na mheas, 1 Eoin ij. 15. Seum. iv. 4.

Ann cridhe gach neach ata fior-iompaichte, 's ann aig Crioſd a tha 'n uachdranachd. Cia ionmhuinn leis an neach ſin ainm? Cia cubhrai' leis a bhola'? Caint. i. 3. Salm xlv. 8. Tha ainm Ios' air a ghearradh air a chridhe, Gal. iv. 19. 's air a thaſgai' mar cheanglachan mirr (mar luibhean cubhrai') na bhroillach, Caint. i. 13, 14. Na bheachd-ſan, cha 'n 'eil ann an onoir ach aile, 's cha 'n 'eil ann an ſugradh ach cuthach; is thuit Mammon ſios, cos'ail ri *Dagon* roimh' an airce, riabh bho 'n chaidh Crioſd air mhodh ſlainteil a leige' ris da. 'S e ſo a chlach phriſeil do 'n fhior iompachan, 's e ſo ionmhus, 's e ſo a dhochas, Mat. xiii. 44, 45. 'S e ſo a ghloir, "Is leamſa mo ghradh, agus is leſan miſe," Gal. vi. 14. Caint. ii. 16. O, 's aoibhneiche le-ſan gur urr' e radh, Is leamſa Crioſd, na ge d' fheudadh e radh, Is leamſa an rioghachd, Is leamſa na *h-Innſean.*

Sa cheathramh aite, tha ſinn a' pilleadh *bho 'r fireantachd fein.* Mu 'n iompaichear duine, 's i oidheirp e fein a chodacha' le dhuilleaga-

dhuilleaga-fige fein, Phil. iii. 6, 7. Gen. iii. 7. is a shlanacha' le oibre fein, Mic. vi. 6, 7. Tha e ulla' gu earbs' a dheanadh as fein, Luc. xvi. 15. agus xviii. 9. gu fhireantachd fein a sheide suas, agus gu striochda do fhireantachd fein, ni 's mo na gu striochda do fhirinteachd Dhe, Rom. x. 3. Ach bheir iompacha' dha mutha inntin; tha e 'nis a tilgeil air falbh fhireantachd fein mar bhroineig shalaich, lxiv. 6. A nis tha e bochd na spiorad; Mat. v. 3. ga dhite 's ga chasaid fein, Rom. vii. a' faicinn gu soilleir gu bheil e "ainnisean agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd." Taisb. iii. 17. Tha e faicinn saoghal do aingidheachd feadh an nithe naomha; tha e faicinn nach 'eil ach salchar na fhireantachd fein as an raibh e deana' bun, is cha ghabhadh e os laimh arson mile saoghal a bhi air fhaotuinn innte tuille, Phil. iii. 4, 7, 8, 9. Tha mheur do ghnath air a leon, Salm ii. 3. air a pheacaidh, air uireasuibh. Tha nis meas mor aig' air fireantachd Chriosd: tha e faicinn an fheum a th' aige air Criosd anns gach aon dleasnas, araon chum a phearsa 's a dheanadas fhireanacha'. Cha 'n urr' e bhi beo as eugais; cha 'n urr' e urnaigh a dheanadh as eugais.

eugais. Is eigin do Chrioſd dol maille ris, air neo cha 'n urr' e teachd ann lathair Dhia: tha thaice ri lamh Chrioſd, nuair a tha e ga ſtriochda fein an tigh an Tighearna: tha e ga mheas fein mar dhuine caillt' as eugais: tha a bheatha falaichte 's a' fas ann an Crioſd, mar fhreamh craoibhe tha faotainn beatha 's daighneachaidh bho 'n talamh. Roimhe ſo, bu ſgeul faoin fuar leis iomra' mu Chrioſd, ach a nis cia taitneach leis a chluinntin! Tha e nis a' glaodhaich, mar a rinn an fhinnuis, "Bhuam gach ni ach Crioſd."

An deigh fhaicinn *co uaidh* tha ſinn a' pille', feuchai' ſinn a nis *co dh' ionnſuidh.*

1. Dh' ionnſui' Dhia an Athar, a Mhic, is an Spioraid Naoimh.

2. Dh' ionnſui' lagh, ordui'ean, agus ſlighe Chrioſd.

Cha 'n 'eil duin' air bith do rireadh air a naomhacha' gus am bi a chridhe air a ſhocrachadh air Dia thar gach ni', 's an roighnich e e-ſan mar a chuibhrionn agus ardmhath. Is iad na briathra' ſo is cainnt do chridhe a chreid'ich; "Is tuſa O Dhia mo chuibhrionn," Salm cxix. 57. "Ni m' anam uaill ſan Tighearna." Salm xxxiv. 2. Is ann uaithe-ſan a thig m' fhurtachd; is e

'mhain mo charraig is mo ſhlainte, 's e mo thearmunn daingean. Is ann an Dia tha mo ſhlainte 's mo ghloir, is e carraig mo neart agus mo chathair dhidein. Salm lxii. 1, 2, 5—7. agus xviii. 1, 2.

An aill leat a chur ionnſui' na deuchainn, am bheil 'na nach 'eil thu air t-iompacha'? Nis mata thuga' t-anam is gach ni tha 'n taobh aſtigh dhiot fainear:

An do roighnich thu Dia arſon do ſhonais agus t-oighreachd? C' ait a bheil toil-inntin do chridhe ag co-ſheaſamh? Cia uaidh tha thu faotainn an t-ſolais is mo? Thig mata, is le Abraham "tog ſuas do ſhuil gu deas agus gu tuath, gus an ear agus gus an iar;" ſeall mu 'n cuairt duit, ciod a b' fhearr leat fhaotainn do na bheil air neamh no air thalamh a chum do dheana' ſona? Nan tuga' Dia dhuit do roghainn mar a thug e do Sholamh, is gu 'n abradh e riut, mar a thuirt Ahaſuerus ri Eſter, "Ciod a nis is aill leat, agus ciod i t-agh-chuinge, 's biaidh i air a deonacha' dhuit?" Eſter v. 3. Ciod a dh'iarra' tu? Imich gu garradh an t-Solais, agus tionail gach luibh chubhraidh as ſin; an deanadh iad ſo do thoileachadh? Imich gu tighſtorais Mhammoin, agus luchdaich thu fein

co

co trom as a ſhanntaicheas tu as ſin: Falbh cuideachd gu luchairt na h-onorach, is faigh urram agus cliu mar dhaoine mora na talmhainn: An deanadh aon diu ſo, no iad ſo uile do thoileacha', 's a thoirt ort thu fein a mheas ad dhuine ſona? Na 'n deana', tha thu gu deimhin feolar fathaſd agus neo-iompaichte. Ach mur deanadh, imich ni 's faide; gabh ſealla do bhuadheanna oirdheirc Dhia? do ſhaibhreas a throcair, do mhorachd a chumhachd, agus do dhoimhne do-ſgrudaidh a naduir uile-fhoghainntich. An e ſo is fearr tha teachd air do cheairt, agus is mo tha ga d' thoileachadh? Am bheil thu 'g radh, "Is math a bhi ſan aite ſo?" Mat. xvii. 4. "Ann ſo togai' mi mo phailliunn;" ann ſo gabhai' mi gu brath comhnuidh. Am fearr leat dealacha' ris an t-ſaoghal uile na ris ſo? Ma 's ſeadh, tha chuis gu math eidir thu fein agus Dia. Is ſona thu, O dhuine, is ſona thu gu rabh thu riabh air do bhreith: ma 's urra Dia do dheana' ſona, ſona cha 'n fheud thu gu 'n a bhith; oir dh' aidich thu 'n Tighearn' a bhi na Dhia dhuit, Deut. xxvi. 17. Am bheil thu 'g ra' ri Crioſd, mar thuirt e-ſan ruinne, "Biaidh t-athair-ſa na athair dhomh-ſa, 's do Dhia-ſa na Dhia

omh-sa." Eoin xv. 17. So far am bheil dealachà' eidir an cealgair agus an creiach. An cealgair cha ghabh am feasd a amh agus fhois ann Dia: cha lugha na as agus iompacha' bheir air duine so a eana', 's a leighiseas truaighe an leagai', s a chridh' a thionnda bho iodhail-bhreige ' ionnsuidh an Dia bheo, 1 Thess. i. 9. A s a deir an t-anam, "A Thighearna, cia 'ionnsui' theid mi? Agad-sa tha briathra na atha mairtheannaich," Eoin vi. 68. Ann socruichidh an t-anam is gabhaidh e fois. cia mor aoibhneas ri faicinn a choir air a! 'N tra chi e so, tha e 'g ra', "Pill gu shuaimhneas, O m' anam, oir bhuin an ghearna riut gu ro-shaibhir," Salm cxvi. Seadh, tha e ulla' gu seinn mar a rinn neon, "A Thighearna, ceaduich a nis t-oglach triall ann sith," Luc. ii. 29. is ra' le Iacob, nuair a dh' ath-bheothaich-lh a chridhe aosda leis an sgeul ait a thainig ionnsuidh, "Is leor e," Gen. xlv. 28. air a chi e gu bheil aige Dia ann an nhnanta ri dol g'a ionnsuidh, "is e so shlainte, agus uile mhiann," 2 Sam. ii. 5.

A dhuine an i so do staid-sa? am bheil

fiosrachadh

fiofrachadh agad air na nithe ſo? Ma tha, is beannuicht' thu bho 'n Tighearna:" bha Dia 'g oibreachadh annad; ghabh e greim air do chridhe le cumhachd grais an iompachaidh, air neo cha bhiodh a chuis mar ſo.

Tha 'n duin' iompaicht a' pille' gu Ioſa Crioſd, an t-aon eidir-mheadhonair eidir Dia agus duine, 1 Tim. ii. 5. 'S i obair-ſan nar toirt a ionnſui' Dhia, 1 Pead. iii. 18. Is e an t-ſlighe dh' ionnſuidh an Athair, Eoin xiv. 6. an aon dorus air am feud ſinn dol aſteach, Eoin x. 7. an aon mheadhon gu bhi beo, an aon rathad, an aon ainm air a thoirt fui' na neamha, leis am feud ſinn a bhi air ar ſabhala', Gniomh. iv. 12. Cha 'n 'eil ſuil aig an duin' iompaichte ri ſlainte bho neach air bith ach e-ſan na aonar, air am bheil e ga thilge' fein le lan-earbſa, mar gu tilge' duin' e fein air mhuir le lamhan ſgaoilte.

"Ann ſo, ars' am peacach iompaichte, gabhai' miſe do mhiſneich mi fein a thilge', 's ma theid mi am mugha, theid mi am mugha; ma bhaſaicheas mi, baſaichi' mi ſan aite ſo." Ach, a Thighearna, na leig thuſa dhomh baſacha' fui' ſhuil lochdair do throcair.——Na h-iarr' orm t-fhagail, no pilleadh bho bhi d' leantuinn." Rut. i. 16. Ann ſo

tilgi' mi mi-fein; ge d' bhuail thu mi, ge d' mharbh thu mi, cha charuich mi air falbh bho d' dhorus, Iob xiii. 15.

Mar ſo earbai' an t-anam truagh e fein ri Crioſd, is leanai' e ris gu dileas agus gu daingean. Mu 'n d' iompaicheadh e bha Grioſd ſuarach na ſhuilibh, is bha tuill' aire aig air fhearann, air a chairdean, agus air a mhalairt, na airſan, Mat. xxii. 5. Ach a nis tha Crioſd mar a theachd-an-tir dha, nach feud e ſheachna'; mar aran lathail, is mar bheatha da anam agus da chridhe, Gal. ii. 20. Is e a run ſuidhichte gu biodh Crioſd air ardachadh ann, Phil. i. 10. Bha uair a thuirt a chridhe, cos'ail riu-ſan a dh' fheoruich do 'n bhean-nua'-phoſda, "Ciod e do ghradhſa ni 's mo na neach eile?" Caint. v. 9. Bha tuile tlachd aige na chuideachd ſhugaich, na chluiche chronail, na ſholas talmhai', na bh' aige 'n Crioſd. Mheas e diadhachd mar ni falamh, agus a ſholas mar fhaoin-bhruadar. Ach a nis "is e dhaſan a bhi beo Crioſd." Tha e cur an neo-brigh gach ni air an raibh mor-mheas aige, "arſon ro-oirdheirce eolais Chrioſd, Phil. iii. 8.

Tha am fior-iompachan a' gabhail ris an iomlan

iomlan do Chrioſd: tha ſpeis aige cha 'n e 'mhain do dhuais, ach mar an ceadna do obair Chrioſd, Rom. vii. 12. cha 'n e 'mhain do Shochairibh, ach do uallich Chrioſd mar an ceadna. Tha e toileach cha 'n e 'mhain an t-arbhar a bhualadh, ach a chuing a tharruing cuideachd: tha e gabhail air fein aintheanta' Chrioſd; ſeadh, agus crann-ceuſai' Chrioſd maille riu, Mat. xi. 9. agus xvi. 24.

An duine nach 'eil glan iompaichte cha 'n aill leis ach pairt do Chrioſd. Tha e toileach a bhi air a ſhabhala' leis, ach cha 'n aill leis a bhi air a naomhacha'. Tha ſpeis aige do ſhochairean, ach cha 'n 'eil meas aig air pearſai' Chrioſd. Tha e mar gu b' ann a roinn Chrioſd; a' roinn oifeagan agus a ſhochairean. Is failin ſan ſteidh ſo; is mearrachd ro-chunthartach e: Co ſam bith le 'n ionmhuinn anam, biodh e air fhaicill roimhe; is mearrachd mhillteach e, mu 'n d' fhuair ſibh gu bitheanta' rabha'; 's gidheadh tha e fathaſd ro choitcheann. Tha Ioſa na ainm taitneach, ach cha 'n 'eil daoin' " a' gradhachadh a'n Tighearna Ios' ann trei-dhireas," Epheſ. vi. 24. Cha ghabh iad e mar tha Dia ga thairgſe " gu bhi na Phrionnſadh agus

na

na Shlanui'-fhear," Gniomh. v. 31. Tha iad a fgaoile' nan nithe fin a chuir Dia cuideachd, oifige Righ agus Sagairt; feadh, cha ghabh iad flainte bho Chriofd mar tha e ga tairgfe; tha iad an' fo ga roinn bho cheile. Is e guth gach duine iad a bhi air an tearnadh bho fhulang, ach cha 'n 'eil iad idir co durachdach a dh' iarrui' tearnaidh bho pheacacha'. Bu mhath leo an anam a bhi faibhailt', ach bu mhath leo an an-mianna' bhi fafuichte cuideachd. Seadh, tha moran a' deana' roinn an' fo a ris; tha iad toileach cuid d' am peacaidh a threigfin, ach cha 'n fhag iad uchd Delilah, 's cha toir iad dealacha' dan leannan, Herodias. Cha 'n urr' iad a bhi garg ri fuil dheis no ri lamh dheis; is eigin do 'n Tighearna " maitheanas a thoirt doibh fan ni fo," 2 Righ. v. 18.

O bithibh an-bharra' faicilleach fa chuis fo; tha 'ur n-anama 'n earbfa ris. An duine tha do rireadh iompaichte, tha e gabhail Chriofd gu h-iomlan, mar tha e, gun chur ris, a thoirt deth, no cumail air ais, uaithe. Tha e toileach Criofd fhaotainn air a chumhnanta fein, feadh air cumhnanta fam bith. Tha e toileach Criofd ga riaghla', co math agus Criofd ga fhabhaladh. Tha e 'g ra' le

Pol,

Pol, "A Thighearna, ciod is aill leat mis' a dheana'?" Gniomh. ix. 6. ni ſam bith, a Thighearna: tha mi 'g am chur fein ad bhuil, thoir dhomh aon chumhnant is aill leat, Gniomh. ii. 37. agus xvi. 50.

2. Tha 'n duin' iompaicht' a pilleadh dh'ionnſui' lagh, ordui'ean agus ſlighe Chrioſd. An cridhe ſin a bha aon uair fuathach mu na nithe ſo, 's nach b' urr' an cuibhreach a ghiulan, tha nis an ſpeis is mo aige dhiu, 's tha e gan roighneacha' chum a ſtiura' gu brath is a riaghla', Salm cxix. 111. 112.

Tha ceathair nithe, tha mi toirt fainear, a tha Dia 'g oibreachadh anns gach fior iompachan, a thaobh lagh agus ſlighe Chrioſd, leis am feud ſibh bhur ſtaid aithneacha' ma bhios ſibh dileas do 'r anam fein; agus air an aobhar ſin biodh 'ur ſuil gu dil' air 'ur cridhe, nuair a tha ſibh gan leugha' na gan eiſdeachd.

1. "Tha 'n inntin a gabhail gu deonach ri lagh agus ſlighe Chrioſd, is gam meas air gach doigh co-thromach agus reuſanta," Salm cxix. 112, 128, 137, 138. Tha 'n cridh' a' gabhail tlachd do ſhlighe Dhia, 's le grain a' cur air cul gach fuath bha aige dh' i roimhe ſin. Na briathra ſin a bha

cruai-

cruai' leis roimhe ſo, tha e nis gam meas " naomh, cothromach agus math," Rom. vii. 12. Cia mor an ſpeis a bh' aig *Daibhi'* do lagh Dhia! 's cia iad a cur an ceill a chliu, 's ga mholadh, araon arſon a naduir oirdheirc agus a thoraidh iongantaich! Salm xix 8,—11. &c.

1. " Tha 'n cridhe 'n geall air eolas fhaotainn air an iomlan do thoil Chrioſd," Salm cxix. 124, 125, 169. agus xxv. 4, 5. Is e run an duin iompaichte gun aon pheaca' bhi falaicht' air, is gun bhi ain-eolach air aon dleaſnas tha fiachuicht' air. Is i guidhe dhurachdach a chridhe, " A Thighearna, mata ſlighe olc ſam bith ' annam, leig thuſa ris domh i. An ni ſin nach aithne dhomh, teagaiſg thuſa dhomh; is ma rinn mi aingidheachd, cha dean mi mar ſin ni 's mo."—An duine nach 'eil glan-iompaichte, tha e ain-eolach da dheoin; 2 Pead. iii. 5. cha 'n 'eil toil aige teachd dh'ionnſui' an t-ſoluis, Eoin iii. 20. Tha e toileach am peaca' ſo no 'm peaca' ud eil' a ghleidhe, 's air an aobhar ſin cha 'n 'eil tlachd aige fios fhaotinn gur peaca' a th' ann, is cha 'n fhoſgail e 'n uinneag a leigeil aſtigh an t-ſoluis. Ach tha 'n cridhe iompaichte toileach eolas fhaotain air an iom-

lan

lan do lagh a Thighearna, ciod air bhith fharfuingeachd, Salm cxix. 18, 19, 27, 33, 64, 66, 68, 78, 108, 124. Gabhaidh e gu h-uile-thoileach ris an fhacal a leigeas ris da aon dleafnas air nach raibh aire na eolas aige roimhe, no bheir fealla dha air aon pheacadh nach raibh e roimhe, ag leirfinn, Salm cxix. 11.

3. " Tha run faor agus fuidhichte na h-inntin an' geall air flighe Chriofd, a roghainn air uile fholas a pheacaidh, agus air foirbheas an t-faoghail," Salm cxix. 103, 127, 162. Cha 'n airc no eigin idir a tha 'g aontachadh a thoile, 's cha mho is fmuainte grad no obann a tha ga h-atharachadh; ach le run fuidhichte agus faor tha e gabhail flighe Chriofd mar a roghainn. Salm xvii. 3. agus cxix. 30. Ni 'n fhecil, tha e fior, cuid ar-amach, ach biaidh an toil an' conuidh a' miannacha' lagh agus riaghalt Chriofd air chor is nach 'eil na nithe fo nan uallach dha idir, ach nan folas, 1 Eoin v. 3. Salm cxix. 60, 70. Nuair a tha 'n duine mi-naomh a' fiubhal ann flighe Chriofd mar gu biodh e 'n cuibhreachaibh no 'n geimhlibh, tha e-fan ga dheana' fo gu reidh furafda, Salm xl. 8. Ier. xxxi. 33. 's a' meas lagh Chriofd mar a fhaoirfe,

ſhaoirſe, Salm cxix. 32, 45. Seum. i. 25. Tha e toillichte le maiſe na naomhachd, Salm cx. 3. agus tha 'n comhara' ſo aige do ghna ann fein, " Gu b' fhearr leis (nam faigheadh e a roghainn) an caithe-beatha bu teinne 's bu naomha bhi aige, na bhi ſan inbh' a b' airde 's b' urramaich' air thallamh," 1 Sam. x. 26. " Chaidh le Saul buidheann dhaoine, a bhean Dia r' an cridheachan." Nuair a bheanas Dia ri cridheachan a dhaoine taghta, tha iad air ball a leantuinn Chriosd, Mat. iv. 22. agus (ge d' tha iad air an tarruing) ruithidh iad gu h-ait na dhiaigh, Caint. i. 4. is tairgidh iad gu toileach iad fein gu ſeirbheis an Tighearna, 2 Chron. xvii. 16. ga iarrui' le 'n uile mhiann, caib. xv. 15.—Tha fheum fein ann eagal, ach cha 'n e idir is priomh-aobhar do umhlachd chridhe naomha. Cha 'n ann a dh' ain-deon a tha Criosd a' riaghladh a luchd-muinntir; is ann a tha e na Righ air pobul toileach. Tha iad trid a ghrais-ſan uile-thoileach dh'ionnſuidh a ſheirbheis, agus ga deanadh bho roghainn; cha 'n ann mar thraillean, ach mar a mhac no bhean, bho ghradh agus bho thogradh inntin. Ann aon fhacal, is e lagh Dhia gaol an duin' iompaichte, Salm cxix. 159, 163.

163, 167, a mhiann, rann, 5, 20, 40, a ſholas, rann, 77, 92, 103, 111, 143, agus cuis a bhith-ſmuainte, rann, 97, 99, agus Salm i. 2.

4. " Tha aomadh a chridhe 'n conuidh gu aitheanta Dhia a choimhead," Salm cxix. 4, 8, 167, 168. Is e curam gach aon latha d' a bheatha gluaſad maille ri Dia. Tha 'a run mor, agus oidheirp math, ge d' tha e teachd fada gairrid. Cha lugha na bhi foirfe tha air aire. 'S e ſo a tha e 'g iarrui', 's e ſo a tha e 'g oidheirpeacha'. Cha ghabhadh e os laimh ſtad aig tomhas air bith do ghras gun bhi glan-ſhaor do pheaca', 's coiliont ann an naomhachd, Phil. iii. 11, 14.

An ſo feudar failinn a chealgair fhaicinn. Cha 'n 'eil do dheigh aige-ſan air naomhachd, mar thuirt aon araid, ach nam faigheadh e drochaid a dheana' dh'i ga thoirt a chum neamh; is cha 'n 'eil e 'g iarrui' dh'i ach direach uirread as a ni ghnothach. Ma gheibh e na dh' fhoghnas ga thoirt do neamh cha 'n 'eil tuille uaithe. Ach e-ſan a tha do rireadh iompaichte, tha ſpeis aige do naomhachd air a ſon fein, Salm cxix. 97. Mat. v. 6. is cha 'n ann amhan arſon neamh. Cha leor leis uirread as a dh' fhoghnas gu thearnadh

bho ifrinn; tha e 'g iarruidh an tomhais is airde tha na chomas ruigheachd air: is cha 'n e 'mhain gu bheil e ga iarrui' fo, ach tha e cuideachd ga fhior-oidheirpeacha'. Ciod i mata do fhlighe-fa, 's ciod an rathad a tha t-aonadh? An i diadhachd t-obair, an i naomhachd do ro-churam? Rom. viii. 1. Mat. xxv. 16. Phil i. 20. Mur i, tha thu fada gairrid air bhi fior-iompaichte.

An co-chur. Agus an e 'n t-iompacha' fo air an raibh finn a labhairt e fin a's eigin a bhi againn mu 'm feud finn a bhi air ar fabhaladh? Ionnfuich mata uaithe fo, 1. Gur "cughann an geata, 's gur ai-leathan an t-flighe tha treoracha' dh' iomfui' beatha." 2. Nach 'eil iadfan ach tearc a tha 'g amas orra." 3. Gu bheil feum air cumhachd diadhai' chum peacach air bith iompachadh air mhodh flainteil a dh' ionnfui' Iofa Chriofd.

Guidheam ort mata, co air bith thu tha ga leugha' fo, no ga eifdeachd, tionndai' do fhuil ort fein an taobh aftigh. Ciod a deir do choguis? Nach 'eil i ga d' theuma'? Nach 'eil i ga d' chradh? An ni fo do bharail, an i fo do roghainn, an i fo do fhlighe air an raibh finn ag iomra'? Ma 's i, tha chuis ceart. Ach nach 'eil do chridhe ga d' dhite', 's ag innfe

inníe dhuit gu bheil a leithid ſo na leithid ſo do pheaca', ris a bheil thu cleachdta, 'n aghaidh do choguis? Nach 'eil e 'g innſe dhuit gu bheil a leithid ſo 's a leithid ſo cheilg fhalaichte ſa bheil thu ciontach? A leithid ſo na leithid ſo do dhleaſnas air a bheil thu deana' dearmaid.

Nach 'eil do choguis ga d' ghiulan gu d' ſheomar, gu d' ionad uaigneach, agus ag innſe dhuit cia tearc is faoin an ſin urnaigh, leugha', agus fein-cheaſnacha'? Nach 'eil i ga d' ghiulan gu d' theaghlach agus a feuchain duit cia dearmadach thu 'n ſin air earail Dhia, 's air anama do chloinne 's do ſheirbhiſeach? Nach 'eil i ga d' tharruing gu d' bhuth, gu d' dhreuchd, is a feuchainn duit ann ſin diomhaireachd aingidheachd eigin ris am bheil thu cleachdta? Nach 'eil i ga d' ghiulan gu t-ionada ſugrai', 's a toirt ad chuimhe na cuideachd a bha thu gleidhe'; na h-uine bha thu ſtruidheadh, is nan talantan a bha thu ag mi-bhuileacha'? Nach 'eil i ga d' tharruing gu d' ſheomar uaigneis, agus a' leigeil fhaicinn duit nithe tha falaicht' bho ſhuilibh dhaoine, 's aithnichte dhuit fein amhan agus do Dhia?

O choguis! dean do dhleaſnais. Ann ainm

an Dia bheo, tha mi 'g aithne dhuit thu dheana' do dhleaſnais. Dean greim air a pheacach, glac e, cuir an ſas e, leig ris a chunthart da. Ciod! an e gu bi thu reidh ris, na gu gabh thu leis am fad as a bhuanaicheas e na pheaca'? Duiſg, O choguis! Ciod is ciall duit, O chadalaiche? Ciod ſo! Am bheil thu gun aon achaſan ad bheul? Ciod ſo! an leig thu do 'n anam thruagh ſo baſacha' na neo-churam, gun ſuim do Dhia na do ſhiorruitheachd, is tuſa, gun ſmid as do bheul, a' fhantuinn ad thoſd? Ciod ſo! an leig thu dha ſith bhi aige 's e dol air aghai' na pheaca'? O moſgail ort fein, eirigh, dean t-obair! Labhair mar ſhearmonaiche na uchd, glaodh amach, na caomhainn: tog ſuas do ghuth mar thrompaid: na biodh fuil an anama ſo air iarruidh air do laimh-ſa.

CAIB. III.

A feuchainn gur eigin Iompacha' no basacha'.

THEAGA' gu bheil thu ulla' gu ra', ciod is ciall do 'n iomairt ſo? 's gu iongantas a gabhail c' arſon a tha mi ga d' leantuinn co durachdach, a' cumail fuaim na h-aon chaithream ſo gun tamh ad chluais, gu feum thu "aithreachas a ghabhail is a bhi air t-iompacha';"

pacha','' Gniomh. iii. 19. Ach is eigin domh a ra' mar a thuirt Ruth ri Naomi, "Na h-iarr orm t-fhagail, na pilleadh bho bhi ga d' leantuinn,'' Rut. i. 16. Na 'm bu ghnothach faoin a bhiodh air m' aire, cha bhithinn co durachdach. Na 'm feuda' tu bhi air do shabhala' mar a tha thu, leiginn leat gu toileach. Ach am b' aill leat gun iomguin a bhi orm, nuair tha mi ga d' fhaicinn ulla' gu basacha'? Mar is beo 'n Dia sin a tha mise na fhianuis, cha 'n 'eil an dochas is lugha agam aon aghaidh agaibh fhaicinn gu brath ann neamh, mur bi sibh air 'ur n-iompacha'. Tha mi gu tur a' call mo dhuil ri 'r slainte, ni 's lugha na ghabhas sibh os lamh pille' gu h-iomlan, agus sibh fein a lantoirt suas do Dhia, ann naomhachd agus ann nuadhachd beatha. An dubhairt Dia "gu deimhin, deimhin, mur bi sibh air 'ur breith a ris, cha 'n fheud sibh rioghachd Dhe fhaicinn,'' Eoin iii. 3. is an ioghna' leibh na dheigh sin gu bheil 'ur ministeirean ri saothair gus am beirthear sibh aris? Na biodh iongantas oirbh mis' a bhi sparra' naomhachd oirbh co teann; no mi bhi co toileach iomhaigh Dhe fhaicinn air a tarruing oirbh; as eugais so, riabh cha deachaidh, is gu

brath cha d' theid aon neach aſtigh do rioghachd neimh. An t-iompacha' ſin air an raibh ſin ag iomra', cha tomhas ard e air a bheil cuid do Chrioſdui'ean is naomha na cheil' a' ruigheachd: cha 'n eadh, gach aon anam a bhios air a ſhabhala', 's eigin da bhi gu h-iomlan air atharrachadh air an doigh ſo.

Tha air innſe' mu thiomchioll Romanach oirdheirc nuair a bha e greaſad le gran do 'n bhaile re am gort, is a bha 'n ſgioba leaſg gu ſeola' re doininn, dubhairt e. "Is feumaladh ar turas na ar beatha."—Ciod an ni a ſhaoileas tus' is feumala'? Am bheil t-aran feumail? Am bheil do bheatha feumail? Is mor is feumala' na ſin t-iompacha'. Is e ſo gun amharus an aon ni feumail. An coimeas ris ſo, cha 'n 'eil do mhaoin feumail; feudai' tu a reic uile arſon na cloiche ro-phriſeil ſo, is buannachd mor a bhi agad na dheigh ſin, Mat. xiii. 46. Cha 'n 'eil do bheatha feumail: feudai' tu dealacha' ri arſon Chrioſd, is buannachd an-bharr a bhi agad cuideachd. Cha 'n 'eil do chliu feumail; oir feudai' tu michliu ſhaotainn arſon Chrioſd, is gidheadh a bhi ſona; ſeadh moran ni 's ſona na bhiodh tu as eaguis, 1 Pead. iv. 14. Mat. v. 10.

11.

11. Ach tha t-iompacha' co-feumail as gu bheil do ſhlainte no do dhamna' ſiorruith an crocha' ris. Is nach 'eil e ro-iomchuidh ann an cuis co chuidreamach grad ſhealltuim mu 'n cuairt duit? Ris an aon ni ſo, tha do ſhonas na do thruaighe fad uile ſhiorruitheachd ann earbſa.

Ach feuchai' mi ni 's mionaichde co feumail is a tha e dhuit iompachadh, bho na *cuig* nithe ſo a leanas; oir as eugais ſo, *ſa cheud aite*, "Tha do bhith an' diomhanas." Nach mor am beud thu bhi gun fheum air bith annad; a' t-uallach air an talamh; ad mhimhaiſe ſa chruthacha'? Gidheadh is i ſo do ſtaid gu brath gus an iompaichear thu, oir gus ſin cha fhreagair thu chrioch gus an deachai' do chruthacha'. Nach ann air ſon toil Dia a tha thu, 's a bha thu air do chruthacha'? Taiſb. iv. 11. Nach d' rinn e air a ſhon fein thu? Seanr. xvi. 4. An duin' thu, 's am bheil reuſan agad? Nach ſmuainich thu mata co uaith' agus c' arſon a fhuair thu do bhith. Amhairc air an dealbh a thug Dia do d' chorp, agus feoruich dhiot fein, ciod a chrioch mu 'n do chruthaich Dia ni co iongantach? Thoir fainear ceatfaidh oirdheirc agus ard t-anama: ciod an t-aobhar mu 'n do

bhuilich

bhuilich Dia ort talanta co priſeil? An ann a chum thu fein a thoileacha', 's t-anmiann' ſhaſucha'? An do chuir Dia daoine, cos'ail ri golain-ghaoithe, dh' ionnſuidh an t-ſaoghail, gun ghnothach air bith ach a thional beagan do bhiorain is do chre, a thogail an neaden, a dh' arach an ſliochd, agus an ſin a bhi 'g imeachd? Bha na cinnich ſein a faicinn ni b' fhaide na ſo. Am bheil thuſa co "uabhaſach agus co miorbhuilleach air do dhealbh," Salm cxxxix. 14. is nach 'eil thu ſmuaineachadh agad fein gu cinnteach gur ann arſon crich' aird agus oirdheirc eigin a chaidh do chruthacha'?

O dhuine! cuir do reuſan car tiota ſa chathair. Nach mor am beud gu biodh creatuir oirdheirc air a chruthacha' 'n diomhanas? Gu deimhin mur fhreagair thu chrioch gus an deachaidh do chruthacha' tha do bhith ann diomhanas, ſeadh ni 's meaſa na bhi 'n diomhain.

1. Tha do bhith ann diomhanas. Tha duine neo-iompaichte cos'ail ri inneal ciuil grinn aig a bheil gach aon da theuda briſte, 's as an gleus: is eigin do Spiorad an De bheo gach ni leaſacha' 's a ghleuſa' le cumhachd na h-ath-ghineamhuinn, is le oibreachadh a ghrais

air

air neo cha bhi ann a d' urnaigh ach donnalaich, is cha bhi ſeirbheis no moladh air bhith a bheir thu ſeachad binn ann an cluaſan an Ti is airde, Epheſ. ii. 10. Phil. ii. 13. Hoſ. vii. 14. Iſai. i. 15. Tha gach aon do d' cheatfaidh agus do d' chumhachdan co truailli' na 'n ſtaid naturra, 's nach urr' thu ſeirbheis thaitneacha' thoirt do 'n Dia bheo gu brath, gus am bi thu air do ghlanadh bho oibre marbha'. Eabh. ix. 14. Titus i. 15.

An duine tha mi-naomhaichte cha 'n 'eil e comaſach air ſeirbheis a thoirt do Dhia: (1.) Cha 'n 'eil eolas aig' air an obair; tha e co ain-eolach air ſeirbheis as a tha e air facal na fireantachd, Eabh. v. 13. Tha cuid dhiomhaireachd ann an cleachdainn co math as ann an teagaſg na diadhachd: a ris cha 'n aithne dhoibh-ſan nach 'eil air an ath-ghintein diomhaireachd rioghachd neimh, Mat. xii. 11. 1 Tim. iii. 16. An leugh an duine nach d' ionnſuich riabh littir; no 'n cluich e-ſan aig nach raibh clar-ciuil na laimh riabh fathaſd? Cha mho na ſin is urra 'n duine naturra ſeirbheis thaitneach ſam bith a thoirt do 'n Tighearna. Is eigin da 'n toiſeach a bhi air a theagaſg bho Dhia, Eoin vi. 45. air a theagaſg gu urnaigh, Luc. xi. 1. air a

theagaſg

theagaſg gu buannachd, Iſai. xlviii. 17. air a theagaſg gu imeachd, Hoſ. xi. 3. air neo cha 'n aithne dha ni air bhith dhiu' ſo a dheana' gu ceart na gu taitneach. Is mar a tha e gun eolas arſon na h-oibre, tha e cuideachd (2.) gun neart air a ſon. Cia lag a chridhe! Eſec. xvi. 30. Air ball tha e ſgith: "an t-ſabaide, cia tuirſeach i?" Mal. i. 13. Tha e "gun neart," Rom. v. 6. ſeadh marbh ann am peaca', Epheſ. ii. 5. 'S mar a tha e ain-eolach agus ea-comaſach air an obair ſo, is amhlui' cuideachd a tha e (3.) gun togradh air bith aige ga h-ionnſui'. "Cha 'n 'eil iarruidh aige eolas fhaotainn air ſlighe Dhia," Iob. xx. 14. Cha 'n urr' e eolas fhaotainn orra, Salm lxxxii. 5. (4.) Cha 'n 'eil innleachd no ionſtrumeint iomchuidh aig' arſon na h-oibre. Is co fhuras do dhuine clach chruaidh a ſhnaighe' gun acainn, na tigh a thogail gun chungaidh, as ſeirbheis thaitneach air bith a dheanadh as eugais graſan an Spioraid. Ma 's ann arſon cliu dhaoine no faoin-ghloir a bheir ſinn ſeachad deirce, cha 'n 'eil 'ar ſeirbheis taitneach le Dia, oir cha 'n ann bho ghras a tha i ſruthadh. Agus ciod a th' ann an urnaigh a bheoil, gun ghras ann ſa chridhe, a cholluin anns nach

'eil

'eil anam? Ciod am feum a th' ann an aidmheil ar peacai' mur ann bho bhron diadhaidh agus bho aithreachas neo-chealgach a tha i teachd? Ciod am feum a tha nar n-uile ath-chuinge, mur 'eil iad air àm beothacha' le durachd naomh, is a' fruthadh bho bheochreideimh ann am buaidheanna' 's ann an geallana' Dhia? No ciod am feum a tha nar moladh agus nar buidheacheas, mur 'eil e teachd bho ghradh is bho thaing do Dhia, 's bho 'n fhior-mhothacha' th' aig ar cridhe air a thiolaca 's air a throcair? Ar chor as gu bu co mhath dhuit fuil a bhi agad ri cainnt bho na clachan, reufan bho na bruidean, no coifeachd bho na marbh, a's fuil a bhi agad ri feirbheis air bith naomh agus thaitneach do Dhia bho dhuine neo-iompaichte. Nuair ata chraobh olc, cionnus a dh' fheudas am meas a bhi math? Mat. vii. 18.

2. Gun iompacha', tha do bhith ni 's meafa na bhi 'n diomhanas. Tha 'n t-anam neoiompaichte na aite-cumail no na chro aig na h-uil' eun neo-ghlan, Taifb. xviii. 2. na uaigh lan do thruailleachd agus do fhalchar, Mat. xxiii. 27. na chairbhinn ghraineil, air ghluafad le cnuimhibh, is air lobha' le famh breun gus nach feudar teachd am

fagus

Salm xiv. 3. O ſtaid uabhaſach! Nach 'eil thu fathaſd a' faicinn t-fheum air atharracha'? Nach cuireadh e mulad air duine na naomh-ſhoithichean oir a bha 'n teampul Dhia fhaicinn air an tionnda' gu cupain mhiſge, 's air an ſalacha' le iodhal-aoradh? Dan. v. 2. 3. An raibh e na ni graineil leis na h-Iudhaich bhi faicinn Antiochuis a cur ſuas dealbh muic' aig dorus an teampuil? Nach mor bu ghraineala' na ſin an teampuil fein a bhi air a dheana' na ſtapull no na fhail-mhuc, is an t-Ionad ro-naomh air a dheana' na theampul do Bhaal? 2 Righ. x. 27. Is i ſo direach ſtaid an duine neo-iompaichte: tha do bhuill uil' air an tionnda' gu bhi nan ſeirbheiſich do aingidheachd. Rom. vi. 19. nan ſeirbheiſich do 'n Aibhiſteir, agus do chridhe na chro neo-ghlaine, Epheſ. ii. 2. Titus i. 15. Feudai' tu fhaicinn ciod a tha 'ſa chridhe, bho na nithe' a teachd amach as; oir " as a chridhe thig droch ſmuainte, mortadh, adhaltrus, ſtriopachas, gaduigheachd, fianuis-bhreige, blaiſpheime," &c. tha iad ſo a' leigeil fhaicinn ciod an ifrinn a tha 'n taobh aſtigh.

Cia maſlach am mi-ghnathacha' ſo! anam neamhai', ga aoirneagan ann an clabar a pheacai'!

eai'! mais' a chruthachai', triath an t-ſaoghail ag imlich a mhuc-amar maille ris an ſtruidheir, agus ag ol ſuas gu lonach an ſgeith a's graineala'! An raibh e na ni co muladach a mhuinntir aig an raibh caithe-beatha ſaſda fhaicinn falamh anns na fraidean; agus mic mhaiſeach Shion, a bha mar or finealt, air am meas mar ſhoithiche criadha, 's iadſan a bha air an ſgeadacha' le ſcarlaid nan ſine' ſan otrach! Tuir. iv. 2, 3. is nach mulaidaiche gu mor na ſin a bhi faicinn an aon ni ſan t-ſaoghal ſo aig a bheil neo-bhas'orachd, agus air a bheil iomhaigh Dhe, air fàs "mar ſhoitheach anns nach 'eil mais' air bith?" Ier. xxii. 28. O maſladh gun choimeas? b' fhearr thu bhi air do thoirt ad mhile bloidean as a cheile na gu buanaiche tu ann an ſeirbheis co ſalach.

San dara h-aite, "As eugais iompachaí' tha 'n cruthacha' faicſinneach uile, co maith ris an duine fein, ann diomhainn." A mhuinntir ghradhach, rinn Dia gach creatuir faicſinneach air neamh agus talamh arſon ſeirbheis an duine, agus is e 'n duine amhan am fear-labhairt arſon an iomlan. Tha 'n duine ſa chruthacha' mar a tha 'n teanga' ſa cholainn, a chum labhairt arſon nam ball eil' air

fad. Cha 'n urra na creatuirean eile cliu thoirt d' an Cruthai'-fhear, ach le comharan balbha 's le ſanas a thoirt do 'n duine, e-ſan a labhairt air an ſon. Tha 'n duine mar gu b' ann na ard-ſhagairt ann an cruthacha' Dhia, chum iobairt mholaidh a thoirt ſuas arſon an iomlan dhe cho'-chreatuirean, Salm cxlvii, cxlviii, cl. Tha fuil aig Dia ri cis mholaidh bho 'n iomlan dhe oibridh, Salm ciii. 22. a nis tha chuid eil' air fad a' toirt an cis do 'n duine, chum a phaighe' le laimh-ſan: is ma bhios e-ſan fealltach no mi-dhileas, tha e deana' foill air Dia agus air a chruthacha', 's a' robadh a Chruthai'-fhear do 'n ghloir bu chubhai' dha fhaotainn bho 'n chreatuir.

O cia eagalach an ſmuain ſo? gu'n toga' Dia a leithid ſo do ſhaoghal, is gu 'n coſdadh e uirread chumhachd agus ghliocais agus mhaitheis ris, uile 'n diomhain, is gu 'n deanadh an duine a ſpuillidh do 'n ghloir a bhuine' dha fhaotainn bho 'n iomlan. O ſmuainich air ſo! am feadh a tha thu neo-iompaichte, tha uile ſheirbheis nan creatuirean dhuit ann diomhain; tha do lon ga d' bheathacha' 'n diomhain; tha ghrian a' toirt a ſoluis dhuit ann diomhain, tha na reultan a tha toirt ſeirbheis dhiomhar dhuit nan ſlighe, Breith. v. 20.

Hoſ.

Hoſ. ii. 21, 22. ga dheana' ſinn ann an diomhain: ann diomhain tha t-ainmhidh ga d' ghiulan. Ann aon fhacal, tha uile ſhaothair agus uil' obair a chruthachai', ga d' thaobhſa, ann an diomhain. Arſon ſo tha 'n cruthachadh uile 'g oſnaich, Rom. viii. 22. fuidh chuing dhaoine mi-naomhaichte, nach 'eil gam buileachadh air gloir Dhia, ach air an an-mianna fein.

San treas aite, " As eugais iompachai' tha do dhiadhachd diomhain." Seum. i. 26. Caillidh tu do ſhaothair ann a d' oibre crabhuidh air fad, oir cha 'n urr' iad Dia thoileachacha', Rom. viii. 8. no t-anam a ſhabhaladh, 1 Cor. xiii. 2, 3. a chrioch bu choir a bhi aig do dhiadhachd. Cia math air bith aogas t-oibre, gidheadh cha 'n 'eil tlachd aig Dia innte, Iſai. i. 14. Mal. i. 10. Is nach eagalach an ni t-iobairt a bhi mar mhurt, agus t-urnaigh mar ghrainealachd? lxvi. 3. Seanr. xxviii. 9. Tha moran a' cur rompa leaſacha', nuair tha iad fu' eagal arſon am peacai', 's aig ſaoilſinn gu dean beagan urnaigh agus deirce gach ni chur ceart agus a leigheis. Och! a dhaoine, cha ghabh Dia ri aon diu' ſo am fad as a bhios 'ur cridheacha' minaomh. Nach bu churamach, ſaoithreachail

Iehu ? is gidheadh chuireadh a ſheirbheis air ſad air cul, a chionn nach raibh a chridhe treibh-dhireach, 2 Righ. x. le Hoſ. 1, 4. Nach bu neo-choireach Pol ? is gidheadh gus an deachai' iompacha', cha raibh anns gach ni ach calldach, Phil. iii. 6, 7. Tha daoine 'm barail gu bheil iad ri moran, nuair a tha iad a' frithealadh air ſeirbheis Dhia, 's tha iad ulla' gu mhaoidh air, Iſai. lviii. 3. Mat. vii. 22. is gu mheas gu bheil e 'm fiacha' dhoibh, nuair 's ann a tha 'n ſeirbheis graineil leis, a chionn nach 'eil am pearſa naomhaichte.

O anaim! na ſmuainich tra bhios do pheacai' 'n toir ort ; gu dean beagan urnaighean agus caileagan do leaſacha' Dia thoileacha', 's eigin duit toiſeachadh aig a chridhe ; mur bi ſin air ath-nuadhacha', cha bhi ſeirbheis air bith a ni thu taitneach.

Is iad cuid do na breitheanais aimſeireil a bhagair Dia 'n aghai' nan Iudhach, gu togadh iad tighean, ach nach aiticheadh iad iad ; gu cuireadh iad, ach nach buaineadh iad ; is gu biodh an ſaothair air ithe' ſuas le coigrich, Deut. xxviii. 30, 38, 39, 41. Am bheil e na thruaighe mhor ar ſaothair chumant' a chall ; cur an' diomhain, is togail ann diomhain ?

mhain? is nach mor is truaighe na fin ar faothair a chall nar crabhadh; urnaigh, eifdeachd agus trafg a dheana' 'n diomhain? Is truaighe agus call fiorruith fo. Na meall thu fein; ma theid thu air t-aghaidh ann ad ftaid pheacaich, ge do fgaoile' tu mach do lamhan, falachai' Dia bhuait a fhuilean, is ge do dhean thu iomad urnaigh cha 'n eifd e riut, Ifai. i. 15. Ma theid duine gu 'n fgil an cinnfeal ar n-oibre, 's gu mill e i, cha toir finn ach beag buidheachais da arfon fhaoithreach. Is aill le Dia aoradh fhaotainn mar is coir, 1 Chron. xv. 13. Mu ni feirbhifeach ar n-obair direach ann aghaidh ar n-orduigh, is doch e dh' fhaotainn buillean na buidheachas. Ni 's lugha na bhios obair Dhia air a deana' mar tha e fein 'g iarruidh, cha bhi e toilichte: 's cha 'n fheud i bhi air a deana' mar a tha e-fan ag iarrui', mur 'eil i fruthadh bho naomh-chridhe, 2 Chron. xxv. 2. *Sa cheathramh aite*, " Gun iompacha', tha do dhochas ann diomhainn." Iob viii. 12, 13. " Chuir an Tighearna cul ri d' mhuinghin," Ier. ii. 37.

1. " Tha do dhochas ri folas no co'-fhurtachd an t-faoghail fo an' diomhain." Gun bhi air t-iompacha' cha 'n fheud thu co'-fhur-

tachd fhaotainn ni 's mo na ſlainte. Gun ſo cha bhi ſith agad, lix. 8. lvii. 21. is gun eagal Dia cha bhi " co'-fhurtachd an Spioraid naoimh agad, Gniomh. ix. 31. Tha Dia ag labhairt ſith amhan ri phobul naomha, Salm lxxxv. 8. Ma tha ſith mhealltach agad, is tu fathaſd ad pheacai', cha 'n ann bho Dhia tha 'n t-ſith ſin a' teachd; is air an aobhar ſin ſeudai' tu bharalacha' co 's ughdar dh' i. Is fior thinneas am peaca', Iſai. i. 5. ſeadh an tinneas is meas' air bith; tha e na loibhre ſa cheann, Levit. xiii. 44. na phlaigh ſa chridhe, 1 Righ. viii. 30. na bhriſte ſna cnamhan; Salm li. 8. guinidh e, lotaidh e, cradhaidh e, claoidhidh e, 1 Tim. vi. 10. Feudai' duine ſuil a bhi aige ri fois ann iarguin tinneis, agus nuair a bhios a chnamhan as an alt, ni 's luaithe na ri co'-fhurtachd gus an treig e pheacaidh.

O dhuine thruaigh! aig nach 'eil fois air bith ach na thig bho chion mothachai' nuair is mo do chunthart, agus is dluithe do 'n bhas thu. Tha thu cos'ail ri-ſan a their ann an eatromas fhia'ruis, *Tha mi gu math*; 's a labhras air eirigh agus dol mu thiomchioll oibre, nuair a chi thu 'm bas na eudainn, is a tha bheatha ionnus air caochla' cheana.

Mar

Mar ſo, gu bitheanta ſaolidh an duine neo-iompaichte gu bheil e ſlan an uair is mo a chunthart.

Is e nadur a pheacai' tinneis agus trioblaidean eugſamhluidh a dhuſga' feadh an anama. Tha inntin mhithoilicht' a pheacaich ga bhuare' le doiniinn; agus tha curam anbharr ga chnamh is ga ithe'! Ciod a th' ann an an-miann ach laſair a loiſgeas? Ciod a th' ann an ardan ach at; is an' ſannt, ach pagha' nach gabh caſga'? Ciod a th' ann am farmad is am mirun, ach gath na cnuimh ſa chridhe? 'S ciod a th' ann an leiſg ſpioradail is ann neo-churam mu ſtaid ar n-anama, ach cadal bas'or agus trommalighe? 'S cionnuis a dheudas ſuaimhneas no ſith bhi aig aon anam air am bheil a leithide ſo do thinneis? Ach bheir gras an iompachai' leigheis agus fois da? Bheir e dha ſith chinnteach agus bhith-bhuan. "Is mor ſith na muinntir aig a bheil ſpeis do t-aitheanta; cha toir ni ſam bith oilbheum dhoibh-ſan." Salm cxix. 195. 'S i ſlighe na diadhachd amhan ann ſam faighear ſith agus ſolas, Seanr. iii. 17. Uaithe ſo bha Daibhidh a' faotinn barrachd ſolais na bho gach ni eile na rioghachd, Salm cxix. 103, 127. Gu brath gus am bi a choguis air

air a glana', cha 'n fheud ſith bhi aice, Eabh. x. 22. Is malluicht' an t-ſith ſin a tha r'a faotainn ann ſlighe peacai', Deut. xxix. 19. 20. Cha 'n 'eil trioblaid ann ſan t-ſaoghail is eagalaiche na aon chuid, Sith ris a pheaca, na Sith ann ſa pheaca'.

2. " Gun iompacha', tha do dhochas ri ſlainte ſhiorruith diomhain, ſeadh ni 's meaſa na diomhain ;" tha e cronail do Dhia, agus ſgrioſach dhuit fein. Tha bas, an-dochas, blaiſpheim, air am filleadh aſteach ann. (1.) Tha bas ann : " ſpionar do dhochas as do phailliunn," (ſpionai' Dia as a fhreamhan e) " 's bheir e thairis gu Righ nan uabhas thu," Iob xviii. 14. Feudai' tu do thaic a leige' ris an tigh ſo, ach cha ſeas e, Iob viii. 13. tuitidh e air do cheann mar ſhean' bhalla nuair a leigeas duin' a thaic ris. (2.) Tha an-dochas ann : Cait' a bheil dochas a chealgoir, nuair a bhuineas Dia air falbh anam ? Iob. xxvii. 8. an' ſin tha crioch gu brath air a dhochas. Cia ea-cos'ail e ri dochas an ſhirein, a chriochnaicheas ann lua'-ghaire ? Seanr. x. 28. Nuair a their am firean ri uair a bhais, " Tha gach ni criochnaichte ;" 's e is eigin do 'n aingidh a ra " Tha gach ni caillte." Feudaidh e-ſan a ra do rireadh, mar a

thuirt

thuirt Iob ann am mearachd, " Cait' a nis a bheil mo dhochas ? Rinn e gu tur mo ſgrios ; dh' fhalbh mi ; 's tha mo dhochas mar chraoibh a chaidh ghearra'," Iob xix. 10. " Tha dochas aig an fhirein na bhas," Seanr. xiv. 32. Nuair tha cholann is a chail a' baſacha', tha dhochas, a' beothacha' : oir is dochas beo a dhochas-ſan, 1 Pead. i. 3. ach is dochas millteach dochas an fhir eile. " Nuair a bhaſaicheas an t-aingidh, baſaichidh a dhochas," Seanr. xi. 7. Gearar air falbh e cos'ail ri lionan faoin an dubhain-alluidh, Iob viii. 14. agus cos'ail ri duine toirt ſuas an deo failnichidh e, Iob xi. 20. O cia truagh, thar na h-uile dhaoine, iadſan aig nach 'eil dochas ach ann ſa bheatha ſo amhain ! 1 Cor. xv. 19. (3.) Tha blaiſpheim ſan dochas ſo. Ma tha duil againn a bhi air ar ſabhaladh as eugais iompachai', tha duil againn gu dean ſinn Dia breugach. 'Dh' innis e dhuit O pheacaich, trocaireach mar tha e, nach dean e gu brath do ſhabhala ma theid thu air t-aghai' ann t-aingidheachd. Iſai. xxvii. 11. 1 Cor. vi. 9. Ann aon fhacal dh' innis e dhuit nach dean ni ſam bith do ghnothach ni's lugha na " ſas ad nua-chreatuir," Gal. vi. 15. Is nach dana, ſeadh

nach

nach cuithaich dhuit a ſhaoilſinn " Nach dean Dia mar tha e 'g ra' ?" Cha 'n fheud ſinn buaidhean Dhia chur an aghaidh a cheile. Gloraichi' Dia throcair, ach cha mhaſluich e fhirinn ; mar a mhothaicheas am peacach dana gu dhorainn ſhiorruith, ma theid e air aghaidh.

Ach ann ſo their cuid " Tha ſinn a' cur ar dochais ann Dia, 's a' deanadh earbs' a' Iofa Crioſd, agus air an aobhar ſin tha fiughair againn a bhi air ar ſabhala'."

Freagra' 1. " Cho 'n earbs' *ann* an Crioſd ſo idir, ach earbs' an' *aghai'* Chrioſd."— Earbſa bhi agad rioghachd Dhia fhaicinn gun a bhi air t-ath-ghintein ; agus amas air a bheatha mhairtheannaich ſan t-ſlighe fharſuing ; ciod ſo ach earbs' a bhi agad gur faidh breige Crioſd ? Is iad briathra Dhaibhi', " Tha mo dhochas ann a t-fhacal," Salm cxix. 81. ach is ann tha do dhochas ſa 'n aghaidh an fhacail. Feuch dhomh aon fhacal bho Chrioſd arſon do dhochais, gu ſabhail 'e thu ann a t-ain-eolas, a't-aingiheachd, no ad neo-churam, is gu brath cha ghluais miſe do dhochas.

2. " Tha Dia le grain a' cur air cul a leithid ſo do dhochas." A mhuinntir ſin a th'air

th'air an dite' leis an fhaidhe, 's a chaidh air an aghaidh nam peaca', tha e air a ra' "gidheadh gu leigeadh iad an taice ris an Tighearna," Mic. iii. 11. Ach cha 'n fhuiling Dia bhi mar fo na phrop do dhaoine peacach. Na peacaich dhana sin a bha dol air an aghai' nan aingidheachd, is gidheadh a' deanadh earbs' a Dia Israel, Isai. xlviii. 1, 2. thilg an Tighearna bhuaithe iad, mar a chrathas duin' air falbh an dreasan a leanas r'a eudach.

3. "Ma tha feum air bith ann a d' dhochas glanaidh e thu bho d' pheacaidh;" 1. Eoin iii. 3. ach is dochas malluicht' e sin a bheir misneach do neach air bith buanacha' na aingidheachd.

Ceist. Am b' aill leat sinn a thuiteam ann an-dochas.

Freagra'. Na biodh dochas gu brath agaibh dol do neamh mar tha sibh, ann an staid neo-iompaichte, Gniomh. ii. 37. Na biodh dochas agaibh gu brath gnuis Dhia fhaicinn as eugais naomhachd. Ach na cuiribh bhuaibh air chor air bith ur dochas ri trocair, ma dh' iompaicheas sibh is ma ni sibh aithreachas; is ni mo dh' fheudas sibh bhi gun dochas gu ruig sibh air iompacha' 's air aithreachas ma

ghnathaichea-

ghnathaicheas ſibh na meadhona' mar tha Dia 'g iarrui'.

Sa chuigeadh aite. "As eugais iompachai', tha gach ni rinn is dh' fhuiling Dia ann diomhain dhuitſa," Eoin xiii. 8. Titus ii. 14. Cha diong e bheag air bith a chum do ſhabhala'. Tha moran a thagras ſo mar reuſan arſon an dochais, "gu d' fhuair Crioſd bas arſon pheacach." Ach cuimhnich thuſa nach d' fhuair Crioſd riabh bas a ſhabhala' nam peacach ſin a bhuanicheas mar a tha iad gun iompacha' gun aithreacheas, 2 Tim. ii. 19. Is iad da cheiſt a bha Diadhair araid cleachdadh ri fheoruich na cheuſnacha' diamhar. 1. Ciod a rinn Crioſd air *do ſhon?* agus 2. Ciod a rinn Crioſd *annad?* As eugais oibreachai' 'n ſpioraid gar n-ath-ghineamhuin, cha'n fheud pairt air bith a bhi againn do ſhochaire na ſaoirſe. Tha mi 'g innſe' dhuibh bho'n Tighearna, nach urra Crioſd fein ur ſabhala' ni's lugha na ghabhas ſibh os laimh bhi air ur n-iompacha'. Oir,

1. "Biodh ſo ann aghai' na h-earbſ' a th' aig an Athair ann." Is e an t-eidirmheadhonair ſeirbhiſeach an Athair, Iſai. xlii. 1. is ann bhuaithe tha ughdarus aige, is ann na ainm a tha e 'g oibreachadh, agus a reir iartais

iartais a tha e ag fireanacha', Eoin x. 18, 29. agus vi. 38, 40. "Dh' earb Dia ris-fan na h-uile nithe," dh' earb e ghloir fein ris agus flainte nan daoine taghta, Mat. xi. 27. Eoin xvii. 2. Do reir fo, tha Crioſd, mu 'm bheil e fagail an t-faoghail, a' toirt tunntais da Athair ann fan da chuid fo do 'n obair a chaidh earbfa ris, Eoin xviii. 4, 6, 12. A nis mhafluicheadh Crioſd gloir Athar, an ni fonraichte fin a chaidh earbfa ris, nan deanadh e daoin' a fhabhala' nam peacaidh; oir bhiodh fo ann aghai' gach cuid da run, is ann aghai' gach aon da bhuaidhean.

(1.) Bhiodh e 'n aghaidh a ruin; oir is e fo a run gu biodh daoin' air an toirt "a chum flainte trid naomhachaidh," 2 Theſſ. ii. 13. "Thagh e daoine chum as gu biodh iad naomha," Epheſ. i. 4. Tha iad air an tagha chum maitheanais agus beatha, trid naomhachai', 1 Pead. i. 2. Ma's urra thufa mata run fiorruith agus comhairle neochaochlaidheach Dhia atharracha', no ma's urr' thu thoirt air-fan, a fheulaich an t-Athair brib a ghabhail, is an ni fin a dheanadh a tha 'n aghaidh ughdarais, ann fin, is cha mho na 'n fin, a dh'fheudas fuil a bhi agadfa ri dol do neamh fan ftaid a bheil thu. Do-

chas a bhi agad gu ſabhail Crioſd thu gun bhi air t-iompacha', ciod ſin ach dochas a bhi agad gu bi Crioſd neo-dhileas da Athair ann ſa ghnothach mhor ſin a dh' earb e ris? Cha d' rinn is cha dean e aon anam a ſhabhaladh, ach ſadſan a thug Dia dha le iompacha' agus le naomhacha', Eoin vi. 35, 37. Na meall thu fein mata le ſhaoilſinn gu ſabhail Crioſd thu air ſheol a bhios ann aghai' toil Athar, rann 38.

(2.) Bhiodh ſo ann aghai' gach aon da bhuaidhean. Bhiodh e *ann toiseach*, "ann aghaidh a cheartais:" oir an ſo tha ceartas breitheanais De ag co-ſheaſamh, "gu toir e do gach neach a reir a ghniomhara'," Rom. ii. 5, 6. Nis na 'n cuireadh daoine do 'n fheoil, is gu buaineadh iad do 'n Spiorad a bheatha mhairtheannach," Gal. vi. 7, 8. c' ait' am biodh gloir ceartais De? Nach b' ea-corach an ni gu faigheadh an t-aingidh duais an fhirean? A ris, "bhiodh ſo ann aghai' naomhachd Dhia." —Na 'n ſabhala' Dia daoine nam peacai' bhiodh a naomhachd gu ro-mhor air a maſlacha' 's air a ſalacha'. Tha daoine mi-naomh an ſealla' Dhia ni 's graineala na mucan agus naithrichean, Mat. xii. 34. Pead. ii. 22. Ciod an ea-coir is mo

do

do fhior-ghlaine Dhia na ſhaoilſin gu feud an leithid ſo conuidh a ghabhail maille ris? "Cha 'n urr' iad ſeaſamh na bhreitheanais; cha 'n urr' iad fuireach na fhianuis," Salm i. 5. agus v. 4, 5. Mur fuilinge' Daibhidh an leithide ſo na thigh, no na ſhealla, Salm ci. 3, 7. an ſaoil ſinn gu fuiling Dia?—Bhiodh ſo "an aghai' fhirinn:" oir dh' eitich Dia bho neamh, "ma their neach air bith gu bi ſith aige ge do bhuanaicheas e na pheaca', gu las a chorruich-ſan ann aghaidh an duine ſin," Deut. xxix. 19, 20. gur iad-ſan amhan a dh' aideacheas agus a threigeas am peacaidh, a gheibh trocair," Seanr. xxviii. 13. is gur iad-ſan amhan "aig am bheil lamhan glan is cridhe neo-chiontach, a theid ſuas gu thulaich naomha," Salm xxiv. 3, 4. C' ait' a nis am biodh firinn Dhia, nan deanadh e, ann diaigh ſo uile, peacaich a ſhabhaladh as eugais naomhachai'? O pheacaich dhana! am bheil thu co amaideach as a ſhaoilſinn gu dean Crioſd Athair breugach, is gu brift' e fhacal fein a chum thus' a ſhabhaladh?—Bhiodh ſo "ann aghaidh a ghliocais:" na ſochairean bu phriſeala' thoirt dhoibh-ſan aig nach biodh meas orra; 's nach biodh air chor air bith iomchui' air am faotainn.

(1.) Cha bhiodh meas ac' orra. Cha 'n 'eil moran ſuim aig an duin' aingidh do ſhlainte mhoir Dhia, Mat. xxii. 5. Tha co beag iarruidh aig air Crioſd, as a th' aig an duine ſhlan air an leigh, Mat. ix. 12. Cha 'n 'eil ſuim aige d'a chungai'-leigheis; tha e ſaltairt air fhuil le tair, Eabh. x. 29. Am biodh e cos'ail ri gliocas mata ſlaint' a chur a' dh' ain-deoin air a mhuinntir ſin nach tuga' buidheachas air bith air a ſon? An dean an Dia uile-ghlic e fein, an ni ſin a thoir-miſg e dhuine, " a nithe naomh' a thoirt do na maidribh, is a neamhnuide thilgeil a dh' ionnſuidh mhuc, nach deanadh ach mar gu b' ann, tionndadh air agus a reubadh," Mat. vii. 6. B' e ſo a throcair a dheana' ſuarach gun amharus. Tha gliocas ag iarrui' gu biodh onair Dhia air ſabhala' co maith ri anama dhaoine; 's c' ait' am biodh onoir Dhia na cliu a ghrais, nan tilgeadh e mar ſo air falbh e air an dream ſin nach 'eil aon chuid airidh na toileach air fhaotainn. Seadh cuideachd.

(2.) Cha 'n 'eil iad air chor air bith iom-chuidh air fhaotain. Tha gliocas De ſoil-leir ann a bhi deana' nan uile nithe freagar-ach agus iomchui' arſon a cheile; ann a bhi

toirt

toirt air a chrich freagra' do na meadhona', air a chuſpair freagra' do 'n cheatfa', 's air a ghibht a bhi iomchuidh arſon an neach a tha ga faotainn. Ach, mo thruaighe! ciod a dheana' creatuir mi-naomh an neamh? Cha bhiodh toil-inntin air bith aig' ann, a chionn nach biodh aon ni ann iomchui' air. Cha bhiodh an t-ait' iomchui' air, is cha bhiodh a chuideachd iomchui' air: oir "ciod an comunn th' aig dorchadas ri ſolus," aig truailleachd ri foirfeachd, aig grainealachd agus ſailiche ri gloir agus neo-bhas'orachd? Cha mho a chordadh an obair ris. Cha taitneadh mola' na neamh r'a chluais: is cha 'n fhaigheadh a bheul blas air orain nan naoimh na air laoidh nan aingeal. An druigh do cheol air t-ainmhidh? na 'n toir thu e dh' eiſdeachd fuaim an innail-chiuil a's binne? Sgaoil do bhord le feiſd fa' chomhair an neach a tha dol eug le piantai' tinneis, agus ann aite ſolais bheir thu dha oilbheum. Och! ma 's fada leis an duine thruagh ſearmoin, is ma tha e meas na sabaide na ſgios agus na tuirſe, Mal. i. 31. cionnus a chordadh e ris a bhi gu ſiorruith ann ſan ſtaid ſo.

Oſ-barr, Na 'm biodh peacaich air an ſabhaladh as eugais iompachai', "bhiodh ſo

ann aghai' neo-chaochlaideach Dhia; ann aghaidh uil'-fhioſrachaidh; agus ann aghaidh uile-chumhachd." Tha e ſgriobhta mar lagh ſiorruith ann orduibh neimh " nach faic neach gu brath Dia ach iad-ſan aig a bheil an cridhe glan," Mat. v. 8. A nis nan tuga' Crioſd aon neach do neamh gun iompacha', b' eigin da 'n toirt aſtigh gu 'n fhios da Athair, (agus 'n ſin c' ait' am biodh uil'-fhioſracha'! na 'n aghaidh a thoile, ('s an' ſin c' ait' am biodh uile-chumhachd?) air neo b' eigin da thoil atharracha', ('s an' ſin c' ait' am biodh a neo-chaochlaideachd?)

A pheacaich, nach leig thu fathaſd dhiot do dhochas faoin ri bhi air do ſhabhala' ſan ſtaid am bheil thu? " An treigear an talamh air do ſhonſa," (arſa *Bildad*,) " is an atharruichear a charraig as a h-aite?" Iob xviii. 4. 'S nach feud mis' air an doigh cheadn' a ra riutſa. An d' theid lagh neimh atharrachadh air do ſhonſa, is ordugh ſiorruith Dhia thilge' bonn os-cionn? An toir Crioſd maſla' do bhuaidhean Athar? An dean e ea-coir air a cheartas; am breugaich e fhirinn; an naraich e ghliocas; an ſalaich e a naomhachd? O, cia neo-chomaſach, amaideach agus lan do blaiſpheim a leithid ſo do dhochas!

dhochas! A ſhaoilſinn gu ſabhail Crioſd t
gun bhi air t-iompacha, ciod ſin ach a ſhac
ſinn gu dean thu do Shlanui'-fhear na phe
ach, is gu toir thu tuille maſlai' dha na th
na bheil do dheamhain an ifrinn dha riab
Agus an gleidh thu ni 's faide dochas a
ſan bheil uirread bhlaiſpheime?

2. Cha ſabhail Crioſd thu gun iompach
oir bhiodh ſo " ann aghai' fhacail fei
Cluinn agus creid a bhriathra': " Gu fir
neach a deirim ribh, mar iompaichear ſil
nach d' theid ſibh aſteach do rioghac
neimh," Mat. xviii. 3. is eigin duibh
air 'ur breith a ris," Eoin iii. 7. " mur de
miſe do nighe', cha 'n 'eil cuid agad annan
Eoin xiii. 8. " dean aithreachas, no baſaic
Luc. xiii. 3. Shaoileadh aon gu bu leor a
fhacal bho Chrioſd, ach cia tric is cia dura
dach a ta e ſparra ſo oirn! " Gu deimh
mur bi duin' oir athghintein cha 'n fheu
rioghachd Dhia fhaicinn, Eoin iii. 3,
Seadh, cha 'n e 'mhan gu bheil e 'g innſe
ach a' dearbha' gu bheil ſo feumail, Eoin
6. is gu bheil duine co neo-iomchui' air
neimh as eugais, as a bhiodh ainmhidh ſal
arſon talla rioghal. 'S am bheil thu fathaſ
creidſinn do dhochais dhana fein, ann agl
briatl

briathra' Chriosd. Is eigin do dol calg-dhireach ann aghai' lagh a rioghachd agus riaghailt a bhreitheanais, mu 'm feud e thus' a shabhala' san staid so.

3. Seadh cuideachd, " Ann aghaidh a mhionnan." Thog e suas a lamh ri neamh, is mhionnaich e co sam bith a bhuanaicheadh ann an-eolas agus ann easumhlachd, gu brath " nach d' theid iad asteach d' shuaimhneas," Salm xcv. 11. Eabh. iii. 11. Agus nach 'eil thu fathasd a creidsinn, O pheacaich, gu bheil Dia do rireadh? An saoil thu gu toir e mionnan eithich air do shonsa? Tha cumhnanta nan gras air a dhaighneacha le mionn, is air a sheulacha le fuil, Eabh. vi. 17. agus ix. 16, 18, 19. Mat. xxvi. 28 ach is eigin da so air fad a bhi air a bhriste. 's rathad eile bhi air shaotain gu neamh ma bhios tus' air do shabhala gun do staid a bhi air a h-athracha'. Gu brath cha sabhalar peacach as eugais iompachai, ni 's lugha na gheibh iad cumhnant eile bho Dhia 's a gheibh iad an soisgeul siorruith sin a chaidh a dhaighneacha' co soleimnte le fuil mhic Dhia, a chur an toiseach an neo-brigh: 's nach biodh iad gun chiall gun amharus na 'n saoileadh iad gu feuda so tachairt?

4.

4. Bhiodh do ſhabhaladh as eugais iompachaidh " ann aghaidh onair Chrioſd." Nochdai' Dia a ſpeis do 'n pheacach, air ſheol a legeas ris cuideachd fhuath do 'n pheaca. Air an aobhar ſin, " an ti tha 'g ainmeachadh ainm Chrioſd, is eigin da aingidheachd a threigſinn," 2 Tim. ii. 19. is cul a chur ris gach uile mhi-dhiadhachd, Agus eſan aig a bheil dochas ri beatha trid Chrioſd, is eigin da " e fein a ghlanadh amhluidh mar tha eſan glan," 1 Eoin iii. 3. Tit. ii. 12. As eugais ſo bhiodh Crioſd mar gu b' ann a' toirt faſgaidh agus miſneach do 'n pheaca'. Ach dh' innis e do 'n t-ſaoghal, ge do bheir e mhaitheanas do'n pheacach a ni aithreachas, nach toir e 'm feaſd tearna dhaſan nach dean. Ma tha Daibhidh ag ra ri uile luchd-deanai na h-aingiheachd imeachd uaithe, Salm vi. 8. 's a' cumail gach aon diu 'n taobh amach d' a dhorus, Salm ci. 7. nach lugha gu mor a dh' fheudas iad conuidh a ghabhail maille ri naomhachd Chrioſd? Am b' onair dhaſan maidraidh a bhi air a bhord, mucan a bhi luidhe' le chloinn, is uchd Abraham a bhi na nead aig naithrichean?

5. Bhiodh ſo " ann aghaidh oifigean." Dh' arduich Dia e " chum bhi na Phrionnſa

's

's na Slanui'-fhear," Gniomh. v. 31. Ach cha fhreagradh e aon chrioch dhiu fo nan fabhaladh e peacaich as eugais iompachaidh. Is i oifig Righ " a bhi na aobhar eagail do luchd-deanai' an uilc, ach na chliu dhoibh-fan a ni gu maith, " Rom. xiii. 3. 4. Is e " feirbhifeach Dhe, dioghaltair, a nochda' feirg do 'n ti ni olc." A nis nan cuma' Crioſd baigh ri daoine mi-dhiadhai', ('s iad a' fuirreadh mar fin) is gu gabhadh e mhuinntir fin a chum riaghla' maille ris, " leis nach b' aill e bhi na Righ os an ceann," Luc. xix. 27. bhi fo gu buileach ann aghaidh oifig agus a dhreuchd: oir 's e 'n t-aobhar mu 'm bheil e ag riaghladh, a chum as gu " cuireadh e a naimhdean uile f'a chafaibh," 1 Cor. xv. 25, Buinidh e do Chrioſd mar Righ, eridheachan a phobuil a riaghla' 's an an-mianna chlaoidh, Salm xlv. 5. agus cx. 3. Ciod mata an Righ a bheireadh a naimhdean aſtigh g'a chuairt f'a an armaibh? Nach b' e fo a rioghachd, uachdranachd, agus ughdaras a fgrios a dh' aon bheum? Ma tha Crioſd na Righ, tha coir aig' air onair, urram, umhlachd, Mal. i. 6. Ach nan fabhaladh e peacaich, is iad a' fuireach fan naimhdeanas am bheil iad, ciod a bhiodh

ann

ann ſo ach maſladh a tharruing air onair, di-meas a thoirt air ughdarus, agus na ſochairean ſin a cheannuich e co daor a reic air neo-ni?

A ris, nan deana Crioſd ſo, cha bhiodh e na Shlanui'-fhear, ni 's mo na bhiodh e na Phrionnſa. 'S ann ſpioradail ata a ſhlainte: theirear Ioſa ris, a chionn gu ſaibhail e a phobul *bho'm* peacaidh, Mat. i. 21. air chor as nach feudadh e bhi aon chuid na Ioſa no na Thighearna, nan ſabhaladh e iad *nam* peacaidh. Mur deanadh e ach daoin' a thearnadh bho pheanas a pheacai, gun an ſaoradh bho chumhachd, cha deanadh e ach leith oibre, 's cha bhiodh e na Shlanui'-fhear foirfidh. Is i oifig mar Fhear-ſaorui' "an-diadhachd a philleadh air falbh bho Iacob." Rom. xi. 26. Is i chrioch gus an d' thainig e dh' ionnſui' an t-ſaoghal "a chum gu beanneacheadh e daoine le 'n iompachadh bho 'n lochdaibh," Gniomh. iii. 26. is a chum gu cuireadh e crioch air peaca', Dan. ix. 24. A nis nan ſabhaladh e daoine gun iompachadh bho 'm peacaibh, chuireadh e ann aghai' na criche ſo, agus chuireadh e oifig fein ann neo-brigh.

An co-chur. Eirigh mata, O pheacaich! ciod is ciall duit? Duiſg bho d' pheaca'? moſgail

moſgail bho d' thearûinteachd! an t-eagail gu bi thu air do chaitheadh ann a d' aingidheachd abair mar thuirt na lobhair, "Ma ſhuidheas ſinn ann ſo gheibh ſinn bas." 2 Righ vii. 3, 4. Gu deimhin cha 'n 'eil e ni 's cinntiche gu bheil thu 'n dras ann taobh amach do ifrinn, na gu bi thu gu grad ann taobh aſteach dh' i, mur dean thu aithreachas agus mur bi thu air t-iompacha'. So an aon dorus a th' agad gu dol as. Eirgidh mata, O lundaire, 's crath dhiot gach uile leithſgeul: cia fhad a bhios tu a d' ſhuain, is a dh' fhilleas tu do lamhan gu cadal? Seanr. vi. 10. 11. An luidh thu ſios am meadhon na fairge, no'n caidil thu am barr nan crannaibh? Seanr. xxiii. 34. Cha'n 'eil caochla ſam bith agad, ach an dara cuid iompacha' no loſga'. Cha'n 'eil ſeachna' ſam bith agad air iompacha, ni 's lugha na tha thu leagta ri thu fein a ſgrios, agus dol ionnſui' na codach is faide leis an uile-chumhachdach. O dhuine! na dean ſo; ach, ma tha ſpeis agad do t-anam, grad-eirigh, agus thig air falbh. Air leam gu faic mi 'n Tighearn' Ios' a' leigail lamhan trocaireach ort, is mar gu b' ann ga d' cho-eignachadh: air gu bheil e buinntin riut mar a rinn na h-Aingle ri Lot,

Gen.

Gen. xix. 15. &c. " Ann ſin ghreaſuich na h-aingle Lot, ag radh, Eirigh, mu 'm bi thu air do chaitheadh. Agus am feadh a bha e ri maille, rug na daoin' air lamh air (air da 'n Tighearna bhi trocaireach dha,) agus thug iad amach as a chaithir e, 's thuirt iad ris, Teich arſon t-anama, na fan ſa mhach'ir uile, teich do'n t-ſliabh, an t-eaga' gu bi thu air do chaitheadh."

O, cia toileil a bhios do ſgrios ma chruadh-aicheas tu thu fein fathaſd a' d' ſtaid pheac-aich! Ach cha 'n urra' neach air bith agaibh a ra' nach d' fhuair ſibh rabha' trathail.—Ach cha 'n urra' mi chuir mar fhiach' orm fein 'ur fagail air an doigh ſo. Cha leor leam idir ge d' dhean mi m' anam fein a ſhabhala'. Ciod? an leag ſibh dhomh falbh gun mo ghnothach? Nach 'eil aon air bith agaibh a dh' eir'eas agus a leanas mi? An raibh mi fad na h-uine ſo a labhairt ris a ghaoith; a' ſeinn ciuil do'n nathair bhodhair; no a' traogh-adh onfha na fairge le argumainte? Co dhiu tha mi labhairt ri clachaibh is ri cran-naibh no ri daoine; ri uaigh na marbh is ri leaca-luighe, no ri beo cho-thional? Ma 's daoine ſibh, no ni aig a bheil mothacha', ſea-ſaibh agus ſmuainichibh c' ait' a bheil ſibh a

dol: ma tha tùigs' agus reuſan dhaoin' agaibh, na bithibh co cuthaich as ruith do 'n laſair, agus ſibh fein a thilge' do ifrinn le 'r ſuilibh foſgailte; ach thugaibh fainear ſibh fein, agus grad chuiribh mu thiomchiol obair an aithreacheas. Ciod e ſo! am bheil ſibh na 'r daoine, 's gidheadh a' ruith do 'n t-ſloc, nuair nach gabh na bruidean fein iomain thar beul bruaiche! Ciod ſo! reuſan agaibh is gidheadh ſibh a cluiche ri bas, ri ifrinn, agus ri dioghaltas an Uile-chumhachdaich! An do dhealuich Dia ſibh bho na bruide baſmhor le ro'-mhothacha' thoirt dhuibhſa; 's na dheigh ſo, nach dean ſibh deafacha' ſam bith arſon na h-uine tha ri teachd; nach dean cabhag air bith gu dol as bho phianta ſiorruith? O! nach eiſd ſibh ri reuſan, 's nach leig ſibh fhaicinn gur daoine ſibh. An ni reuſanta' dhuibhſa dol a dheana' ſtri ri 'r Cruthai'-fhear?" Iſai. xlv. 9. no "ſibh fein a chruadhacha' na aghaidh." Iob ix. 4. "Mar gu deana' neart Iſrael breug!" 1 Sam. xv. 29. An ni reuſanta' dhuibhs' air an do bhuilich Dia cailleigin do thuigſe, 'ur beath' a chaithe' direach ann aghai' na criche gus an deachaidh 'ur cruthacha', 's a bhi air 'ur tilgeil amach, mar chre bhriſte, do 'n otrach? Am bheil e iomchui'

chui' gu 'm biodh an aon ni san t-saoghal so, tha comasach air eolas a ghabhail air toil Dhia, 's air gloir a thoirt da, ain-eolach air a Chruthai'-fhear, is neo-easgui' na sheirbheis? seadh, gu 'm biodh e ri ar-amach na aghai', 's a' tilgeil a shile na eudann? Eisd, O neamh, agus thoir aire, O thalamh;" thuga' na bruidean fein breith ma tha e ceart gu deanadh iadsan, a rinn Dia "altrum is a thogail suas ar-amach na aghaidh," Isai. i. 2. Nach toir sibh breith cionnus a thig e do na dreasan agus do 'n droighinn dol sios an cath ann aghai' an teine mhilltich? Isai. xxvii. 4. no "do chre na talmhain stri dheana' r' a Cruthai'-fhear?" Ma tha bheag idir do reusan agaibh, is eigin dhuibh aideacha' nach 'eil so ceart: agus mu'r 'eil, c' arson a dh' fhanas sibhsa ni 's faide mar a tha sibh, gu'n bhi rei' ri Dia le iompacha' 's le aithreachas?

Ciod a their mi? Dhuraichdinn m' anam a bhuileachadh air a chuis so, O nan tuga' sibh ach eisdeachd dhomh! is gu toisiche' sibh air ball air caithe-beatha nuadh. O, nach gabh sibh os lamh bhi glan! c' uin idir a thachras e? An e nach cuir mi iompaidh air aon neach agaibh? A leabhadair, nach eisd thusa rium air a h-aon? Nach suidh thu sios,

nach ſmuaintich thu air a chuis ſo, 's nach faic thu gur e do ghliocas pilleadh. Thig, agus reuſan-aichemid le cheile: an glic dhuitſa fuireach mar tha thu? an ſuidh thu mar a thagad gus an tig a mhuir-lan tharad? An glic dhiutſa dol a dh' fheuchainn am bi Dia co maith as fhacal; agus thu fein a mhille' le barail fhaoin gu 'n eirigh gu math dhuit ge nach bi thu air dò naomh-acha'?

Ach tha fios agam nach gabh ſibh mo chomhairle: gu'm bi a chuid is mo agaibh mar a bha iad; is gu 'n dean iad mar a rinn iad. Tha fios agam gu pill am miſg'ear gu mhiſg; an cealg'air gu cheilg; an ſlaot-fhear gu ſhlaoit, is an neo-ghlan gu neo-ghlain' a ris. Och! an eigin domh 'ur fagail far an raibh ſibh, n'ur n-ain-eolas no n'ur n-aingidh-eachd; n'ur fuar-chrabha' no n'ur mi-mhoth-acha'! Ach mur d' theid agam air tuille, ſuidhi' mi ſios a chaoi' call mo ſhaoithreach, is athaomadh amach m'oſnaigh oſcionn thrua-ghana' bochd tha baſachadh.

O peacaich gun chiall! ciod a chrioch gus an tig iad! ciod a ni iad ſan la ann ſan d' thig Dia g' an amharc? "Co dh' ionnſui' a theicheas iad arſon cabhair?" Iſai. x. 3.

Cia

Cia glan a chuir am peaca' drui'eachd orra, 's a rinn Dia 'n t-ſaoghail ſo an dalladh! Cia an-bhar a tha iad air am mealladh, cia bodhar an cluaſan, cia cruaidh an cridheachan? Tha iad aig an Aibhiſteir air a ſmeide; ge d' ghlaoidh miſe cian, gun neach gam fhreagairt. Feudai' mi reuſannacha' riu bliadhna 'n diaigh bliadhna; eiſdidh iad rium agus is e ſin uil' e. A dh' ain-deoin na 's urra mi ra', leanaidh iad r' am peacanna': ge d' innis mi dhoibh gu bheil bas ann ſa chupa, glacaidh iad e: ge d' innis mi dhoibh gu bheil iad ſan t-ſlighe leathainn da 'n crioch leir-ſgrios, gidheadh theid iad air an aghai'. Tha mi 'g innſe' a dhoibh an cunthart, ach cha ghabh iad ſuim dheth. Air uairibh, ſaoilidh mi gu maothaich trocair Dhia iad, is gu 'n toir gach caomh-chuire tha e toirt ſeachad na fhacal buaidh orra; ach gheibh mi iad direach mar a bha iad. Uair eile, ſaoilidh mi gu 'n cuir uabhaſan an Tighearn' eagal orra; ach cha druigh ſo orra cuideachd. Eiſdidh iad am focal, cordaidh an t-ſearmoin riu, 's molaidh iad am miniſteir; ach caithidh iad am beatha direach mar a rinn iad roimhe. Cha toir iad diulta' dhomh, ach cha mho bheir iad geill domh. Tiu-chruinnichidh iad gu focal

Dhia, ſuidhidh iad mu 'm chomhair mar a phobul-ſan agus eiſdidh iad mo bhriathra'; ach cha chuir iad aon an' gniomh dhiu. Tha ſpeis aca do mhiniſteirean, agus ſeaſuidh iad ſuas air an ſon, is tha miſe dhoibh " mar oran ro thaitneach duin' aig am biodh guth binn," ach cha 'n urra' mi 'm faotainn gu teachd fui' chuing Chrioſd. Tha gaol ac' orm, is tha iad ulla' gu ra' gu dean iad ni air bith air mo ſhon; ach airſon mo bhuidh-eachais, airſon m' anama, cha 'n urra' mi chur mar fhiach' orra cul a chur r' am peac-aidh, an droch cuideachd a ſheachnadh, agus ſgur da 'n neo-mheaſarachd, d' am buan-nachd eacoraich, &c. Cha 'n urra' mi thoirt orra' toiſeacha' ri urnaigh chur ſuas nan teagh-laiche 's nan ionada' uaigneach; ge do gheallas iad dhomh a dheana', cos'ail ris a mhac eaſ-umhal, a thuirt, " Tha mi dol, a Thighearn' ach nach deachai'," Mat. xxi 30. Cha 'n urra' mi thoirt orra' gu 'n gabh iad eolas air an creide' ge d' raibh iad ulla' gu baſacha' le diobhail eolais, Iob xxxvi. 12. Tha mi 'g innſe dhoibh an cunthairt, ach cha chreid iad nach 'eil gach ni ceart. Ma dh' innſeas mi dhoibh gu h-araid gu bheil eagal orm arſon a leithid ſo, no leithid ſo do reuſain, gu bheil an

an ſtaid gu h-olc, meaſaidh iad mi 'm dhuin' achaſanach, draghail: no, ma mhoſglas iad beagan ſan am, air ball tha 'n t-Abhiſteir ga 'n cur nan cadal aris, agus tha iad a' call na bh' aca do mothacha'.

Mo thruaighe! mo luchd-eiſdeachd bhochda! 'n eigin dhoibh mu dheire baſacha' nan ceudan, nuair tha am miniſteirean co deigheil air an ſabhala'? Ciod an t-innleachd a ghnathaicheas mi leo, nach do ghnathaich mi cheana'? "Ciod a ni mi arſon inghean mo phobuil," Ier. ix. 7. "O Thighearna Dhia cuidich. Och! am fag mi iad mar ſo? Mur eiſd iadſan mi, gidheadh eiſd thuſa mi: O gu 'm bitheadh iad fathaſd beo ann ad ſhealladh! A Thighearna ſabhail iad air neo tha iad caillte. Ghuileadh mo chridhe nam faicinn an tighean na 'n teine mu 'n ceann, is iad nan ſuain chadail nan leapuichean; agus nach goirte na ſin le m' anam a bhi gam faicinn a' tuiteam ann an teine ſiorruith! A Thighearna gabh trua's diu, agus ſpion amach as an tein' iad: ſin amach do ghairdean cumhachdach, agus biaidh an obair deanta; ach air mo ſhonſa dheth cha 'n urra mi buadhacha'."

Caib.

CAIB. IV.

A' feuchainn chomharan leis an aithnichear a mhuinntir neo-iompaichte.

CHA mhor a chuireas e air daoine ſinn a bhi labhairt ann aghaidh a pheacai', ni 's lugha na thig ſinn dluth g' am broilleach agus a ſhonraicheas ſinn amach a ghne pheacai' ſin ſam bheil iad fein gu h-araid ciontach. Cha'n 'eil Daibhidh a' gabhail duſgai' ſam bith le ſamhlui'ean is coimeaſan an Fhaidh, ach gus am bheil e teachd direach gu uchd is ag innſe' dha gu ſoilleir "Is tus' an duine," Aidichidh, ach beag, gach aon gu bheil iompacha' 's ath-nuadhacha' ro-fheumal, ach tha iad gan ſgrios fein le barail mhealltach gu bheil an obair deanta cheana. Bho 'n tha fios aca gu bheil iad ſaor do 'n cheilg oillteil ſin tha toirt air cuid do dhaoine ſgail chreidimh a chur umpa' chum an aingidheachd a chleith agus coimhearſnaich a mhealla', tha iad gam meas fein treibh-dhireach ; gun ſmuaineacha' gur teaga gu 'm bheil ceilg is dluithe 's is cunthartaiche na i ſo ceangailte riu ; a cheilg ſin leis am bheil neach a' mealladh anama fein, Seum. i. 26. Ach tha cridhe 'n duine na ni co chealgach agus fein-mhealltach, as

nach

nach 'eil fios agam co dhiu 's duiligh', is feirbhe, no is feumala' 'n obair dol gu rufga' 's gu leige' ris. Mo thruaighe mo luchd-eifdeachd neo-iompaichte 's eigin doibh an cridhe fhaicinn no bhi caillte. Ach cionnus is urra' finn a leig' ris doibh?

" Cuidich mi, O Sholuis a rannfuicheas na h-uile nithe, 's dean thufa foilleir do 'n fheinmhealltair am buanachar faoin air a bheil e leagail a fteidhe. Stiur mife, Thighearna Dhia, mar a rinn thu 'm faidh, gu feomraiche nan iomhaigh; cladhaich roi' 'n bhalla' fin tha cuartacha' cridhe a pheacaich, is leig ris na grainealeachda diomhair fin, tha ga 'm falach fein na ionadaibh dorcha'. O cuir aingeal air thoifeach orm a dh' fhofgladh ioma' dhoirfe gach cridhe, 's a thoirt air na geataiche iaruin fein fgaoileadh bho cheile, amhuil mar a rinn doirfean a phriofuin ro d' fheirbhifeach Peadar. Agus, mar nach bu luaithe bhlais Ionathan a mhil na bha fhuilean air am fofgla', mar fin deonuich, O Thighearna, nuair a chi no chluinneas na h-anama dalla' truagha, ris a bheil mo ghnothach-fa, na briathra' fo, gu'm bi 'n inntin air a foillfeacha', 's an coguis air an dufga' le geur-mhothacha', chum as gu faiceadh iad le 'n fuillean,

is

is gu 'm biodh iad air an iompacha', 's gu deana' tus' an leigheas."

Is eigin duinn a thoirt fainear, mu 'n toiſich ſinn ris an rannſacha' ſo, gu 'm bheil e deirbhte gu 'm feud daoine moran earbſa bhi aca gu bheil an ſtaid gu math nuair tha i gu h-olc. Cluinn beul na firinn fein a leigeil fhaiçinn an' cuis Laodicea, gu feud daoine bhi " truagh agus bochd agus ainniſeach, agus dall agus lomnochd," is gun fhios aca fein air; ſeadh, nuair a tha iad lan-earbſach gu bheil iad " beartach, agus air fas ſaibhir ann an gras," Taiſb. iii. 17. " Tha gineal-ach ann a tha glan nan ſuilibh fein, is gi-dheadh nach 'eil nighte bho 'n ſalchar." Seanr. xxx. 12. Co b' fhearr barail air a ſtaid fein na Pol, nuair a bha e fathaſd neo-iom-paichte? Rom. vii. 9. Air chor as gu 'm bheil iadſan gu ro-mhor air am mealleadh, a tha ſaoilſinn gur leor an dearbha' dhoibh gu 'm bheil a chuis ceart ma tha 'n earbſa laidir. Iad-ſan aig nach 'eil barantas ni 's fearr na ſo air an iompacha', cha 'n 'eil fhios aca fathaſd ciod is ciall da.

Ach gu teachd ni 's dluithe d' ar gnothach: Thachair do 'n mhuinntir air a bheil ſinn ag iomra' mar a thachair do luchd-leanmhuin an

An-

An-crioſd, tha cuid dhiu tha giulan an comharaí' gu follas air clar an eudainn; agus cuid eile, ni 's falaichte na ſin, air an dearnai'. Tha iomad ſeorta' air an cuire' ſios agus air am fagail fui' bhinn bais anns na ſcrioptura' eagalach ſo leanas d' an coir dhuibh-ſa aire ſhonraicht' a thabhairt, a dh'fheuchainn nach 'eil ſibh fein ſan aireamh. Epheſ. v. 5, 6. " Oir tha fios agaibh air ſo nach 'eil aig ſtriopaiche, no aig neach neo-ghlan, no aig duine ſanntach, a tha na fhear-iodhol-aoraidh, oighreachd ann rioghachd Dhe agus Chrioſd. Na mealla' neach air bith ſibh le brithra' faoin; oir airſon na nithe ſo tha feirg Dhe a' teachd air cloinn na h-eaſ-umhlachd," Taiſb. xxi. 8. Ach aig an dream ſin a tha gealtach agus mi-chreideach, agus graineil, agus aig luchd-mortaidh, agus ſtriopachais agus druidheach, agus iodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn ann ſan locha 'ta dearg-laſa' le teine agus pronnuſc; ni is e 'n dara bas! 1 Cor. vi. 9, 10. " Nach 'eil fios agaibh nach ſealbhaich luchd deanaidh na h-ea-corach rioghachd Dhe? Na meallar ſibh, cha ſealbhaich luchd ſtriopachais, no luchd iodhol-aoraidh, no luchd-adhaltruis, no luchd mac-

nuis,

nuis, no na daoine tha ciontach an' neo-ghloine mhi-naturra', no luchd goid, no luchd ſainnt, na miſgearan, no luchd an-cainnt, no luchd foireigne, rioghachd Dhe: faic Gal. v. 19,—21. Mo thruaighe iadſan aig a bheil an ain-mianna ſgriobhta meaſg nam buidhnean ſo. Feudaidh iadſan fios a bhi aca, co cinnteach as ge d' innſe' Dia dhoibh e bho neamh, gu bheil iad fathaſd gun naomhachadh; agus, ann ſan ſtaid ſin, nach 'eil e comaſach dhoibh air chor air bith a bhi air an ſabhala'.

Tha gach ſeorta' dhiu ſo mata (gun aga' air bith) neo-iompaichte; tha iad a' giulan an comharaidh ann an clar an eudainn.

1. Na *neo-ghlain.* Tha iad ſo do ghnath ann an aireamh nan gabhar a ſheaſas air an laimh chli; 's co air bith eile tha air am fagail amach, tha 'n ainmſan air a chur ſios anns gach aon do na clar-ain-mianna ſin a chunnaic ſinn, Epheſ. v. 8. Taiſb. xxii. 8. 1 Cor. vi. 9, 10.

2. Na *ſanntaich.* Tha iad ſo anns gach ait' air an ſonracha' mar luchd iodhal-aoraí', 's dorus na rioghachd air a dhruideadh orra' air an ainm, Epheſ. v. 8. Col. iii. 5. 1 Cor. vi. 9, 10.

3.

3. *Miſgearan.* Cha 'n e 'mhan iadſan a tha 'g ol air falbh an reuſain, ach mar an ceadn', agus gu h-araid iad ſin tha tuille 's laidir, ſeadh, airſon deoch-laidir. Ann aghai' na muinntir ſo tha beul Dhia fein a' glaodhaich truaighe, 's a' barrantacha' nach 'eil "pairt ſam bith aca do rioghachd Neimh." Iſai. v. 11, 12, 22. Gal. v. 21.

4. *Breugairean.* Tha 'n Dia ſin nach feud breug a dheanadh ag innſeadh dhoibh-ſan, nach 'eil cuid ſam bith aca da rioghachd-ſan, is nach d' theid iad gu brath aſteach d' a thulaich: ach gu faigh iad an cuibhrionn le Athair nam breug, (an ti d' am bheil iad nan cloinn) ann ſan loch theine, Salm xv. 1. 2. Taiſb. xxi. 8, 27. Eoin viii. 44. Seanr. vi. 17.

5. *Luchd-mhionn.* Gun aithreachas goirt agus grad, is i crioch na muinntir ſo leirſgrios ullamh, agus damna' cinnteach, gun innleachd air bith air a ſheachnadh, Seum. v. 12. Sech. v. 1, 2, 3.

6. Luchd *an-cainnt* agus *cul-chainidh*, a tha ulla' gu droch ſgeul a thogail no airis ann aghaidh an coimhearſnaich, is gach ſalchar a dh' fheudas iad a thilge' na eudann; no tha ga lot gun fhios da air a chul-thaobh.

Salm xv. 1, 3. 1 Cor. vi. 10. agus v. 11.

7. Luchd *goid*, *foireigne*, 's *breith air-eigin*, a tha ſarucha' 's a' bleith nam bochd, is a' deanadh an-cothrum air bith air am braithrean gach uair a gheibh iad fath air bith air a dheana'. Biodh fios aca ſo air fad gu 'm bi Dia na dhioghaltair orra, 1 Theſſal. iv. 6. Cluinnibh, O ſheirbheiſiche bradach, mi-dhileas agus ſtruidheil; cluinnibh, O luchd-oibre cealgach anns gach ciard; cluinnibh 'ur binne: druididh Dia gu cinnteach a dhorus oirbh-ſa, tionndaidh e 'ur n-ionmheas ea-corach gu ionmhus feirge, 's bheir e air 'ur n-or is air 'ur n-airgiod, a fhuair ſibh gu h-eas-ionraic, 'ur claoidh mar mhiotailt leaghta 'n taobh aſtigh dhibh, 1 Cor. vi. 9, 10. Seum. v. 2, 3.

8. Gach uile neach a tha ri dearmad am bitheantas air *aora*' Dhia: nach 'eil ag eiſdeachd fhacail no gairm air ainm: a tha cumail air ais urnaigh bho Dhia, 's nach 'eil a' gabhail ſuim d' an anama fein no do anama 'n teaghlaichean, ach a tha "caitheadh am beatha gun Dia ann ſan t-ſaoghal," Eoin viii. 47. Iob xv. 4. Salm xiv. 4. agus lxxix. 6. Epheſ. ii. 12. agus iv. 18.

9.

9. Iadſan a tha gleidhe' *cuideachd amaideach, no olc.* Thug Dia barantas ſeachad gu ſgrios e mhuinntir ſo air fad, is nach d' theid iad gu brath aſteach da aite co'nuidh, Seanr. xiii. 20. agus ix. 6. Salm xv. 4.

10. Iadſan a bhios *ri fanoid* air diadhachd, 's a' deana' ſgeig is tair air daoine diadhaidh, air an aidmheil naomha, 's air an giulan faicilleach? 's a tha deana' ſporſa dhoibh fein do an-'ainneachd is do fhailinnibh nan creideach. Cluinnibh, a luchd-fanoid, 'ur binne eagalach. Seanr. xix. 29. agus iii. 34. 2 Chron. xxxvi. 16. Mat. xviii. 6.

A pheacaich, rannſuich gu curamach a dh' fheuchainn nach 'eil thu fein a meaſg aon ſeorta do 'n mhuinntir ſin a chaidh ainmeachadh: oir ma 's e ſo do chor tha thu fathaſd "an' domblas-ſath an t-ſearbhaduis agus an cuibhreachean a pheacaidh;" oir tha gach ſeorta dhiu ſo a' giulan an comharai' co ſoilleir air clar an eudainn as nach 'eil aga' air bhith nach clann do 'n bhas iad. Agus ma ſeadh, gu'n gabha' Dia truas d' ar co-thionail bochda! O cia beag an t-aire' bhios air fhaghail nuair a bhios na deich ſeortai' ſo air an toirt aſda! Och! cia lion dorus, cia lion eudann air an eigin duinn a ſgriobha'

" Gu 'n deana' Dia trocair oirn !" A dhaoine cionnus is urra' fibh a chur an ceill duibh fein gu bheil 'ur ftaid gu math, nuair a tha Dia bho neamh a' labhairt n' 'ur n-aghaidh, agus a barrantacha' dhuibh gu bheil fibh an' ftaid damnai' ? Ceadichibh dhomh reufanacha' ribh ann am briathra' Dhia " Cionnus a dh' fheudas tu ra'. Cha 'n 'eil mi falach?" Ier. ii. 23. " Feuch do fhlighe fa ghleann, tuig ciod a rinn thu." A dhuine nach 'eil do choguis fiofrach air do chuil-bhearta cealgach, air do chionta uaigneach, air do fhlighe bhreugaich ? Seadh nach 'eil do chairdean, do theaghlach, do choimhearfnaich, nam fianuifean air do dhearmad air aora' Dhia, air do chleachda' fanntach, air do ghiulan mirunach agus farmadach ? Nach feud iadfan a chi thu dol feachad a ra' Sin ftruidhear coftail ; no, Sin mifg'ear poiteil ; fear-taoghail droch cuideachd ? Sin duine droch-theangach ; no, fear-fanoid, no duin' aig a bheil caithe-beatha mi-theifteil ?—Mo mhuinntir iomhuinn, fgriobh Dia mar gu 'm b' ann le gath-greine, fan leabhar fin leis an toirear breith oirbh, nach e bheag dheth fo fuaicheantas a chloinne-fan ; is nach d' theid aon neach do 'n mhuinntir fo, ni 's lugha no

bhios

bhios e air ath-nuadhacha' le gras an iompachai', gu ſiorruith as bho dhamnadh ifrinn.

O nach gabha' ſibh os laimh a nis "aithreachas a dheanadh, agus pilleadh bho 'ur n-uile chionta, chum as nach deanadh aingidheachd 'ur milleadh!" Eſec. viii. 30. Och, pheacacha' cruaidh-chridheach! an eigin domh air fagail mu dheire far an raibh ſibh? Am feum mi 'm poit'ear fhagail ſan tigh-oſda? Am feum mi fear an t-ſugrai' fhagail r'a mhacnuis? Am feum mi am mi-runach fhagail na nimh; is fear nam breug no nam mionn a' cluiche ri bruaich an teine fhiorruith? Ma 's eigin, biodh fios agaibh co-aca, gu'n d' fhuair ſibh rabha', 's gu bheil miſe ſaor bho 'ur fuil. Agus, "co ac' a dh' eiſdeas daoine no nach eiſd," fagai' mi na ſcrioptura' ſo maille riu, an dara cuid mar tharnanaich g' an duſga', no mar iarruinn-loſgai' g' an cruadhacha' 's gam fagail gun mhothacha', Salm lxviii. 21. "Ceann a naimhde briſtidh Dia, agus claigeann greannach an duine ſin a theid air aghai' gu dana na aingidheachd." Seanr. xxix. 1. "An ti gheibh achaſan gu minic, is a chruaidhicheas a mhuineal, di-mhilltear e gu h-obann, agus gun teaſairgin." Caib. i. 24, &c. "A

chionn gu 'n do ghlaoidh mi, agus gu 'n do dhiult ſibh, gu'n do ſhin mi 'mach mo lamh, is nach d' thug duine fainear, &c. Ni miſe fanoid nuair a thig 'ur truaighe, nuair a thig 'ur leir-ſgrios amhuil ioma'-ghaoth."

Cha 'n 'eil teaga' nach 'eil moran a nis gam meas fein ſona', 's a' ſaolſinn gu bheil gach ni ceart, a chionn nach feudar a bheag a chur as an leith do na peacai' ſin is ſoilleire 's is truime cionta, bha 'n ceart uair air an ainmeachadh. Ach is eigin domh innſe' dhuibh gu bheil ſeort' eile do dhaoine neonaomhaicht' ann, ge nach 'eil iad a giulan an comharai' air clar an eudainn mar a mhuinntir ſo; ach aig a bheil e ni 's falaichte, mar gu 'm b' ann air an dearnai'. Tha 'n dream ſo gu bitheanta' gam mealla' fein co maith ri daoin' eile, 's air am meas nan fior chriſtui'ean nuair tha 'n cridhe fad na h-uine lan do ghaoid is do mi-fhallaineachd. Tha moran diu dol roi' 'n t-ſaoghal gun uirread as duin' a chur amharuis orra', gus an toir bas agus breitheanas gach ni gu ſolus. Tha na fein-mhealltairean ſo mar gu'm b' ann a' teachd direach gu geata' fhlaithinis le lan earbſa ri dol aſtigh; is gidheadh tha iad air an druid-

eadh

eadh amach air a cheann mu dheire, Mat. vii. 22.

Mo bhraithre ionmhuinn, guidheam oirbh aire ſhonraicht' a thoirt do 'n ſmuainte cuidreamach ſo, 's an ghleidhe' gu daingeann n' 'ur cuimhne, " Gu bheil na miltean air an call le bhi toirt faiſgai' do pheaca' diomh-air eigin, a tha cha 'n è 'mhan falaicht' bho dhaoin' eile, ach mar an ceudna uatha fein a chionn nach 'eil iad a' mion-rannſachadh an cridhe." Feudai' duine bhi ſaor bho ghrainealachd fhollais, is gidheadh baſacha' le gaoid no galar faluichte. Ainmichi' mi a dha-dheug do na peacanna' diomhair ſo leis am bheil na milte anam' air an ſgrios. Rannſaichibh gu curamach, a dh' fheuchainn nach 'eil aon air bith do na comharaibh bais ſo ri fhaotainn oirbh; oir tha gach aon diu a' leigeil fhaicinn gu bheil neach air bith air am faighear iad fathafd gun ghras, gun iompacha'. Air an aobhar ſin, mar is ionmhuinn leibh 'ur n-anama, leubhaibh agus eiſdibh na nith' a leanas le mor-fhaicill agus curam, 's le eud naomh mu 'ur tiomchioll fein, eagal gu faighear oirbh aon air bith do na comhairaibh ſin a theid ainmeacha.

1. " Dall ain-eolas." O, cia lion anam truagh

truagh tha 'm peaca a' mille gun fhios! Hoſ. iv. 6. nuair a tha iad a' ſaoilſinn gu bheil an cridhe ceart, is gu bheil iad air an rathad dhireach gu neamh! 'S e ſo am murtair a tha ſgrios nam miltean gu ſamhach, is gun iad a' faicinn no mothachainn co 'n lamh a tha gan coſgairt. Ciod air bith leth-ſgeul a th' agaibh arſon 'ur n-ain-eolas, feudai' ſibh fhaicinn gur peaca' millteach do 'n anam e, Iſai. xxvii. 11. 2 Theſſ. i. 8. 2 Cor. iv. 3. Nam faic' ſibh lan tighe do dhaoine, air an ſtiuradh a lion, aon is aon, le 'n ſuilibh cod-aichte, gu beul furnais theine, 's gun fhios aca c' ait' an raibh iad a dol gus am beil iad air an tilge' ſios innte, nach bithe' ſibh air 'ur liona' le gairr'-eiſin leis an t-ſealladh? Ach nach goirte na ſin ſmuaineach air ceudan anns na h-uile co-thional, a th' air an tilgeil do ifrinn gun fhios dhoibh le dall ain-eolas. O, bithibh air 'ur faicill ann aghaidh a pheacai' ſo. Na ſaoilibh gu'n gabh ni air bith 'ur leth-ſgeul arſon ain-eolais; tha ſibh a gleidheadh 'ur murtair ann 'ur ſgeith, ma 's e 's gu bheil ſibh a' toirt da fardaich.

2. " Bhi gleidhe' pairt do'n chridh' air ais bho Chrioſd." An t-iomlan a threigſinn arſon Chrioſd, " fuath thoirt do athair agus

us do mhathair, ſeadh agus do bheatha duine fein" air a ſhon, " Is cruai' an gnothach ſo," Luc. xiv. 26. Tha cuid do ni moran do nithe; ach cha bhi cuid aca do 'n chreide' ſin a dh' iarras gach aon ni orra. Gu brath cha toir iad iad fein gu builleach ſuas do Chrioſd, is cha bhi iad gu h-iomlan ſtriochdta dha. Is eigin doibh peaca' milis eigin a ghleidhe'; cha 'n 'eil toil ac' iad fein a dhochann; no dealcha' ri 'm beatha, ri 'n eliu, ri 'n ſaorſa, ri 'm maoin, is ri 'n leithide ſin do nithe. Tha moran mar ſo a gabhail Chrioſd air thuiteamas, gun ſmuaineach', air chumhanta' 's gun fhuireach gus an cunnt iad an coſtus. Is mearachd ſo ann ſan ſteigh a mhilleas an t-iomlan, is a ſgrioſas gu ſiorruith gach neach a bhios ciontach ann, Luc. xiv. 28. Mat. xiii. 21.

3. " Fuar-chrabha'." Tha moran gan toileacha' fein le taobh amach a chreidei'. Tha iad a' dol roi' gach ſaothair is dleaſnais naomh bho'n leith amuigh; is an ſin tha iad a' ſtad gun dol ni's faide, Mat. xxiii. 25. Tha 'm meareachd ſo a' mealla dhaoine ni 's mo, 's gan ſgrios ni's cinntiche na aingidheachd fhollais; amhuil as mar a rinn e air na Pharaiſeach, Mat. xxiii. 31. Tha iad

ag

ag eiſdeachd, a' troſg, ag urnaigh, a' toirt deirce ſeachad; is uime ſin cha chreid iad nach 'eil an ſtaid gu math, Luc. xviii. 11. Ach ge d' dhean iad ſo uile, as eugais obair a chridhe, agus cumhachd is beatha na diadhachd a ruigheachd air an anam, tha iad a' tuiteam air a cheann mu dheire do ifrinn, ge d' bu mhor an dochas agus an earbſa gu raibh iad air an t-ſlighe dhireich dh'-ionnſui' neamh, Mat. vii. 22, 23. O cia eagalach an ſtaid ſo, nuair nach 'eil feum air bith do dhuine na chreideimh, ach amhan gu chruadhachadh na chionta, 's gu anam a mhille' le mearachd!

4. "Run agus crioch mhearachdach ann an oibre mhath agus dhiadhaidh," Mat. xxiii. 25. B' e ſo ſgrios an Pharaiſich. O cia lion anam truagh a th' air am mille' leis ſo, 's a tha tuiteam do ifrinn mu 'm bheil iad a faicinn am mearachd? Tha iad a' gnathacha' deagh oibre, 's ann ſin a' ſaoilſinn gu bheil gach ni ceart; is gun iad fad na h-uine toirt fainear gur ann bho run ſaoghalt' agus feolar a tha ſo uil' ag ſruthadh. Tha e tuille 's fior gu 'm bheil am peaca' ſo air uairibh a faotainn greim air an duine fhior-iompaichte fein; ach ann aite buadhacha' gu bitheanta', no riaghladh

riaghladh ann, tha e na chuis fhuath agus irifleachai' dha, Rom. xiv. 7. Ach nuair is e 'n taobhar mu bheil neach air bith a dol am bitheantas mu thiomchioll dleafnais mhath agus dhiadhaidh a thoileachadh a choguis, a dh' fhaotainn ainm bhi diadhaidh, a " chum as gu faichte le daoin' e," a leigeil fhaicinn a ghibhtean agus a cheatfai', no fheachnadh iomra' fgainneileach a bhi midhiadhai', no leithide fin; tha a chridhe fathafd cealgach agus mi-fhallain, Hof. x. 1. Sech. vii. 9, 6. O fibhs' aig a bheil deagh aidmheil! na 'm bu mhath leibh gun fibh fein a mhealla', feuchaibh nach e 'mhan gu bheil 'ur n-oibre math ach mar an ceudna, feadh agus gu fonraichte, gu bheil 'ur run agus 'ur crioch math cuideachd.

5. " Earbs' as 'ar fireantachd fein," Luc. xviii. 9. Is eacail fo a fgriofas an t-anam, Rom. x. 3. Nuair tha daoin' a deana' bun as am fireantachd fein tha iad gun amharus a cur cul ri fireantachd Chriofd. Mo chairde, tha faicill feumail duibh air gach aon taobh; oir feudai' cha 'n e 'mhan 'ur peacaidh, ach 'ur dleafnais mar an ceadn' 'ur dite'. Theaga' nach d' thainig fo riabh fainear dhuibh; gidheadh cha 'n 'eil ni air bith is cinntiche

na

na gu'm feud duine a bhi air a ſgrios le ſgaîl fireantachd is le ſamhla' grais co math as le peacaî' ghraineil agus fhollais. Is ann mar ſo a thachras, nuair tha earbs' aig duine gu 'n dean obaire fein fhireanacha' 'm fianuis De, a cheartas a dhioladh, a choruich a thraoghadh, fhabhar is a ghean-math a chofnadh, agus maitheanas a thoilltin; oir ciod ſo ach Crioſd a chur as dhreuchd, agus ſlanui'fhear a dheana' d' ar graſan agus d' ar deanadas fein. Bithibh air 'ur faicill ann aghai' ſo, a luchdaidmheill, air lionaireachd no air feothas 'ur n-oibre, ni an aon ni ſo an t-iomlan a mhilleadh. Air an aobhar ſin, nuair is ſaibhire 's is fearr a ni ſibh 'ur dleaſnas, bithibh cinnteach nach earb ſibh ni ſam bith ris ſo, ach gu leig ſibh 'ur taice gu h-iomlan ri Crioſd. Meaſaibh 'ur fireantachd fein mar bhroineagan, Salm cxliii. 2. Phil. iii. 9. Iſai. lxiv. 6. Neh. xiii. 22.

6. " Naimhdeas agus fuath os n-ioſail do ro-fhaicill is do theanndachd na diadhachd." Tha moran do dhaoine deagh-bheuſach aig a bheil ſuim do chrabha' 's do ghiulan riaghailteach bho 'n taobh amuigh, ach aig a bheil fior-naimhdeas do ro-theanndeachd, agus fuath do bheatha 's do chumhachd na diadhachd,

Phil.

Phil. iii. 6. le Gniomh. ix. 1. Cha chord e riu bhi faicinn cuid dhaoine tuille 's diadhai' mar tha barail acafan, is a cur tuille 's a choir do fhaothair orra fein mu thiomchiol an creideimh. Tha iad a' dite na morfhacaill is an teas-chrabhai' fo, mar neonachas, mar amaideachd agus an-bharr eud. Ma chi iad fearmonaiche ro-dhurachdach, no Criofduibh fior chrabhui' tha iad gam meas nan daoine neo-fhuidhichte, 's air bheagan cheile.—Tha e foilleir nach 'eil fpeis aig a mhuinntir fo do naomhachd mar naomhachd, (oir nam bitheadh, bhiodh an fpeis bu mho aca do 'n tomhas bu mho dhi) 's air an aobhar fin tha iad gun ag' air bith mi-fhallan nan cridhe, cia math air bith a bharail a th' ac' orra fein.

7. " A bhi ftad aig tomhas araid do dhiadhachd:" Nuair a bhios aca direach uirread as a fhabhalas iad (nam barail fein) cha 'n 'eil iarruidh ac' air tuille; 's leis fo tha iad a' nochda' gu bheil iad fada gairrid air fior ghras, a bhios a' fior-bhrofnacha' dhaoine gu dol ni's faide air an aghaidh dh' ionnfui' foirfeachd, Phil. iii. 13. Seanr. iv. 8.

8. " An-bharr fpeis do 'n t-faoghal," So

comhara' cinnteach air cridhe neo-iompaichte, Marc. x. 22 1 Eoin ii. 15.

Tha 'm peaca' ſo gu bitheanta ga fhalach fein fui' ſgail a chreidei' 's fui' dhreagh aidmheil, Luc. viii. 14. Seadh, tha 'm peaca' ſo co mealltach, as nuair a chi gach aon eile ſannt agus ſaoghaltachd dhuine, gu bheil e iomad uair falaicht' air fein, le co-lion dreach, is leth-ſgeul, is aobhar, a tha e toirt da fein arſon a ro-churam mu'n t-ſaoghal; is mar ſo tha e dalladh a ſhul fein air chor as nach leir dha'n truaighe ſin gus a bheil e 'g imeachd. Cia lionar iadſan a' meaſg luchd-aidmeil a tha toirt tuille da 'n cridhe 's da 'n aigne do 'n t-ſaoghal na do Chrioſd; aig am bheil an air' air nithe' talmhaidh:" agus mar ſin a tha leigeil fhaicinn gu ſoilleir gu bheil iad fathaſd ann ſan fheoil, is gu 'n criochnaich iad ann leir-ſgrios! Rom. viii. 8. Phil. iii. 19. Gidheadh, feoruich do 'n mhuinntir ſo, 's innſidh iad dhuit gu dana', gu bheil "ſpeis agus meas ac' air Crioſd thar gach ni, 's nior leige' Dia nach bitheadh!" ach fad na h-uine cha leir dhoibh gu bheil an inntin talmhaidh agus ſaoghalta', chionn nach 'eil iad a' mion-rannſacha' no toirt fainear oibreachaidh an cridhe. Nan ceaſnaicheadh iad ſin le curam,

gheibheadh

gheibheadh iad amach air ball gur ann ſan t-ſaoghal is mo th' aca do thlachd is do thoil-inntin, Luc. xii. 19. is gur ann mu thiom-chioll an t-ſaoghail fhaotainn agus a ghleidhe' tha chuid is mo d' an ſaothair agus d' an iomguin. Dearbha' ni 's cinntiche na ſo cha ruig ſinn a leas iarruidh air duine bhi fa-thaſd neo-iompaichte. Gu 'n deonuiche' Dia nach bi chuid is mo do luchd-aidmheil air an ſgrios le lamh a pheacai' ſo, gun iad ga mhothacha', no ga thoirt fainear. Feudai' daoine bhith, agus tha iad gu tric, air an cu-mail air an ais bho Chrioſd, le an-bharr ſpeis do thiolaca' laghail, co math as leis a chaithe-beatha ſin is mi-laghaile ſam bith, Mat. xii. 5. Luc. xiv. 18,—24.

9. "Mi-run laidir agus farmad an aghai' na muinntir ſin a tha ri tair no ea-coir oirn," Eoin ii. 9, 11. O cia minic a chi ſinn mo-ran air a bheil coſlas bhi diadhaidh a' cuimh-neachadh ea-coir is a' gleidheadh iarmad feirge nan cridhe, ſeadh agus a' dioladh uile arſon uile do 'n mhuinntir a rinn coire dhoibh, 's a' gabhail tlachd ann dioghaltas, ge d' tha ſo calg-dhireadh ann aghaidh iartuis an t-ſoif-geul, eiſeimpleir Chrioſd agus natuir Dhia, Rom. xii. 14, 17. 1. Pead. ii. 21, 23.

Neh. ix. 17. Gu cinnteach far a bheil an t-olc ſo air ghoil ann ſa chridhe, 's a' faotainn cead tamh a ghabhail, gun na h-uile dicheal a dheanadh air fhuathachadh, agus air a chlaoidh, ach air a chui'teachadh, tha 'n duine fathaſd ann am fior dhomblas-ſath an t-ſhearbhadais, agus ann am bas a pheacai', Mat. xviii. 34, 35. 1 Eoin iii. 14, 15.

A leubhadair, am bheil ni air bith dheth ſo a' beantuin dhuit-ſa? 'm bheil thu 'n aire' pairt air bith do na chaidh ainmeacha'? O rannſaich agus rannſaich a ris; agus iarr gu ſoleimnt' air do choguis i dheanadh a dleaſnais. Is an-aobhinn dhuit gun amharus, ma 's e 's gu faighear thu 'n diaigh gach aidmheil mhath a rinn thu, fui' chumhachd aineolais no ſao-chrabhaidh, an clabar an t-ſaoghail, an' nimh a mhio-ruin; air do liona' le barail mhoir air t-fhireantachd fein; do chreide' cealgach; agus run mearachdach is crioch thalmhaidh agad an' ſeirbheis Dhia, no fuath agad do fhior-theanndachd a lagha. Leigei' ni air bith dhiu ſo fhaicinn gu 'm bu diomhain t-aidmheil, is nach raibh thu fui' chumhachd na diadhachd—Is amhuil a ni.

10. "Uabhar gun chlaoidh is gun chur

fui

fui' chois."—Nuair a tha daoine 'g iarrui' cliu dhaoine ni 's mo na cliu Dhia, 's a' leagail an cridh' air meas agus urram dhaoine, 's ni deirbhte gu bheil iad fathaſd nam peacaidh, is gu bheil iad nan coigrich do fhior-iompacha', Eoin xii. 43. Gal. i. 10. Nuair nach 'eil daoin' a' faicinn, a' gearan, no ag caoidh ardain an cridhe, tha e ſoilleir gu bheil iad fathaſd marbh ann am peaca'. O, cia dainngean agus laidir an greim a th' aig a pheaca' ſo gu diomhair air moran do chridheachan, a tha nan coigrich orra fein co mor is nach 'eil fhios ac' air! Eoin. ix. 40.

11. " An-bharr graidh do ſhochair agus do ſholas," 2 Tim. iii. 4. Is dubh an ſuaicheantas ſo. Nuair tha daoine toirt do 'n fheoil gach ni 's miann lei', ga ſaſucha' 's ga toileacha', gun ni air bith aicheadh no dhiulta' dhi; nuair a tha iad a' gabhail mor-thlachd nam broinn is nam blas a thoileacha'; ciod air bhith coſlas a th' air a mhuinntir ſin bhi diadhaidh, tha iad gu h-iomlan mi-fhallain, Rom. xvi. 18. Tit. iii. 3. A bheatha ſin a thoilicheas an fheoil, cha 'n 'eil e comaſach gu'n toilich i Dia. " Iadſan a's le Crioſd cheus iad an fheol," is tha iad curamach gu cur na

h-aghaidh, agus gu cumail fui' chois mar namhaid, Gal. v. 24. 1 Cor. ix. 25,—27.

12. " Leaſg-thearuinnteachd agus dochas dana' gun bhunachar, gu bheil an ſtaid cheana' ceart," Taiſb. iii. 17. Tha moran a' glaodhaieh ſith agus tearuinnteachd, nuair tha leirſgrios a' teachd gu h-obann nan co'ail, 1 Theſſ. v. 3. Is e ſo a chum na h-oighean amaideach nan cadal nuair bu choir dhoibh bhi 'g obair ; air an leapaiche nuair bu choir dhoibh bhi 'ſa mhargadh, Mat. xxv. 5, 10. Seanr. x. 5. Cha d' thug iad fainear gu raibh iad gun ola' gus an d' thainig am fearnua'-poſda ! 's am feadh a chaidh iad a cheannach, bha 'n dorus air a dhruideadh. O b' fhear gu 'm biodh na h-oighean ſo gun luchd-leanmhuinn aca ! Ach cia an t-aite, ſeadh, cia an teaghlach, ach beag, anns nach 'eil iad ri fhaotainn ? Tha daoin' airſon an reuſain is faoine ulla' gu chur mar fhiach' orra fein gu bheil an ſtaid ceart : agus mar ſo cha 'n 'eil ſuil aca ri atharracha', 's tha iad a' baſacha' nam peacaidh. Am bheil ſith agad ? Feuch dhomh ciod an ſteigh air am bheil i air a togail. Am bheil barantas agad air a ſon bho fhacal Dia ? an urr' thu comhairan an fhior-chreid'ich a leigeil fhaicinn ?

am

am bheil cnodach' agad gu bheil ni eigin annad nach 'eil ri fhaotainn 'fa-chealgair? Mur 'eil, tha do fhith na h-ion-eagail duit ni 's mo na aon trioblaid fan t-faoghal; oir cha 'n 'eil namhaid air bith aig an anam is mo na 'n t-fith fheolar fo, tha toirt buille-bais da, nuair a tha i ri gean is gaire na eudann.

Air leam gu'n cluinn mi nis mo luchd eifdeachd a' glaodhaich amach leis na deifciobuil, "Co mata a bhitheas air an fabhala'." Thoir amach as 'ar co-thionail gach aon do na deich feortai' mi-dhiadhai' fin a chaidh ainmeacha' 'n toifeach; is thoir a ris amach gach aon do 'n da-fheorta-dheug chealgairean feinmhealltach fin a chaidh ainmeacha' mu dheire, 's innis domh mu'r tearc am fuighleach a bhitheas na dheigh fin air an fabhala'? Cia beag an treud a bhios air a fagail, nuair a bhios iad fo air fad air an cur a thaoibh leis na gabhraibh? Air mo fhon fein deth, do 'n aire' lionar a tha gam eifdeachd, cha 'n 'eil an fhiughair is lugh' agam aon fhaicinn gu brath air neamh dhiu', a tha ri fhaotainn am meafg an da-fheort'-'ar-fhichead fin a chaidh ainmeacha'; ni 's lugha na bhios iad air an toirt gu caochla' ftaid le aithreachas agus fior-iompacha'.

An co-chur.

An co-chur: A nis, a choguis, dean thusa do dhleasnas: labhair amach, is ruige' do ghuth gu anam gach neach a leubhas no dh' eisdeas na nithe so. Mu gheibh thu aon sam bith air do na comharaibh sin a chaidh ainmeacha', 's eigin duit binne thoirt amach, na aghai' gu bheil e gun agadh neo-ghlan, Lebh. xiii. 44. Na gabh breug ad bheul, is na labhair sith risan aig nach 'eil sith bho Dhia. Na toir claon-bhreith airson an-miann air bith, is na deanadh fein-speis no baigh ris an sheoil do dhalladh. Tha mise mar mhaor bho chuirt neimh a' sparradh ort teachd a thoirt seachad do chnodaich. Tha mi ga d' ghairm ann ainm Dhia gu dol maille rium a rannsachadh an tighe tha fui' amharus. Mar a fhreagras tu air a shon, air do chunthart, innis gu firrineach a chor agus a staid dhasan tha leubhadh an leabhair so no ga eisdeachd. A choguis, a ne gu fan thu gu tur ad thosd na leithid so do am? Tha mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheo gu 'n innis thu 'n fhirinn, Mat. xxvi. 63. Am bheil an duine iompaichte, no nach 'eil? Am bheil do rireadh gradh, agus umhlachd, agus urram aige do Dhia thar gach ni, no nach 'eil? Thig, cuir a chuis gu bun.

Cia

Cia fhad a bhios an t-anam ſo air a chumail ann amharus? O choguis, thig aſtigh le d' chnodach. Am bheil an duine ſo na dhuine nuadh, no nach 'eil? Cionnus tha thu ga mhothachainn? An d' thainig ath-arracha' mor agus iomlan air, no nach d' thainig? Ciod an t-am, no 'n taite, no ciod na meadhona' leis an deachaidh an t-arracha' iomlan ſo na h-ath-bhreith a thoirt mu'n cuairt na anam? Innis, a choguis; no mur urr' thu 'n t-am no 'n t-ait' innſeadh, an urr' thu dearbhadh a thoirt ſeachad bho fhacal Dia gu bheil an obair deanta? An deachaidh an duine chur bhar a bhuinn fein; bhar an dochais mhealltaich agus na ſith mhealltaich as an raibh aon uair earbſa? An d' fhuair e geur-mhothachadh air a pheaca', 's air a ſtaid chaillte: 'n do chuir e cul ri pheaca', 's ris fein, is an d' thug e ſuas e fein gu h-iomlan do Ioſa Crioſd? Co dhiu' tha chuis mar ſo, no tha e fathaſd fui' chumhachd ain-eolais agus an' ſalchar na h-aingidheachd? Nach d' fhuair thu na lamhan buannachd an eaſionracais? Nach 'eil e ain-eolach air urnaigh? deardmadach air an fhacal, gradhach mu 'n t-ſaoghal? Nach do ghlac thu iomad uair ann am breig e? Nach 'eil thu faotainn a chridhe

chridhe iomad uair air ghoil le mi-run, a loſg' le an-miann, no 'g aoma' gu ſannt? Labhair gu ſoilleir mu thiomchiol gach ni chaidh ainmeachadh: an urr' thu 'n duine ſo, no bhean ſo, ſhaoradh bho bhi meaſg aon air bith do 'n da-ſheort'-ar-fhichead ſin a chaidh a chur ſios ann ordugh. Ma tha e ri fhaotainn a meaſg aon diu, cuir a thoaibh e; cha 'n 'eil a chrannchar am meaſg nan naomh; is eigin da bhi air iompacha' 's air a dheana' na nuadh-chreutuir, air neo cha 'n fheud e air chor air bith dol aſteach do rioghachd Dhia.

A mhuinntir ghradhach, na meallaibh ſibh fein, is na cuiribh lamh n' 'ur n-anam le ſibh fein a dhalla', 's le 'r ſuilean a dhruideadh air 'ur ſtaid. Cuiribh cathair-bhreitheanais ſuas n' 'ur n' uchd fein, thugaibh am ſocal agus a choguis cuideachd: "Gus an lagh is gus an teiſteas," Iſai. viii. 20. eiſdibh ciod tha 'm facal ag ra' mu thiomchiol 'ur ſtaid: agus O guidheam oirbh na ſguiribh gu brath do 'n rannſacha' gus am faic ſibh 'ur ſtaid gu ſoilleir. Is ionan agus bas mearachd a dheana' la ghnothach ſo. Agus thugaibh fainear gu bheil foill ſa chridhe, carachd a bhuaireadair, agus mealltaireachd a pheacaidh, uile n' 'ur n' aghaidh, is ag co-

chuideachadh

chuideachadh a cheile chum an t-anam truagh a mhealladh, Ier. xvii. 9. 2 Cor. xi. 3. Eabh. iii. 13. Seadh is thà e co fhuras agus co bitheanta' le daoine bhi air am mealla' fà chuis ſo, 's gu bheil an tuiteamas is mo gu 'n d' theid ſibhſa cuideachd am mearrachd, ni 's lugha na bhios ſibh ro-fhaicilleach agus mionaideach n' 'ur ſtaid ſpioradail a rannſacha' 's ro-chùramach gùn bhaigh air bith a chumail ribh fein. Air an aobhar ſin thugaibh ro-aire do 'n obair ſo: rannſaichibh 'ur cridhe gu ghrunnd: iarruibh 'ur caithe-beatha gu mion, mar gu 'm bann le coinnlean, agus thugaibh gach ni gu thomhas air meigh an teampuill, focal Dia.—Na biodh earbs' agaibh as 'ur cridheacha' fein. Rachaibh dh'ionnſui' Dhia, "fear-ſgrudai' cridhe 's airne cloinn nan daoine," chum ar rannſacha' 's 'ur fidreachduin; 'ur ceaſnachadh agus 'ur dearbhadh, Salm xxvi. 2. agus cxxxix. 23, 24. Ma 's e 's nach foghainn gach cuideachadh eile gus an gnothach ſo thoirt gu crich, is gu bheil ſibh fathaſd ann an agadh, leigibh ris 'ur ſtaid gu h-iomlan ri miniſteir eigin diadhaidh agus dileas, Mal. ii. 7. Na gabhaidh fois gus an cuir ſibh 'ur ſlainte ſhiorruith às an agadh, 1 Pead. ii. 10.—O Thus' a

ſgrudas

ſgrudas an cridhe, cuir an t-anam ſo dh' ionnſui' na h-oibre ſo, agus cuidich leis e fein a rannſacha'?

CAIB. V.

A' ſeuchainn truaighe eagalaich na muinntir neo-iompaichte.

Is co eagalach oiſcionn cainnt' an ſtaid ſam bheil gach aon anam neo-iompaichte, 's gur tric a ſmuainich mi nan rachadh agam air a chur ann ceill do dhaoine nach raibh iad fathaſd air an ath-ghintein, gu 'n raibh m' obair deanta.

Ach tha fioſracha' goirt agam gu 'm bheil ſpiorad cadail agus ſuain' air faotainn greim co daingeann air daoine mi-naomha (Rom. xi. 8. Mat. xiii. 15.) 's ge d' raibh iad deirbhte gu bheil iad fathaſd neo-iompaichte, gidheadh gu 'n ſuidh iad ſios gu bitheanta nan neo-churam, gun a bheag do iomguin. Tha 'n air' air a tarruing air falbh le ſolais fheolar, le gnothaiche ſaoghalta, no le curam, an-mianna', 's aigne talmhuidh, Luc. viii. 14. co mor as gu bheil guth na coguis air a mhuchadh, air ſheol as nach 'eil iad a toirt dha do fhreagradh ach athchuinge fhuar,

no

no run faoin gu 'n dean iad uair-eigin aith-reachas agus leafacha'-beatha, Gniomh. xxiv. 15.

Air an aobhar fo tha e ro-fheumail cha 'n e 'mhan gu'n leiginn fhaicinn do dhaoine gu bheil iad neo-iompaichte, ach mar an ceadna gun oidheirpichinn an toirt gu mothachadh air truaighe eagalaich an ftaid.

Ach tha mi faicinn cheana gu bheil a chuis fo cruaidh orm. Ciod an teanga' tha comafach air meud an truaighe a leige ris do oighreachan ifrinn, amach bho theangai' an *duine fhaibhir* a tha ga chlaoi' fan lafair fin? Luc. xxi. 24. No co 's urra truaighe na muinntir fin a chur an ceill "aig nach 'eil Dia ann fan t-faoghal?" Ephef. ii. 12. Cha 'n urra finn fo a chur an ceill, bho nach aithne dhuinn an fonas neo-chriochnach a tha ri fhaotainn fan Dia uile-bheannuichte fin bho 'm bheil daoin' air an cumail amach le 'm peacai'. "Co (arfa Maois) a thuigeas cumhachd t-fheirge?" Salm xc. 11. 'S cionnus a chuireas mis' an ceill an ni fin nach aithne dhomh? Gidheadh tha fios againn air gu leor, fhaoilmid, gu ball-chrith chur air neach air bhith aig a bheil an deo 's lugha do bheatha fpioradail no do mhothacha'.

Ach ſo far a bheil an cruai'-chas, gur ann ris a mhuinntir ſin aig nach 'eil mothacha' tha mi nis a dol a labhairt. So, mo thruaighe! a chuid is meaſa do dhorainn dhaoine; a bhi marbh, glan marbh am peacadh agus ann aingidheachd, Epheſ. ii. 1.

Ge b' urra mi Pharras a leige' ris do 'n pheacach, no ſealla' co flathail a thoirt da air rioghachd Neimh, as a thug an t-Aibhifteir d' ar Slanui'-fhear air rioghachdan an t-ſaoghail agus air an gloir: no ge b' urra mi 'n codach a tharruing bhar uachdar ifrinn, agus an fhurnais iochdrach a leige' ris le lan do uabhaſaibh, Och! cha 'n 'eil ſuilean aigeſan gu ſo fhaicinn, Mat. xiii. 14, 15. Ge b' urra mi maiſe na naomhachd agus gloir an t-ſoiſgeil a chur gu h-iomlan ann ceill, no ge b' urra mi uabharrachd agus grainealachd a pheacaidh a ſgaoile' ris da, cha mho is leir dhaſan maiſe na diadhachd no grainealachd a pheacai', na 's leir do 'n duine dhall dathain. Tha e na choigreach do bheatha Dhia, trid an ain-eolais a th' ann, a thaobh cruas a chridhe, Epheſ. iv. 18. Cha 'n 'eil, is cha 'n fheud, eolas a bhi aig' air nithe Dhia do bhri gur ann air mhodh ſpioradail a thuigear iad, 1 Cor. ii. 14.

Cha 'n

Cha 'n fheud a ſhuilean a bhi air am foſgladh air mhodh ſlainteil, ach amhan le gras an iompachai', Gniomh. xxvi. 18. is ann do chlainn an dorchaidais e, 's tha e 'g imeachd ann an dorchadas, 1 Eoin i. 6. ſeadh, an ſolus a th' annſan is dorchadas e," Mat. vi. 23.

An leubh mi do 'n duine ſo a bhine, no 'n feid mi na chluais trompaid eagalach breitheanais De, a ſhaoileadh aon a bheireadh air a chluaſan moſgladh, air uilt fuaſgla', 's air a ghluine bualadh air a cheile, mar a dh' eirigh na gheilt fein do Bhelſhaſar? Gidheadh, mo thruaighe! cha mhothaich e dhomh, cha 'n 'eil cluaſan aige gu m' chluinntinn. No 'n cuir mi ſuas binn-cheol, is an ſeinn mi oran Mhaois agus an Uain? Cha ghluais ſo cuideachd e. An tarruing mi e le fuaim bhinn, is le nuaidheachd air an t-ſoiſgeil; leis gach cuire, co-fhurtachd agus gealla' ſolaſach agus priſeil a th' ann? So uile cha druigh air, air mhodh ſlanteil, mur toir mi dha, maille ris an nuaidheachd, cluaſan a chum a chluinntin, Mat. xiii. 15.

Cionnus mata dhruigheas mi air na creatuire truagha' ſi ris a bheil mo ghnothach?

co mhaothaicheas an cridhe cloiche! Sech. vii. 11, 12. no bheir do 'n cholainn mhairbh comas mothachaidh agus gluasaid? Co 's urra' so a dheanadh ach an Dia sin amhan ata "comasach air clainn a thogail suas do Abraham as na clachaibh," Mat. iii. 9. "a dhuisgeas na mairbh," 1 Cor. i. 9. agus "a leaghas na cnuic," Nah. i. 5. an Dia sin a bheir air uisge bruchdadh as a charraig chruaidh, Deut. viii. 15. is leis an ionmhuinn na h-oibre sin tha cos'ail ris fein, mor agus miorbhuileach—oiscionn dochais agus duil dhaoine: an Dia sin a dh' aiticheas eaglais le cnamha tiorma, Esec. xxxvii. 4. 's a phlanndaicheas a gharra' le crainn chrionaich, Caib. xvii. 24.—is e-san amhan tha comasach arson na h-oibre so. "Air an aobhar sin tha mis' a lubadh mo ghluin' ris an Dia is airde," Eph. iii. 14. agus mar a ghuidh 'ar Slanui'-fhear aig uaigh Lasaruis, Eoin xi. 38, 41. is mar a ruith a bhan-Shunamiteach gu faigh Dhia airson a leinibh mhairbh, 2 Righ. iv. 25. is amhluidh tha 'ur ministeir bronach-sa nis a' lubadh a ghluin' oiscionn 'ur n-uaighe, 's ga 'r giulan an glacaibh urnaigh, gus an Dia sin 'mhan tha comasach air cabhair oirbh.

"O

" O IEHOVAH uile-chumhachdaich, a dh' oibricheas agus gun chomas do neach air bith do bhacadh! aig a bheil iuchair a bhais agus ifrinn, gabh thu-fa trua's do na h-anama bochda fin tha marbh fan aite fo, 's abair riu teachd amach as an uaigh, mar a thubhairt thu ri Lafarus. O Sholuis gus nach feudar teachd am fogus, foillfich thus' an dorchadas fo, 's orduich do 'n mhaduin dealradh air aite co'nui' nam marbh fin ris am bheil mis' an dras a' labhairt; oir is urra thufa fuilean nam marbh fein fhofgla'. Thus' a dhealbh a chluas, nach ann bhuait a thig comas eifdeachd? abair ris na cluafa' fo, Ephphatha, agus biaidh iad air am fofgla'. Thoir fuilean feachad a dh' fhaicinn t-oirdheirceis, beul a bhlafad t-fhocail, tha milis mar mhil agus cubhrai' mar ola; 's thoir mothacha' feachad a thoirt fainear cia math t-fhabhar, cia trom do chorruich, is cia do-ghiulan eallach a pheacai'. Thoir ordugh do d' fheirbheifiche fai'fneachd a dheana' do na cnamha' tiorma, 's biodh iad air an tionnda', mar thachair dhoibh-fan ris an do labhair am faidh, gu armailte bheo, agus an-bharr lion'ar," Efec. xxxvii. 1, &c.

Ach is eigin domh-dol a leige' ris a mheud

agus is urra mi do 'n diomhaireachd ſin nach urra teanga' ſam bith a leige' ris gu leor, no cridhe ſam bith a lan-thuigſinn.—Gu brath mata gus an iompaichear thu.

1. " Tha 'n t-Uile-chumhachdach air a dhaighneacha' fein a t-aghai'." Cha bheag an cruibhrionn do d' thruaighe gu bheil thu gun Dia air bith ann ſan t-ſaoghal, Epheſ. ii. 12. Cia goirt tha Micah a' caoi', " Thug ſibh leibh mo dhe, agus ciod tha agam-ſa tuille?" Breith. xviii. 24. 'S cia mo gu mor a dh' fheudas tus' a chaoi' gu bheil thu fein gun Dia; oir cha 'n fheud thu ra', gun an danadas is mo gu bheil pairt air bith agad dheth! Feudai' tus' a ra' mu thiomchioll Dhia, mar thubhairt Sheba mu thiomchioll Dhaibhi', " Cha 'n 'eil cuid air bith againne ann Daibhi' 's ni mo tha oighreachd againn ann am mac Ieſſe." 2 Sam. xxi. 1. Cia bronach agus goirt an acainn ſin aig Saul na airc, " Tha na Philiſtinich air eir'idh am aghaidh, agus rinn Dia mo threigſinn! " 1 Sam. xxviii. 15. Ach ciod a ni ſibhs' a pheacacha', ſan la ſin an tig Dia gur n-amharc, no c' ait' an teich ſibh arſon codhnui'? Iſai. x. 3. Ciod a ni ſibh ſan uair a thig na Philiſtinich oirbh fein? nuair a ghabhas

an

an ſaoghal gu brath a chead dhibh ; 's nuair is eigin dhuibhſa cuideachd 'ur cead a ghabhail gu brath do 'n t-ſaoghail ? Ciod ann ſin a ni ſibhs' aig nach 'eil Dia air bith gus an d' theid ſibh ? an gairm ſibh air ann ſin ; no 'n glaodh ſibh ris arſon cuideachaidh ? Och ! cha ghabh e ribh, is cha toir e idir fainear ſibh, Seanr. i. 28, 29. is ann a chuireas e air falbh ſibh le ra', " Cha b' aithne dhomh riamh ſibh," Mat. vii. 23. Iadſan aig am bheil fios ciod e Dia bhi aca ri dol gu ionnſui', Dia gu beatha fhaotainn uaithe ; tha cail-eigin do fhios aca-ſan cia truagh agus eagalach a ni bhi as eugais Dia. Is e ſo thug air an duine naomh ſin glaodhaich amach, " Biodh agam-ſa Dia, air neo biom falamh : faigheam eolas air fein agus air a thoil ; ciod is aill leis, agus cionnus a mhealas mi e ; air neo b' fhearr leam nach raibh riamh tuigs' agam gu eolas fhaotainn air aon ni eile."

Ach cha 'n e 'mhan gu bheil thu as eugais Dhia, ach tha Dia ann a t-aghaidh, Eſec. v. 8, 9. Nah. ii, 13. O nan ſeaſa' Dia na thamh, ge nach deanadh e cuideacha' ſam bith leis a pheacach, cha bhiodh a ſtaid co anbharr truagh ge d' bheireadh Dia ſuas e gu toil

toil a naimhdean, a dheana' ris na b' aill leo ; ge d' bheireadh e thairis e do na ceusadairibh, Mat. xviii. 34. a chum a bhi air a reuba' le aibhisteiribh, cha bhiodh so co leth eagalach. Ach cuiri' Dia e fein ann aghaidh a pheacaich ; agus creid e, " is eagalach an ni tuiteam ann lamhan an De bheo," Eabh. x. 31. Cha 'n 'eil caraid cos-'ail ris, no namhad coimeas da. Co fhad is a tha neamh oscionn na talmhainn agus cumhachd neo-chriochnach oifcionn neo-ni, 's co fhad is sin a tha e ni 's eagalaiche tuiteam ann lamhan an De bheo, na 'n lamhan gach aibhisteir ann ifrinn, is gach sia-bheathaich air thalamh. Is e Dia fein a bhios na fhearclaoi' ort ; is thig do sgrios bho lathair an Tighearna, 2 Thess. i. 9. " Tha Tophet domhain agus farsing, is tha corruich an Tighearna ga lasadh mar shruth pronnuisc," Isai. xxx. 33. Ma bhios Dia a t-aghai', co bhios air do shon ? " Ma pheacaicheas duin' ann aghai' duin' eile, bheir am breithe' breitheanas air ; ach ma pheacaicheas duine 'n aghai' Dhia, co labhras air a shon ?" 1 Sam. ii. 25. " Tha thusa, thusa fein, ad chuiseagail ; agus co sheasas ad lathair aon uair 's gum bi corruich ort," Salm lxxvii. 7.

" Co

" Co e 'n Dia ſin a theaſairgeas ſibh as a lamhan-ſan ?" Dan. iii. 15. An urra Mammon ? " Cha 'n 'eil buannachd air bith ann ſaibhreas ann la na feirge," Seanr. xi. 4. An urra righre' no daoine cumhachdach ? Cha 'n urra : " glaodhaidh iad ſo ris na ſleibhte 's ris na creaga' tuiteam orra, 's am falach bho ghnuis na Ti tha na ſhuidhe air an ri'-chathair, is bho fheirg an Uain; oir thainig la mor fheirge-ſan, agus co 's urra ſeaſamh ?" Taiſb. vi. 15,—17.

A pheacaich ! ſhaoilinn gu feuda' ſo dol roi' d' chridhe mar ſhaighid, fios fhaotainn gur e Dia do namhaid : O, c' ait' an d' theid thu ? c' ait' an gabh thu faſga' ? cha 'n 'eil ſeol air bith agad air bhi tearuinte, gun t-arm a leaga' ſios, gun mhaitheanas a ghuidhe, 's gun Chriofd fhaotainn mar do charaid, a dheana' do ſhith ri Dia. Mur bitheadh ſo, dh' fheuda' tu teiche do 'n fhaſach, is dol gu bas le bron, le an-dochas, agus le doilghios cridhe : ach ann an Criofd tha e comaſach dhuit trocair fhaotainn, ſeadh tha trocair ann ad thairgſe, 's Dia bhi leat ni 's mo na tha e 'n dras a t-aghaidh. Ach mar treig thu do pheacaidh, is mur pill thu ri Dia gu iomlan le fior-iompacha', tha corruich

Dhia

Dhia ag leantuinn riut is tha e 'g innſe' gu bheil e t-aghai', mar a tha e 'g ra' leis an fhaidh Eſeceil, caib. v. 8. " Uime ſin mar ſo a deir an Tighearna Dia, Feuch, tha miſe, eadhon miſe fein a t-aghai'."

1. " Tha a ghnuis a t-aghai'," Salm xxxiv. 16. " Tha gnuis De 'n aghai' nan daoi', gu 'n cuimhn' a ſgrios bho 'n talamh." Mo thruaighe iadſan aig am bi gnuis Dhia nan aghai'. Nuair nach d' rinn e ach ſealltuinn air feachd nan Eiphteach, cia uabhaſach mar thachair dhoibh! Eſec. xiv. 8. " Cuiri' miſe mo ghnuis ann aghaidh an duine ſin, agus ni mi na chomhara' 's na ghna-fhocail e, agus gearrai' mi e 'mach a' meadhon mo phobuil, agus aithnichi' ſibh gur mis' an Tighearna."

2. " Tha a chridhe t-aghaidh; oir is fuath leis gach uile luchd-dheanai' na h-eacorach. A dhuine, nach 'eil crith air do chridhe, nuair a ſmuainaicheas tu gu bheil thu d' chuſpair fuaith do 'n Uile-chumhachdach? Ier. xv. 1. " Ge do ſheaſadh Maois agus Samuel am lathair, gidheadh cha bhiodh m' inntinn leis a phobul ſo; tilg iad amach as mo ſhealla'," Sech. xi. 8. " Tha grain aig m' anamſa dhoibh-ſan, is tha fuath aig an anama-ſan dhomh-ſa."

3.

3. " Tha a lamh a t-aghai'," 1 Sam. xii. 14, 15. Tha a bhuaidhean air fad a t-aghai'.

(1.) Tha a cheartas mar chloidhe' lafrach air a ruſgadh ann a t-aghai': " Ma gheuraicheas mi mo chloidhe' dealrach, is ma ghabhas mo lamh greim air breitheanais, bheir mi dioghaltas do m' naimhdean, agus luighcachd do 'n mhuinntir leis am fuathach mi, cuiri' mi mo ſhaighdean air mhiſg le fuil, &c." Deut. xxxii. 41, 42.

Tha ceartas Dhia co teann as nach ſaor e air chor air bith an ciontach, Exod. xxxiv. 7. Cha toir Dia maitheanas duit am fiacha', " cha mheas e air choir ſam bith neochiontach thu." Exod. xx. 7. iarruidh e bhuait an t-iomlan, ni 's lugha no 's urr' thu leigeil fhaicinn bho 'n ſcrioptuir gu 'n d' thug Crioſd dioladh air do ſhon, is gu bheil coir agads' air gach ni rinn e. Gus am faigh am peacach duſgadh as a chadal ſin ann ſan raibh an t-Aibhiſteir ga luaſga', cha leir dha gu bheil ceartas Dhia co teann: tha e ſaoilſinn gu bheil e air a dheana' ſuas air fad do throcair. Tha ceartas Dhe co teann as gu feum e dioladh fhaotainn gus an fheoirling dheireannach: " tha glaodhaich feirg

agus

agus corruich, trioblaid agus amhghair air gach aon anam a ni olc," Rom. ii. 8, 9. Tha e " mallacha' gach aon neach nach buanaich anns na h-uile nithe tha sgriobhta san lagh a chum an deana'," Gal. iii. 10. 'S nuair a shuidheas an ceartas so chum breitheanas a thoirt air a pheacach, O cia eagalach a bhios a bhinne! " Ceanglaibh eidir lamhan agus chasan e, agus tilgibh ann iomal dorchadais e: ann sin bithidh gul agus gioscan fhiacal," Mat. xxii. 13. " Imichibh bhuams' a mhuinntir mhalluichte, dh' ionnsui' teine siorruith," Mat. xxv. 41. So binne eagalach ceartais De; agus so an cruai'-cheartas leis an eigin duit-sa bhi air do dheuchainn, O pheacaich! agus mar is beo Dia, so a bhinne 's eigin duit a chluinntin, mur dean thu aithreachas agus mur bi thu air t-iompacha'.

(2.) " Tha naomhachd Dhe lan naimhdeas a t-aghai'," Salm v. 4, 5. Cha 'n e 'mhan gu bheil corruich no diomb aige riut air uairibh (mar a dh' fheudas bhi aige r'a chloinn fein) ach tha fuath daingean, laidir, agus suidhicht' aige dhuit. " Tha gràin aige dhuit fein." Sech. xi. 8. is do gach ni a ni thu, ge d' raibh e air aithne' leis

leis fein, Isai. i. 14. Mal. i. 10. Tha nadur Dhia co naomh, as gur eigin fuath bhi aige do gach peacach air bith amach a Crioſd.

O, cia mor an truaighe ſo, a bhi 'n taobh amach do ghean-math, ſeadh fui' chorruich Dhia! Eccleſ. v. 6. Hoſ. ix. 15. Oir cha'n urra Dia, ni 's lugha na mhuthas e a naduir, gun bhi t-aghai', 's gun fhuath thoirt duit, mur bi thu air t-atharracha' 's air t-athnuadhacha' le gras. O pheacaich! cionnus a dh' fheudas tuſa ſealltuin air glaine agus naomhachd Dhia! "Cha 'n 'eil na reulta glan na ſhealla-ſan," Iob xxv. 5. "Tha e ga iriſleacha' fein a dh' amharc air na nithe tha ga 'n deanadh air neamh," Salm cxiii. 6. Agus cionnus a dh' fheudas an Ti naomha, 's an t-ſuil fhior-ghlan ſo, amharc ortſa?— 'S cha mho dh' fheudas ſuil a bhi agad gun tagair Crioſd do chuis; oir cha 'n 'eil cuid air bith agad dheth-ſan. Ma tha chuis mar ſo mata, nach 'eil thu nis ulla' gu ra' le eagal mar a rinn muinntir Bhetſemeis, "Co dh'fheudas ſeaſamh ann lathair an Tighearna Dia naomha ſo?" 1 Sam. vi. 20.

(3.) "Tha cumhachd Dhia mar chanan "millteach air a ſhocruchadh a t-aghai'."

Tha gloir cumhachd Dhia ri bhi air a foillseachadh an sgrios na muinntir sin nach 'eil a' toirt geill do 'n t-soisgeul, 2 Thess. i. 8, 9. Ni e " a chumhachd aithnicht' annta," Rom. ix. 22. a leigeil fhaicinn co uabhasach is urr' e 'n claoidh. Air-son na criche so tha e ga 'n togail suas " a chum as gu foillsich e annt' a chumhachd," Rom. ix. 17. O dhuine! 'm bheil thusa comasach air cur ann aghai' do Chruthui'-fhear? An seas a chuiseag ann aghui' corrain a bhuaniche? no 'n duilleag sheargta roi' sguaba' na garbhdhoininn?

A pheacaich, tha cumhachd agus feirge Dhe ann t-aghai'; Salm xc. 11. agus nuair a bhios cumhachd agus corruich ag oibreacha' le cheile, 's truagh aon duine air an tuit iad. B' fhearr dhuit an domhan air fad a dh'eiridh ann a t-aghai', na Dia na aonar a bhi 'n corruich riut. " Tairneanach a chumhachd-san co dh' fheudas a thuigsinn," Iob xxvi. 14. Mo thruaighe e-san dan eigin so a thuigsinn le bhi ga fhulang gu siorruith! " Ma ni e stri' ris, cha 'n urr' e freagra' thoirt da air-son aon ann am mile: tha e glic an' cridhe, 's treun an' neart, co riabh a chruadhaich e fein na aghai' 's a thug buaidh air?

air? Is e dh' atharraicheas na ſleibhte 's gun fhios ac' air, is a thionndas iad bun oiſcionn na chorruich; is e chrathas an talamh as aite, 's a chuireas air chrith a phropa: ma bheir e aithne do 'n ghrein cha 'n eirigh i; 's tha na reultan air an glaſadh ſuas leis? Feuch, bheir e leis, agus co dh' fheudas a bhaca'; no co their ris, Ciod a tha thu deana'? Mur pill Dia air falbh a chorruich, cromai' na treun uaibhreich ſios fuidh," Iob ix. 3. &c. Agus am bheil thus' iomchuidh air blar a chumail ri leithid ſo do namhaid? O! thugaibh fainear ſo, ſibhs' a tha deana' dearmaid air Dia, eagal gu reub e ſibh n' 'ur bloide 's gun neach a bhi ann d' 'ur teaſairginn," Salm l. 22. Striochdaibh do throcair; cha ſeaſa' duſlach agus luaithre 'n aghaidh an uile-chumhachdaich: na cuiribh dreaſan agus droighean roimhe ſa chath, mun d' theid e rompa 's mun loiſg e le cheil' iad; ach deanuibh greim air a neart, agus "deannuibh ſith ris, Iſai. xxvii. 4, 5. "Mo thruaighe e-ſan a ni ſtri' r'a Chruthui'-fhear," Iſai. xiv. 9.

(4.) "Tha gliocas De ann an ti air do mhilleadh." "Mur pill thu, chuir Dia faobhar air a chloidhe', lub e a bhogha,

dheaſaich e ſhaighde', 's rinn e acuinn-bhais air fad ullamh," Salm vii. 12, 13.—Tha comhairle Dhe ann a t-aghaidh, a dhealbh do ſgrios, Ier. xviii. 11. Ni e fanoid ort nuair a thig la do theinn ort, Salm xxxvii. 13. Tha e faicinn gu bheil an latha dlu' ann ſan tuit thu gu leir-ſgrios obann, as nach 'eil gu brath tearnadh.

(5.) " Tha firinn Dhe air toirt mionn a t-aghai'," Salm xcv. 11. Mata e-ſan fior, is eigin duit baſacha' ma theid thu air t-aghai', Luc. xiii. 3. Mur breugaichear e-ſan na fhacal, is eigin duit dol am mugha mur dean thu aithreachas, Eſec. xxxiii. 11. " Mur creid ſinne, gidheadh tha e-ſan a' fantuinn firinneach, cha 'n 'eil e n' comas da e fein aicheadh," 2 Tim. ii. 13. tha e fireinnach na bhagra' co math agus na ghealla', mar a dhearbhas e nar ſgrios ni 's lugha na chreideas ſinn. Dh' innis Dia co ſoilleir as a dheana' cainnt e, " Mur nigh eiſin thu nach 'eil cuid agad maille ris," Eoin xiii. 8. " ma chaitheas tu do bheatha reir na feola' gu faigh thu bas," Rom. viii. 13. is mur bi thu air t-iompacha', " nach d' theid thu air chor ſam bith aſteach do rioghachd neimh," Mat. xviii. 3. Agus, ma chreideas no nach creid thus'

thus' e, ſeaſai' Dia aig fhacal. Mar tha ghealla' neo-chaochlaideach agus a mhionn, nan co-fhurtachd laidir do 'n dream a chreideas, Eabh. vi. 18. is amhlui' tha iad nan uabhas eagalach do 'n dream nach creid. Innis domh, O pheacaich, ciod i do bharrail air bagraidh uabhaſach Dhia, th' air an cur ſios a t-aghaidh? Am bheil no nach 'eil thu creidſinn gu bheil iad fior? Mur 'eil, cha Chrioſdui' thu ach mi-chreideach; is air an aobhar ſin buini' dhuit cul a chur ri ainm agus ri dochas a Chrioſduidh. Ach ma tha thu gan creidſinn, O cia cruai' agus dolubai' do chridhe, nuair a tha thu ſiubhal nios agus ſios am ſois, 'n tra tha thu faicinn ſirinn Dhia mionnaicht' agus leagta ri d' ſgrios! air chor as ma 's urra 'n t-Uile-chumhachdach ann, gu 'm bi thu co cinnteach air do mhille' 's air do dhamnadh. O dhuine? tha leabhar Dhia gu h-iomlan a' togail fianuis a t-aghaidh, am fad as a tha thu gun naomhacha'; tha e ga d' dhiteadh anns gach earrainn, is tha e dhuit cos'ail ri rola' Eſeciel, "ſgriobht' ann taobh amach agus aſtigh le tuireadh, is le bron, is le truaighe," Eſec. ii. 10. 's cha 'n 'eil ni dhiu ſo nach lean thu agus nach glac thu (Deut. xxviii. 15.) ni 's

lugha na ni thu aithreachas. " Theid neamh agus talamh thairis, ach cha d' theid aon lide no aon phuinc do na nithe ſo thai ris,gun bhi air an co-lionadh," Mat. v. 18.

A nis cuir ſo uile ri cheile, 's innis domh mur 'eil ſtaid na muinntir neo-iompaichte truagh agus eagalach do rireadh. Mar tha ſinn a' leubha' mu thiomchioll cuid a cheangail iad fein le mionnan agus mallucha' gu marbhadh iad Pol, is amhluidh, O pheacaich, (eiſd ſo le h-eagal) tha uille bhuaidhean an Dia uile-chumhachdaich air an ceangal le mionn' gu thus' a mhilleadh, Eabh. iii. 16. O dhuine! ciod a ni thu? c' ait' an teich thu? ma 's urra uil'-fhioſracha' Dhia t-fhaotainn amach, cha d' theid thu as; ma ſheaſas an Dia fior r'a mhionnan, is eigin gu baſaich thuſa, ni 's lugha na chreideas tu, 's a ni thu aithreachas: ma tha do neart aig an Uile-chumhachdach nas urra do chlaoi', biaidh tu lan-thruagh a' t-anam is a d' chorp, fad ſaoghal nan ſaoghal, ni 's lugha' na bhacas tu an dorainn ſo le grad iompacha'.

II. " Tha cruthacha' Dhia gu h-iomlan a t-aghai'." " Tha 'n cruthachadh uile (arſa Pol) ag oſnaich agus am pein mar mhnaoi'

ri

ri ſaothair," Rom. viii, 22. Agus c' arſon tha 'n cruthacha' 'g ofnaich, ach arſon a mhi-ghnathachai' oillteil gam bheil e buailteach ann am fritheala' do an-mianna' dhaoine peacach ? C' arſon tha e 'g ofnaich ach arſon ſaorſa bho 'n mhi-ghnathacha' ſo ; oir cha 'n ann le thoil a tha 'n cruthacha' fui' leithid ſo do dhaorſa ? Rom. vii. 19,—21. Nam biodh cainnt agus reuſain aig na bruidean is aig a marbh-chruthacha', ghlaodhadh iad amach fui' 'n daorſa do-ghiulan ſo leis am bheil iad air am mi-ghnathacha' le droch dhaoine, fad' ann aghaidh an naduir agus na criche ſin gus an do chruthaich Dia iad. Am fad is a bhios Tighearna nam feachd a t-aghai', bi cinnteach gu 'm bi feachd an Tighearna ann a t-aghai' cuideachd. Gus an dean thu cumhanta do ſhith ri Dia, cha toir Dia gu brath dhuit cumhnanta ſith ris a chruthacha', Iob. xxii. 21,—24. Hos. ii. 18,—20.

III. " Tha aig an leoghan bheueach a lan-chumhachd os do chionn." 1 Pead. v. 8. Tha thu glaiſt' ann an iongan an leoghain ſin tha ulla' gu fluga' ; tha thu 'n rib an aibhiſteir, aig am bheil thu air do bheoghlaca' chum a thoile, 2 Tim. ii. 26. Is e ſo an ſpiorad tha 'g oibreachadh an cloinn

na

na h-eas-umhlachd, Ephes. ii. 2. Is ann da tha iad nan traillean, agus is i thoil a tha iad a' deana'. 'S e-san fear-riaghlai' dorchadais an t-saoghail so, Ephes. vi. 12. aig am bheil uachdranachd oscionn pheacach dorcha' agus ain-eolach. Is truagh leibh na h-Innseanaich tha toirt aora' do 'n Aibhisteir, ach cha 'n 'eil sibh a toirt fainear gu bheil sibh fein ris an ni cheudna; oir is i so truaighe choithcheann na muinntir mhi-naomh air fad, gur e 'n t-Aibhisteir is Dia dhoibh, 2 Cor. iv. 4. Cha 'n e gu bheil na 'n aire urram no aoradh a thoirt da, oir bheir iad dulan do aon neach a theireadh e; gidheadh tha iad fad na h-uine ri seirbheis da; a falbh agus a' teachd air a smeide, 's a' caitheadh am beatha fui' uachdranachd agus fui' lagh. "Is seirbheisich sibh do 'n ti sin d' am bheil sibh a toirt seirbheis agus umhlachd," Rom. vi. 16. Cha 'n e seirbheis a thoirt do 'n Aibhisteir, ach a phrodhait fein, a tha 'n run a bhreugair, gidheadh is e so maighstir a tha ga bhrosducha' ge nach 'eil e ga fhaicinn, is a cur na chridhe nan nithe sin a tha e labhairt, Gniomh. v. 3. Eoin viii. 44. Nuair a reic Iudas a mhaighstir arson airgid, 's nuair a spuil na Caldeanaich 's na Sabeanaich

aich

aich Iob, is cinnteach nach e 'n t-Aibhiſteir a thoileachadh an run a bh' aca na dheanadh, ach an cridhe ſanntach fein a ſhaſucha'; gidheadh is e-ſan a bhroſduich iad dh'ionnſui' na h-oibre, 's a chuir air an aghaidh iad nan aingidheachd, Eoin xiii. 27. Iob i. 12, 15, 17. Feudai' daoine bhi nam fior-thraillean do 'n Aibhiſteir is gun iad fein a bhi ga thoirt fainear, is a bhi fui' ſhlabhruidh aigeſan nuair a tha iad gu h-amaideach a' ſaoilſinn gu bheil iad ſaor agus ſona, 2 Pead. ii. 19.

Am bheil thu fathaſd ann ain-eolas, gun bhi air do thionnda bho dhorchadas gu ſolus? mata, tha thu fui' chumhachd an Aibhiſteir, Gniomh. xvi. 18. Am bheil thu ann ad chaithe-beatha cleachdta' ri peaca' ſam bith a chuir an' gniomh le d' thoil agus le d' fhioſracha'? ma tha, bi cinnteach gur ann do'n Aibhiſteir a bhuineas tu, 1 Eoin iii. 8. Am bheil do chaithe-beatha ann an ſtri, no am farmad, no am mi-run? gu deimhin ma tha 's e-ſan is athair dhuit, Eoin viii. 40, 41. O mata cia eagalach do chor! oir ciod air bith ſolas a bheir Satan da thraillibh ſan t-ſaoghal ſo, Tit. iii. 3. cha 'n 'eil e ga dheanadh ach a chum am mealla' na dheigh gu

truaighe

truaighe ſhiorruith ſan t-ſaoghal eile. Tha an nathair (mar a thainig i gu h-Eubh) a' teachd a t-ionnſui' le ubhal na beul, ach cha leir dhuit an gath baſmhor a th' air a chul. E-ſan a tha 'n dras ga d' bhuaire' ni e do chlaoi' fathaſd. O, nach b' urra mi fheuchainn duit cia duaichnidh am maighſtir da'm bheil thu toirt feirbheis, cia trailleil t-obair, is cia neo-iochdmhor an t-an-tighearna ſin a tha thu toilleacha', leis nach 'eil ni air bith co taitneach ri bhi ga d' bhroſducha' gus an obair ſin a ni do ſgrios agus do dhamna' cinnteach, agus ri bhi deana' na furnais ſin ni 's teotha 's ni 's teotha ann ſan eigin duitſa bhi ga d' loſga' fad mhilte do mhiltibh aimſir,

IV. " Tha cionnta do pheacai' na luidhe' air do mhuin mar bheinn, am fad as a tha thu neo-iompaichte." Anam thruaigh ! cha 'n 'eil thuſa ga mhothacha' ſo, ni 's mo na mhothaicheas a cholann mharbh an leac a tha na luidhe orra: agus is e thu bhi marbh mar ſo tha fagail do thruaighe iomlan. Gun iompacha' cha 'n fheud aon do d' pheacai' bhi air an dubhadh amach, Gniomh. iii. 19. tha iad uil' air chunntas a t-aghai'. Tha iompacha' 's maitheanas do ghna ceangailte,

r'a

r'a cheile. A mhuinntir nach 'eil air an naomhacha' cha 'n 'eil iad air chor air bhith air am firineacha' no air an ſaoradh, 1 Cor. vi. 11. 1 Pead. i. 2. Eabh. ix. 14. O cia eagalach an ni bhi a' m fiacha' do Dhia! Mur 'eil thus' a' faicinn ſo, feoruich do 'n pheacach a fhuair ſealladh air a chionta: O cia trom a chridhe, cia goirt a ghearan, cia beag fhois, gus am bheil mothachadh aige gu bheil Dia rei' ris?

Cia fuarach air bith ſo leats' an dras, mothaichi' tu aon la gur trom an t-uallach cionta' a pheacai' gun bhi air a mhaitheadh. Is clach uabhaſach ſo, mu 'm feudar a ra', "ge b' e neach a thuiteas orra gu 'n briſtear e; ach ge b' e air an tuit iſe, ni i min-luaithre dheth," Mat. xxi. 44. Cia goirt a bhuin toilteannas a pheacai' ri 'r Slanui'-fhear beannuichte? dh' fhaiſg e 'n fhuil 'mach as a chuiſlean, is chraidh e gu ruig am bas na anam e: 's ma rinn e ſo 'ſa gheig uir, ciod nach dean e 'ſa chrann ſheargta?

O ſmuainich na thra' air do ſtaid! An urr' thu ſealltuin air a bhagra' ſin gun bhall-chrith, baſaichi' ſibh n' 'ur peacaidh?" Eoin viii. 24. O b' fhearr dhuit am bas a b' eagalaich air bhith fhaotainn, na baſach' ann ad pheacai'.

Nan

Nan deanadh am bas, nuair a bheir e air falbh t-uile cho-fhurtachd, do pheacai' thoirt air faibh cuideachd, bu rud-eigin do sholas e; ach leanai' do pheacai' thu nuair a threigeas do chairdean thu, 's nuair a ghabhas do sholais shaoghalt' air fad an cead diot. Cha 'n fhaigh do pheacai' bas maille riut, 2 Cor. v. 10. Taisb. xx. 12. mar a gheibh na fiacha' bas leis a phriosunach; ach leanaidh iad gu breitheanas chum do dhite', 's gu ifrinn a chum do chlaoi'. B' fhearr dhuit co-lion aibhisteir agus droch spiorad a bhi mu d' thiomchioll na do pheacaidh a luidhe ort an sin, is a dheana' greim ort. O cia anbharr a phein a bheir iad sin duit! O seall air [illegible]iacha' na thra'; feuch cia mor a tha tigd 'm fiachaibh do lagh Dhia 's do gach aon la aitheantaibh; tha ullamh air fad gu greim a dheanadh ort mar am priosunach! Is ciod a ni thu nuair a dh' eirigheas iad uil' a t-aghai'! O fosgail suile' do choguis a dh'fhaicinn so, a chum as gu leige' tu dhiot gach earbs' air bith asad fein, as gu 'n teiche' tu dh' ionnsui' Chriosd "arson didein, a chum greim a dheanadh air an dochas a chuireadh romhad, Eabh. xi. 18.

V. "Ann ad staid neo-iompaichte, tha t-anmianna'

mianna' ceann-laidir ga d' chumail ad thraill bhochd fui' ſmachd." Gu brath gus a bheil thu air do thoirt fui' cheanglaiche ri Dia, tha thu n' a d' ſheirbheiſeach is n' a d' thraill do 'n pheaca', Eoin viii. 34, 36. Tit. iii. 3. Rom. vi. 12, 14, 16, 17. Nis cha'n 'eil ain-tighearn' air bith ann coimeas do 'n pheaca'. O cia eagalach is graineil an obair gus an cuir e ſheirbheiſich! Nach craidh-eadh e cridhe duine bhi faicinn buidheann do thruaghana' bochda ga 'm piana' 's ga 'n ſa-rucha' fein a' tionail connai' gu iad fein a loſga'? 'S nach e ſo 's gna'-obair do uille thraillean a pheacaidh? Ann ſa cheart am ſam bheil iad aoibhneach le duais na h-eacor-ach is a' ſeinn nan ſolas peacach, cha 'n 'eil iad ach a' carna' feirg ſuas dhoibh fein arſon an teine ſhiorruith. a' cur tuille connai' nam furnais, agus a' deana' na laſrach ni 's braiſe le bhi tilgeil ol' innte. Co bheireadh ſeirbheis do 'n mhaighiſtir ſin aig nach 'eil obair ach traillealachd, is aig nach 'eil duais ach bas ſiorruith! Rom. vi. 23.

Nach bu thruagh an ſealladh e-ſan air an raibh ſeilbh aig *legion* do dheamhnaibh! Nach cridheadh e do chridhe bhi ga fhaicinn am meaſg nan tuama', ga lot fein is ga reubadh?

Marc. v. 5. Is i ſo do ſtaid-ſa, 's i ſo t-obair; tha gach aon bhuille dh' ionnſui' do chridhe, 1 Tim. vi. 10. Tha gun amharus do choguis an dras na cadal, ach nuair a ni bas agus breitheanas do dhuſgadh, an ſin mothaichi' tu goimh agus cradh gach aon do na lota ſo.

VI. " Tha furnais dioghaltais ſhiorruith air a teaſacha' deas fa d' chomhair," Iſai. xxx. 33. Tha ifrinn agus leir-ſgrios a foſgladh am beoil fa d' chomhair, is a' ſgaoileadh an gial gu fairſing as a cheile chum do ſhluga', caib. v. 14. ga d' fhaicinn air a bhruaich, is a' feithe' gus an tuit thu ſtigh. Ma tha fearg duine " mar bheucaich leoghain," Seanr. xx. 2. " ni 's truime na ghaineamh, caib. xxvii. 3. ciod i corruich Dhia uile-chumhachdaich? Ma bha furnais laſrach Nebuchadneſair, nuair a chaidh a deana' ſeachd uaire ni bu teotha, co bras as gu 'n do loiſg i iadſan a thainig dlu' dhi chum an triuir chloinne chur innte, Dan. iii. 19, 22. cia anbharr teith amhuinn loiſgeach fraoch-feirge 'n Uile-chumhachdaich! Mal. iv. 1. " Am feud do chridhe fulang, no do lamhan bhi laidir ann ſan la ſam buin miſe riut, arsa an Tighearna Dia?" Eſec.

xxii.

xxii. 14. An urr' thu giulan le lasair shiorruith? an urr' thu conuidh ghabhail ann teine caithteach? Isai. xxxiii. 14. O pheacaich! ma 's duine thu, mur clach gun mhothachadh thu, stad ann so, agus beachdsmuainich: smuainich c' ait' a bheil thu d' sheasamh; direach air bruaich na surnais so. "Mar is beo an Tighearna, 's mar is beo t-anam, cha 'n 'eil ach ceim eidir thu 's a bhi innte," 1 Sam. xx. 3. Cha 'n 'eil fios agad nuair a luidheas tu san oidhche nach bi thu innte mu 'n tig a mhaduinn, is cha 'n 'eil fios agad 'sa mhaduinn nach bi thu innte mu 'n tig an dh'oiche. Am bi thu co dana' 's gu 'n cuir thu so ann neo-brigh? Am buainaich thu ann an staid co eagalach, mar nach biodh tu idir an' cunthart? Ach ma chuireas tu bhuait na nithe' so, 's gun abair thu "Cha 'n 'eil gnothach agam-sa ris so;" seall a ris air a chaibdeil roimhe so, agus innis do rireadh, am bheil aon sam bith do na comharaibh a chaidh ainmeacha' 'n sin ri fhaotainn ortsa? Na druid do shuilean, na meall thu fein; faic do thruaighe am fad a bhios comas agad a baca'. Smuainich ciod e bhi d' dhiobarrach graneil, a d' ghin mhalluicht', ad shoitheach feirge, sam bi Dia, 'm fad is

beo e, a' ſior thaomadh amach a chorruich, Rom. ix. 22.

VII. " Gun iompacha' tha 'n lagh a dorta' gach aon do bhagraidhean agus do mhallachdan ort," Gal. iii. 10. Deut. xxviii. O cia uabhaſach tairneanach an lagha! tha e laſa' teine 's pronnuiſc a' t-eudann; tha a bhriathra' mar chloidhean ruiſgte, 's mar ſhaighde' geur air an ſathadh ann ſa chridhe. Tha e gun tamh a' glaodhach dioghailtais, is ag iarrui' *ceartais*: tha e labhairt blair is bais ann t-aghaidh. O na plaighean uabhaſach, is na bais eagalach leis a bheil an canan marbhtach ſo air a luchdacha'! (leubh Deut. xxviii. 15. &c.) 's tuſa mar bhallamais direach fa chomhair na h-urchair. " O dhuine, thoir ort gu d' dhaingneachd laidir," Sech. ix. 12. teich bho d' pheacai', greas dh' ionnſui' na cathair dhidean agus an naomhionaid, Eabh. xiii. 13. eadhon dh' ionnſuidh an Tighearn' Ioſa Crioſd; falaich thu fein ann-ſan, air neo tha thu caillte, gun dochas gu brath ri teaſairginn.

VIII. " Tha 'n ſoiſgeul fein a toirt damnai' ſiorruith mar bhinne 'mach a t-aghai', 's ga cheangal gu daingean air t-anam," Marc. xvi. 16. Ma dh' fhanas tu ſan ſtaid am

bheil

bheil thu gun aithreachas gun iompacha', biodh fios agad gu 'm bheil an foifgeul a' toirt binne moran ni 's eagalaiche 'mach a t-aghai' na tha bristeadh a cheud chumhnainte. 'S nach eagalach an gnothach an foifgeul fein a bhi feideadh amach bhagraidhean a' t-aghaidh agus ga d' dhamnadh? "An Tighearna bhi 'g eigheach a' t-aghaidh bho fhliabh Shioin? Ioel iii. 16. Cluinn briathran eagalach Dhia; "An ti nach creid biaidh e air a dhamna'. Mur dean fibh aithreachas theid fibh uil' am mugha', Luc. xiii. 3. Is e fo an damna', gun d' thainig folus do 'n t-faoghal, agus gu bheil barrachd graidh aig daoine do 'n dorchadas no do 'n t-folus, Eoin iii. 19. an ti nach 'eil a' creidfinn tha fearg Dhe gabhail conuidh air, Eoin iii. 36. Ma bha 'm facal a labhradh le h-ainglibh feas'ach, is gu 'n d' fhuair gach uile bhrifeadh agus eafumhlachd diol-tuarafdail dligheach, cionnus a theid finne as ma ni finn di-mheas air flainte co mhor? Eabh. ii. 2, 3. An ti rinn tair air lagh Mhaois, bhafaich e gun trocair; cia mor is meafa na fin am peanas air am meafar e-fan toilltineach a fhaltair fu' chois Mac Dhe?" Eabh. x. 28, 29.

An co-chur. Agus am bheil fo guh amh-

arus fior? an e ſo gu beachd do choir?—Cha chinntiche gu bheil Dia ann, na gur e. 'S nach fearr dhuit mata do ſhuilean fhoſgladh agus fhaicinn am fad as a dh' fheudas tu a leigheas, na thu fein a dhalladh agus a chruadhacha' gus am mothaich thu fa dheire na nithe uabhaſach ſin nach 'eil thu 'n dras a' creidſinn. Ma tha ſo uile fior ciod is ciall duit a bhi ri maille na leithid do chunthart?

Eiſd ciod tha Dia 'g ra'; "Nach 'eil eagal agaibh romham-ſa, deir an Tighearna, nach 'eil ball-chrith oirbh am lathair? Ier. v. 22. O dhaoine peacach an cuir ſibh ann neo-bhrigh an fheirg a tha ri teachd? Mat. iii. 7. Tha mi dearbhte gu bheil am a teachd anns nach meas ſibh co ſuarach i. Ach ciod ſo? tha na deamhain fein a' creidſinn agus a' crithneacha', Seum. ii. 19. 's am bheil ſibhs' air 'ur cruadhacha' ni 's mo na iadſan? An ruith ſibh air bile na craige? An cluich ſibh aig toll nan nathrach? An cuir ſibh 'ur lamh ann nead na nathrach nimhe? Ann danns' ſibh air na h-eibhle gus an loiſgear ſibh? no 'n dean ſibh cluiche ri corruich caithteach, mar gu 'm biodh ſibh co-dheas an d' theid no nach d' theid ſibh as uaipe? O cuthach gun a choimeas! Lamh ris ſo

is

is duine glic fear-cuthaich Sholaimh, a thilgeas aithinne teine, ſaighdean agus bas, is a their "Am bheil mi ach ri ſpurt" is ri fearas-chuideachd? Seanr. xxvi. 18. Cha 'n 'eil neach ſam bith co mor air boile ris a pheacach thoileil, Luc. xv. 17. a tha mairſin na ſtaid neo-iompaicte, gun umhail air bith, mar gu 'm biodh a chor gu lancheart. An duine a ruitheas gu beul-dois a chanain, is a thilgeas anam air falbh an' cluiche no 'n ſpurt, tha e ciallach, ſuidhichte, tuigſeach, air a choimeas ris an neach ſin tha fathaſd a' dol air aghai' na aingidheachd, Salm lxviii. 21. oir "tha e ſineadh amach a lamhe 'n aghai' Dhia, 's ga neartacha' fein ann aghaidh an Uile-chumhachdaich: tha e ruith na cho'ail eadhon air a mhuineal, air bolga' tiugh' a ſgeithe," Iob xv. 25, 26. An gliocas a bhi ri ſugra' ris an dara bas, no dol le danadas do 'n locha ſin tha loſga' le teine 's pronnuſc? Taiſb. xxi. 8. Ciod a their mi? Cha 'n urra mi cainnt fhaotainn no coimeas, a chur an' ceill cuthach oillteil an anama ſin tha dol air aghaidh le danadas na pheacai'.

Duiſg, Duiſg, Eph. v. 14. O pheacaich eirigh, is gabh gu teiche': Cha 'n 'eil ach aon dorus air am feud thu dol as, agus is e ſin

ſin dorus cumhainn an iompachai' agus an fhior-aithreachais. Mur pill thu gu neo-chealgach bho t-uile pheacai', mur tig thu dh' ionnſuidh Ioſa Crioſd, mur gabh thu e-ſan mar " an Tighearna t-fhireantachdſa," 's mur gluais thu maille ris an' naomhachd is an' nuadhachd beatha; mar is beo Dia, cha chinntiche gu bheil thu 'n dras an' taobh amach do ifrinn, na gu 'm bi thu 'n ceann beagan do laithe 's do dh' oidhchean an' taobh aſtigh dhi. O ſocruich do chridhe gu ſmuain-each' air do ſtaid. Nach airi do ſhonas no do thruaighe bhith-bhuan air cail-eigin do ſmuainteacha'? Gabh ath-ſhealladh air truaighe na muinntir neo-iompaichte. Mur do labhair an Tighearna leam-ſa, na toir feairt orm; ach ma 's e do rireadh facal Dhia gu bheil an truaighe ſo uil' air do cheann, ſmuainich ciod an cor ann ſa bheil thu. Am feud duine na cheill fuireach na leithid ſo do ſtaid, gun na h-uile cabhag na chomas a dheana' gu dol as bho leir-ſgrios? O dhuine! co chuir drui'-eachd ort, Gal. iii. 1. nuair a tha thu comaſach air ſealltuinn romhad air do chor a thaobh an t-ſaoghail ſo, air do chunthart fhaicinn roi' laimh, is air do dhorainn a ſheachnadh; ach mu thiomchioll gnothaiche cuideachd na

nà ſiorruitheachd, tha thu caoin-ſhuarach agus fuar, mar nach buineadh iad idir dhuit?—Ciod ſo, an ni faoin duitſa buaidhean Dhia bhi air fad leagta ri d' mhilleadh? An urr' thu bhi ceart as eugais fhabhair? an urr' thu dol as bho lamh, no giulan le chorruich? am bheil thu cluinntin a chruthachaidh ag oſnaich fui'ad, agus ifrinn a' meananaich gu d' ſhluga', 's an ſaoil thu fathaſd gu'm bheil do chor gu maith? Am bheil thu 'n ſas ann ſpoig an leoghain bheucaich, fui' chumhachd a pheacaidh, ann am prioſun graineil, air do chuibhreacha' le anmianna, 's aig oibreacha' damnai' dhuit fein; is nach ion duit ſmuaineachadh air na nithe ſo? An cuir thu an' neo-brigh uile uabhaſan an lagha, a mhallachdan, a bhaigraidhean, is a bhuillean baſmhor, mar nach biodh annt' ach cluiche cloinne-bige? An dean thu fanoid air ifrinn agus leir-ſgrios; no 'n ol thu cupan ſearbh fraoch-fheirg' an Uile-chumhachdaich?

" Crioſlaich ſuas a nis thu fein mar dhuine; feoruichi' miſe dhiot, agus thoir dhomh freagra'," Iob xl. 7. Am bheil targaid ſam bith agad á ni do dhion bho bhuillean do Chruthui'-fhear? An ſaoil thu gur cuiſeagan a ſhaighde'

de', no gur conna' mofgainn a lanna' marbhtach ? Am bheil thufa co uabhreach as gu 'm meas thu ghathan mar aifbhuain, is gu'n dean thu fanoid air nuair a chrathas e a lann ? Am bheil thu co faor do eagal as gu 'n dean thu fpid air a fhaighde corrannach ; Iob xli. Am bheil thu cos'ail ris an each a bhreabas an talamh, is a ni aoibhneas na neart, a' dol ann co'ail nam fear fui' 'n armaibh ? Am bheil thu deana' fanoid air eagal, is co faor do gheilt' as nach pill thu air t-ais bho chloidhe Dhia, nuair a tha fhaighde ga 'n crathadh a' t-aghaidh, a fhleagh loinnreach agus a fgiath ? Iob xxxix. 21,—23. Ach mur dean aon chuid bagra' no gairm an fhacail do dhufga' no do chuir fui' gheilt, tha mi beachdacha' gu 'n dean bas agus breitheanas e. O, ciod a ni thu nuair thig Dia na chorruich amach a t-aghai, 's a dh' fhuilingeas tu na nithe fin a tha thu 'n dras a' leubha' 's a' cluinntin ? Ma 's e 's nuair a chaidh naimhdean Dhaniel a thilgeil an' garai' non leoghan, iad fein is am mnai' is an clann, gu'n d' rinn an leoghain an fluga' 's gach cnaimh dhiu bhrifte mu 'n d' rainig iad iochdar na garai', Dan. vi. 24. ciod a thachras dhuitfa nuair a thuiteas tu 'n lamhan an De bheo,

's

's a bhruthas agus a mhion-phronnas e thu na chorruich, ad mhilte bloidean ?

'O mata na dean ſtri ri Dia? "Dean aithreachas agus bi air t-iompacha'," 's mar ſin cha tig aon ni ort do na nithe ſo, Iſai. lv. 6, 7. "Iarruibhs' an Tighearn' am feadh ata e ri fhaotainn; gairmibh air am feadh ata e 'm foguis: Treigeadh an t-aingidh a ſhlighe, 's an duine eacorach a ſmuainte? pilleadh e chum an Tighearna 's ni e trocair air, is a chum ar De-ne, oir bheir e maitheanas ſeachad gu ſaibhir."

CAIB. VI.

Ann ſa bheil Seolai' gu iompacha'

Marc. x. 17. *Agus thainig neach na ruith, agus leig ſe e fein air a ghluinibh dha, agus dh' fheoruich e dheth, A mhaighſtir mhaith, ciod a ni mi chum 's gu faigheam a bheatha mhairtheanach mar oighreachd?*

Mun leubh thu na Seolai' ſo, tha mi 'g earail ort, ſeadh, tha mi ſparradh ort am ſianuis Dhia 's nan aingle naomha, gu 'n cuir thu romhad an leantuinn (co fad as a bhios do choguis cinnteach gu bheil iad freagarach da fhacal De 's do ſtaid t-anama) 's gun

iarr

iarr thu cuideacha' 's beannacha' Dhia chum an deanadh eifeachdach. Agus mar a dh'iarr mis' an Tighearna, 's mar a chuir mi mo chomhairle r'a fhacal ciod na feolai' a bheirinn duit-fa, 's amhlui' dh'fheumas tufa na feolai' fo ghabhail le fuim, le h-urram, agus le run geill a thoirt doibh, mar is airi' facal an De bheo air fhaotainn.

A nis mata thoir aire; Suidhich do chridhe "air na h-uile bhriathra' fin mu 'm bheil mife toirt fianuis duit air an la 'n diugh; oir cha ni faoin fo, tha t-anam ann earbfa ris," Deut. xxxii. 46. Is i fo crioch gach ni chaidh a labhairt gu ruige fo, a chum as gu 'n cuireadh iad thu air pilleadh agus air gnathacha' na meadhona' fin a dh' orduich Dia chum t-iompachai'. Cha chuirinn dragh oirbh, is cha "chlaoidhinn roi' an am fibh," le fealla' thoirt duibh air 'ur truaighe fhiorruith, ach amhan air ghaol as gu 'n tugainn oirbh dol as uaipe. Nam biodh fibh cheana' ceangailte nur truaighe gun chomas leafachai', bu trocair leigeil leibh, is gun an co'-fhurtachd bronach fin a th' agaibh fan t-faoghal fo a bhuintuinn bhuaibh. Ach feudai' fibh fathafd a bhi fona', mur cuir fibh le 'r deoin cul ri meadhona' na flainte. Feuch,

tha

tha Mis' a' cumail an doruis foſgailte dhuibh; eir'ibh, gabhaibh an ruaig: tha mi cur ſlighe na beatha ro'ibh, gluaiſibh innte, 's "bithi' ſibh beo, agus cha'n fhaigh ſibh bas," Deut. xxx. 19. Ier. iv. 16. Is goirt leam a ſmuaineacha' gu 'n dean ſibh ſibh fein a mhurt, is a thilgeil do ifrinn, nuair tha Dia 's daoine glaodhaich ribh mar a rinn Peadar ann an cuis eile r'a mhaighiſtir, "Caomhainn thu fein."

Eiſd mata, O pheacaich! is mar bu mhath leat bhi air t-iompacha' 's air do ſhabhala', lean gu curamach na ſeolai' ſo tha thu dol a dh' fhaotainn.

Seola' I. "Dean thu fein cinnteach nach feud thu gu brath dol do neamh ann ſan ſtaid neo-iompaichte ſin ſam bheil thu." "An urra neach air bith eil' ach Criofd do ſhabhala'? 's tha e-ſan ag innſe' dhuit nach ſabhail e gu brath thu, mur bi thu air t-athghintein agus air t-iompacha', Mat. xviii. 3. Eoin iii. 3. Nach e-ſan aig a bheil iuchraiche neimh? is am feud thuſa faotainn aſtigh gun a chomas? Oir cha toir e-ſan comas do neach air bith dol aſtigh gun bhi air a tharrachadh, air iompacha', air ath-nuadhacha'.

Seola' II. Dean dicheall air ſealla' ceart

agus geur-mhothaçha' fhaotainn air do pheacaí'." Gus am bi daoine ſgi' agus trom-luchdaichte, air am bioradh nan cridhe, 's tinn leis a pheaca', cha tig iad dh' ionnſui' Chrioſd, na ſhlighe fein, a dh' fhaotainn fois is leigheis; agus cha mho dh' fheoruicheas iad le ſuim, " Ciod a ni ſin?" Mat. xi. 28. Gniomh. ii. 37. Mat. ix. 12. Is eigin doibh iad fein a mheas nan daoine marbha mu 'n tig iad dh' ionnſui' Chrioſd a dh' fhaotainn beatha, Eoin v. 40. Oidheirpich air an aobhar ſin do pheacaidh air fad a chur an ordugh fa d' chomhair; na biodh eagal ort am faicinn, is deanadh do ſpiorad ſgruda' geur gam faotainn amach, lxxvii. 6. Rannſuich do chridhe 's do chaithe-beatha; mion-cheaſnuich thu fein agus t-uile ſhlighe, Salm cxix. 59. chum as gu faice' tu gu ſoilleir do ſtaid. Iar comhna' Spioraid De, (agus mothacha' air do dhoille fein) oir is i obair-ſan gu h-araid do pheacaidh leagadh ris duit, Eoin xvi. 8. Sgaoil an t-iomlan ann lathair do choguis, gus' an guil do chridhe 's do ſhuilean. Na ſguir a dheana' ſtri ri Dia 's ri t-anam fein, gus an eigin duit glaodhaich amach bho iochdar do chridhe mar a rinn fear coimhead a phrioſuin, " Ciod a ni mi chum 's

gu

gu ſabhalar mi? Gniomh. xvi. 30. Chum na criche ſo.

" Smuainich air lionaireachd do pheacai." Dh' fhailnich cridhe Dhaibhi' nuair a ſmuainich e air ſo, 's a thug e fainear gu raibh a pheacai' ni bu lionaire na falt a chinn, Salm xl. 12. Thug ſo air ath-chuinge chur ſuas arſon lionaireachd trocaire chaomha' Dhe, Salm li. 1. Cha 'n 'eil a chairbhinn mharbh ni 's graineala' le cnuimhibh gluaſadach na tha 'n t-anam mi-naomha le an-mianna ſalach. Tha 'n ceann, an cridhe, na ſuilean is am beul, gu h-iomlan lan diu. Seall air t-ais; ciod an t-aite, no ciod an t-am anns nach raibh thu ri peaca'? Seall aſtigh; ciod an ceatfa anama no cuirp a th' agad nach 'eil air a phuinfeanacha' le peaca'! Ciod an dleaſnas a rinn thu riabh nach raibh cuid do 'n phuinſean ſo air a mheaſga' leis? O, cia an-mhor a nis na fiacha' am bheil thu, an deigh bhi ga mheudacha' gach mionaid do d' bheatha, 's gun a pheighin bu lugha dheth riabh air a paigheadh; is gun chomas agad an dras cuideachd a bheag a dhiola' dheth? Seall air truaill'eachd do naduir; ſeall air mighnathacha' do bheatha. Cuimhich do pheacai' dearmaid, do pheacai' deanadais, peacai'

do ſmuainte, do bhriathra', 's do ghniomhara', peacai' t-oige, agus t-aoiſe. Na bi cos'ail ri aon a chaidh roi' a mhaoin, is air am bheil eagal dol a rannſachadh a leabhar cunntais. Leubh teiſteas do choguis gu curamach: feumai' na leabhraiche ſo bhi luath no mall air am foſgla', Taiſb. xx. 12.

" Smuainich air gach ni tha 'g an-tromacha' do pheacai', gur iad naimhdean Dia, do bheatha, 's naimhhean beatha t-anam; ſeadh, agus naimhde coitcheann a chinne-daoin' uile." Cionnus a tha Daibhidh, Eſra' Daniel, agus an Leibhitich ag an-tromachadh am peacaidh, bho 'n eaſ-onoir do Dhia, 's bho 'n ea-coir ata iad a' deana' da lagh', da throcair, is do gach rabhadh a thug e ſeachad nan aghai'? Neh. ix. Dan. ix. Eſra. ix. O, 'n cron a rinn am peaca' ſan t-ſaoghal! Se ſo an namhaid a thug aſteach am bas, a ſpuill is a thraillich an cinne-daoin', a chuidich an t-aibhiſteir, is a chladhaich ifrinn, Rom. v. 12. 2 Pead. iii. 4. Eoin viii. 34. Is e ſo an namhaid tha cur an t-ſaoghail thar a cheile, tha cur ea-ſith eidir an duine 's na creatuirean, eidir duine 's duine, ſeadh eidir duine 's e fein? a' cuir a chuirp ann aghaidh an anama, na toil ann aghaidh an reuſain,

reuſain, na h-ammiann ann aghai' na coguis: ſeadh, ni 's meaſa na ſo air fad, a' cur naimhdeas eidir Dia agus an duine, le bhi fagail a pheacaich araon fuathach le Dia agus fuathach uime, Sech. ix. 8. O dhuine! cionnus a dh' fheudas am peaca' bhi co faoin a d' ſhuilibh? Is e ſo an namhaid a dhoirt fuil Mhic De; a reic e, a rinn fanoid air, a ſgiurs e, a chaith file' na eudainn, a lot a lamhan, a reub a thaobh, a bhruth anam, a bhris a chorp, is nach do ſguir ga chra' gus 'n do cheangail, gus 'n do dhit, gus 'n do thairn'ich, gus 'n do cheus, agus gus 'n do chuir e gu naire follas e, Iſai. liii. 4,—6. So am puinnſean nimheil ſin, a tha co laidir is gu 'n d' rinn aon bhraon deth (a thuit air freamh a chinne daoin') an ſliochd air fad a mhilleadh, Rom. v. 18, 19. So am mort-fhear fuilteach ſin a mharbh na faidhean, a loiſg na fianuiſean, a chuir gu bas na h-abſtoil, na priomh-athraiche, 's na h-uile righridh agus uachdarain. Is e ſo a ſgrios bailtean, a ſhluig rioghachdan, is a chuir crioch air moran chinneach. Ciod air bhith an ionſtruimaint, is e 'm peaca' bha do ghna' ris a mhilleadh, Rom. vi. 23. Am bheil thu fathaſd ſaoilſinn gur ni faoin e? Nam biodh

Adhamh is a ſhliochd air ſad air an togail as an uaighibh, is an cuirp air an carnadh ſuas ri neamh, is gu rannſuichte 'mach ciod am mort-fhear an-iochd-mhor a bhac iontach anns na bha ſo do fhuil? gheibhte 'mach gu raibh an cionta gu h-iomlan ann an ſgeith a pheacai'.—Smuainich air nadur a pheacai' gus am bi eagal agus grain aig do chridhe dha; agus ſmuainich air uabharrachd agus an-tromacha' gach aon do d' pheacai' fein: mar tha iad ann aghai' gach rabhaidh a fhuair thu bho Dhia, ann aghai' t-athchuinge fein, ann aghai' trocair, ann aghai' cronuchaidh, ann aghai' ſoluis, ann aghai' graidh, ann aghai' do bhriathra' fein, do gheallaidhean, do mhoidean, agus do chumhnantan, &c. Agair do chridhe gu teann arſon na nithe ſo, gus an gabh e naire dheth fein, is an treig e gach barail fhaoin a th'aige air fhireantachd fein; Eſra ix. 6.

"Smuainich air toillteannus a pheacai'." Tha e glaodhaich ſuas ri neamh; tha e 'g iarrui' dioghaltais, Gen. xviii. 21. Is e dhioltuaraſdail bas agus damna'; tha e tarruing mallachd Dhia air an anam is air a chorp, Gal. iii. 10. Deut. xxviii. Tha 'n aon is

ſuaraiche

ſuaraiche do d' bhriathra' no do d' ſmuainte peacach ga d' fhagail buailteach do fheirg is do chorruich ſhiorruith an De uile-chumhachdaich, Rom. ii. 8, 9. Mat. xii. 36. O mata cia an-bharr an t-uallach feirge, cia an-bharr an cuidream mhallachd, is an t-ionmhus dioghaltas a tha na milte do mhiltibh peaca a chuir thu an' gniomh a' toilltinn! Rom. ii. 5. Seum. v. 3. O, guidheam ort, thoir breith ort fein, mu 'n toir Dia breitheanas ort, 1 Cor. ix. 31.

" Smuainich air ſailchead agus air grainealachd a pheacai'." Tha e duaichni' mar ifrinn; fior iomhaigh agus coſlas an Aibheiſteir air a tharruing air an anam, 1 Eoin iii. 8, 10. Chuirreadh e barrachd oillt ort thu fein fhaicinn ann an grainealachd do naduir na ge d' fhaice' tu 'n t-Aibhiſteir. Cha 'n 'eil otrach air bith co ſalach, cha 'n 'eil cairbhinn co breun, no plaigh no loibhre ſam bith co oillteil ris a pheaca', ann ſa bheil thuſa ga d' aornagain fein, is ga d' fhagail ni 's graineala le Dia na dh' fheudas ni air bith ſa chruthacha' bhi leatſa, Iob xv. 15, 16.—An gabha' tu loſgann a' t-uchd? an tuga tu ſpeis di? feuch, ni 's graineala na tha ſin duitſa, tha thuſa do naomhachd fhior-

ghlain

ghlain De, Mat. xxiii. 33. gus am bheil thu air do ghlana' le fuil Iofa, 's le cumhachd grais na h-ath-ghineamhuinn.

" Ofcionn na h-uile peaca', thoir aire fhonraichte do 'n dithis fo; peaca' gin, no truaill'eachd naduir, agus am peaca' fin ann fan ufa leat tuiteam." 1. Truaill'eachd naduir. Is diomhain a bhi gearra' nam meanglan mur d' theid an fhreamh a fpionadh a' bun. Is diomhain a bhi taomadh an t-fruthain mur d' theid cofg' a chur air an tobair. Racha' t-aithreachas (mar a rinn aithreachas Dhaibhi') gu ruig freamh a pheacai', Salm li. 5. Cha tig an cridhe 'm feafd gu ftaid cheart gus am bi lan-mhothach' aig' air uabharrachd a pheacai' ghin. Air fo focruich do chrìdhe; 's e fo tha gad dheana' mall gus na h-uile ni maith, agus fo-aomai' gus na h-uile doi-bheairt. Rom. vii. 15. 'S e fo tha fgaoile' claon-bhreith, dorchadais, uabhair agus mi-chreideimh air feadh t-inntin; naimhdeas, neo-fhuidheachais, aindheoineachd air feadh do thoile; mi-mhothacha', mairbhead, neo-dhilfead air feadh do choguis; agus laigfe 's di-chuimhn' air do mheodhair. Is e fo, an aon fhacal a chuir gach aon chuibhle do t-anam as a riaghailt,

is

is a rinn e, 'n aite bhi na ionad conuidh aig naomhachd, na thorr aingidheachd is na ifrinn pheacaich, Seum. iii. 6. Is e ſo a ſhalaich, thruaill, agus a thug mi-bhuil as do bhallaibh: a thionndaidh iad gu bhi nan ionſtrumainte do eaſ-ionracas, agus nan ſeirbheiſich do 'n pheaca', Rom. vi. 19. Is e ſo a lion an ceann le innleachda ſaoghalt' agus truaillidh, Mic. ii. 1. an lamh le ea-ceairt, Iſai. i. 15. an t-ſuil le ſannt is macnus, 2 Pead. ii. 14. agus an teanga le puinnſean nimheil, Seum. iii. 8. 'S e dh' fhoſgail a chluas gu breugan, miodal agus co-ra' ſalach, is a dhruid i 'n aghai' teagaiſg na beatha, Sech. vii. 11, 12. Is e dh' fhag do chridhe na ionad deilbh aimhleis, na thorr aingidheachd, Mat. xv. 19. air chor as gu 'm bheil e gun tamh a' bruchda' amach uilc, 2 Pead. ii. 14. co nadurra 's co bitheant' as a chuireas tobar amach uiſge, Ier. vi. 7. no thilgeas an fhairge ſuas a ſalchar, Iſai. lvii. 20. Agus am bheil thu fathaſd toilichte leat fein, is a faoilſinn gu bheil do chridhe ceart? O, na ſguir gu brath a ſmuaineach' air do thruaill'eachd nadurra gus an caoi' thu, coſail ri Ephraim, do ſtaid, Ier. xxxi. 18. is am buail thu air t-uchd le naire 's le bron,

mar

mar a rinn am Publicanach, Luc. xviii. 13. a' gabhail grain diot fein mar a rinn Iob, is a' deanadh aithreachais ann duflach agus ann luaithre, Iob xlii. 2.

2. " Smuainich air a pheaca' fin gus am bheil thu 'm bitheantas buailteach, agus ann fan ufa na cheile leat tuiteam :" faigh amach na h-uile ni tha ga 'n an-tromacha' : 's leig ris do d' chridhe gach aon bhagra' thug Dia na aghai'. Fograidh aithreachas air falbh gach aon pheaca', ach gu fonraichte ruaigidh e 'n leannan peacai' d' am bi barrachd fpeis againn, is bheir e oidheirp thar gach ni air cur as da, Salm xviii. 23. O, dean dicheal air a pheaca' fo dheana' fuathach do t-anam, agus dublaich t-fhaicil agus t-oidheirp na aghaidh, a chionn gur e fo tha toirt na h-eafonoir is mo do Dhia, 's ga d' chur fein fa chunthart is mo cuideachd.

Seola III. " Thoir oidheirp do ghna air geur-mhothacha' bhi aig do chridhe air do thruaighe." Leubh a ris agus a ris an caibdeil air thoifeach air fo, agus dean mar gu 'm b' ann a fcriobhadh air do chridhe. O, beachdaich air do thruaighe gus an glaodh do chridhe 'mach air-fon Chriofd, co durachdach as a dheana' duine bhiodh ga bhathadh air-fon

air-ſon teaſairginn. Is eigin do dhaoin' an cunthart fhaicinn, agus an tinneas is an truaigh' a mhothachainn, air neo is leigh gu 'n mheas nan ſuilibh Crioſd, Mat. ix. 12. Nuair a bhios an ciontach air a ruaga' le dioghaltair fala, 's ann ſin a ni e dian-chabhag gu cathair na didein. Is eigin do dhaoine bhi air an toirt a dh'ain-deoin dh'ionnſui' Chrioſd, air neo cha treig iad an ionracas fein, is cha tig iad. 'S ann le fior-eigin agus airc a bha am mac ſtruidheil air aontacha' gu pilleadh, Luc. xv. 16, 17. Am fad as a ſhaoileas Laodicea i fein a bhi beartach agus ſaibhir, is gun fheum air aon ni, cha 'n 'eil ſaod orra math a dheana'; is eigin di bhi lan-mhothachail gu bheil i truagh, agus dall, agus bochd, agus lomnachd, mu'n gabh i os lamh teachd dh'ionnſui' Chrioſd air-ſon òr, agus eudaich, agus ſabh-ſhuil ga leigheas, Taiſb. iii. 17, 28. Air an aobhar ſin cum ſuile do choguis foſgailt' a dh' fhaicinn do thruaighe co foilleir, is co an-mhor as a dh' fheudas tu. Na tugadh uabhas air bith ort do ſhuilean a dhruideadh air an t-ſealladh. Is fearr dhuit an truaighe tha feithe' riut fhaicinn an dras na mhothacha' na dheigh ſo.

Seola' IV. " Cum do ghna' ann t-aire nach 'eil neart no innleachd air bith agad air thu fein a fhabhala'." Na fmuainich gu brath gu 'n dean t-urnaigh, do leubha', t-eifdeachd, t-aidhmheil agus do leafachadh, air chor air bith do leigheas. Feumai' tu na nithe fo ghnathacha' gu curamach, ach tha thu caillte mur d' theid thu ni 's faide, Rom. x. 3. Ma leigeas tu do thaice ri ni air bith ach Criofd, dh' fhalbh thu, Gniomh. iv. 12. Is eigin duit cul a chuir ri d' ghliocas fein, ri t-fhireantachd fein, ri d' neart fein, agus thu fein a thilgeil gu h-iomlan air Criofd mar a thilgeas fnamhaich' e fein air an uifge, air neo cha 'n fheud thu bhi air do thearnadh. Am fad as a bhios earbs' aig daoin' afda fein is a bhios iad ri bun as am fireantachd fein, agus as an deagh oibre, cha tig iad air mhodh flainteil dh' ionnfui' Chriofd, Luc. xviii. 9. Phil. iii. 3. Is eigin duit fhaicinn nach 'eil a 'n d' bhuannachd ach calldach agus aolach, nach 'eil a' d' neart ach an-'ainne, 's a t-fhireantachd ach otrach agus broineaga', mu 'm feud co-cheangail teann air bith bhi eidir thu fein agus Criofd, Phil. iii. 7, 8, 9. 2 Cor. iii. 5. Ifai. lxiv. 6. An urr' a choluin mharbh cuibhreachan a bhais fhuafgla',

's

's a h-eudach-mairbh a chratha' dhith? ann ſin feudai' thus thu fein a leigheas, a tha marbh am peaca' 's ann eaſ-aontas, gun chomas air bith air aon ſeirbheis thaitneach a thoirt do d' Chruthai'-fhear ann ſan ſtaid ſin, Rom. viii. 8. Eabh. xi. 6. Air an aobhar ſin nuair a theid thu gu urnaigh, gu ſmuaineach, no dleaſnas air bith eile gus a bheil thu air do ſheoladh, imich amach aſad fein, is leig do thaice ri co'nadh an ſpioraid, a' cuimhneacha' nach feud thu, ann ad neart fein, ni air bith a dheana' bhios taitneach le Dia. Gidheadh na dearmad uair air bith do dhleaſnas agus do dhicheal fein. Luidh aig an tobar, agus feith ris an Spiorad na ſhlighe fein.—Nuair a bha 'n caillteanach a leubha' 's ann an ſin a chuir an Spiorad naomh Philip da ionnſui', Gniomh. viii. 28, 29. Nuair a bha na deiſciobuil ri urnaigh, caib. iv. 31. nuair a bha Cornelius agus a chairdean ag eiſdeachd, caib. x. 44. 's ann an ſin a thuirling an Spiorad naomh orra 's a lion e air fad iad. Oidheirpich thu fein thoirt ſuas do Chriosd; gnath-oidheirpich urnaigh agus ſmuaineach; oidheirpich ſo a dheana' co maith agus is urr' thu, mile agus mile uair; is nuair a bhios tu ri dicheal

air do dhleafnas a choiliona' co maith as a dh' fheudas tu ; thig Spiorad an Tighearn' ort, agus cuidichidh e leat an ni fin a dheana' nach 'eil thu air chor air bith 't urr' air a dheana' le d' neart fein, Seanr. i. 23.

Seola' V. " Air ball cur cul ri t-uile pheacai'." Ma bheir thu fuas thu fein do chleachdadh aon pheacai' tha thu caillte, Rom. vi. 17. Is diomhain duit fuil a bhi agad ri beatha bho Chriofd ni 's lugha no threigeas tu aingidheachd, 2 Tim. ii. 19. Treig do pheacaidh air neo cha 'n fhaigh thu trocair, Seanr. xxviii. 13. Mur bi thu air t-fhuafgladh bho d' pheacai' cha 'n fheud thu bhi air do cheangal ri Criofd. Nam bu mhath leat folas fhaotainn air neamh, na gleidh Delilah ni 's faide t-uchd. Is eigin duit do pheacaidh a threigfinn no t-anam a chall ; ma choigleas tu urraid as aon pheaca', bi cinnteach nach coigil Dia thufa. Na toifich ri leth-fgeul air bith a ghabhail ; an dara cuid is eigin do d' pheacai' bafacha', no 's eigin duitfa bafachadh air an fon, Salm lxviii. 21. Ma cheadaicheas tu dhuit fein ach aon pheaca' cia fuarach, cia diomhair air bith e, ge do thagair thu eigin, is ge d' raibh mile leth-fgeul agad air a fhon, is eigin do bheatha

t-anama

t-anama dioladh air-ſon beath' a pheacai' ſin; Eſec. xviii. 21. agus baralaich fein mur bi e tuill 's daor air a cheannach?

O pheacaich! eiſd agus thoir fainear: Ma threigeas tu do pheacai', bheir Dia dhuit a Mhac. Is nach math a mhalairt ſo? Tha mis' a toirt fianuis duit air an la ſo, ma bhaſaicheas tu, nach e cion Slanui'-fhear a bhi air a dheaſacha', 's beatha air a tairgſe dhuit is coireach ris, ach a chionn gu 'n do rioghnich thu (leis na h-Iudhaich) mort-fhear air thoiſeach air Slanui'-fhear, peaca' air thoiſeach air Crioſd; is gu 'n thug thu barrachd ſpeis do dhorchadas no do ſholus, Eoin iii. 19. Rannſuich mata do chridhe le coinnlean, mar a rinn na h-Iudhaich an tighean ro 'n chaiſg air-ſon laibhinn: dean dicheal air do pheacai' fhaotainn amach: imich do d' ſheomar uaigneis agus cnuaiſaich do ſhlighe:---Ciod an t-olc a bha mi gnathacha'? Ciod an dleaſnas a thaobh Dhia air an raibh mi deana' dearmaid? Ciod am peaca' ſan raibh mi cionntach ann an aghai' mo choimhearſnaich?---Buail a nis mata na gathan an' cridhe do pheacaidh amblui' mar bhuin Ioab ri Abſalom, 2 Sam. xviii. 14.

Na ſeas air chor air bith ag amharc air do

pheaca', no ga thionnda mar ghreim milis fui' d' theangai', Iob xx. 12. ach tilg amach e mar phuinnſean le fuath agus le heagal. Och! ciod a bhuannachd a bheir do pheacai' dhuit gu 'm biodh e co cruai' leat an cuiteacha'? ni iad miodal riut, ach marbhaidh iad thu; ni iad gair' a t-eudann, ach gearraidh iad do ſgornan; ruiſgidh iad cloidhe' Dhe ann t-aghaidh, is tairngidh iad corruich an Uile-chumhachdaich air do cheann. Foſglaidh iad ifrinn air do ſhon, is carnaidh iad conna' ſuas innte chum do loſga'. Feuch a chroich a dheaſaich iad fa d' chomhair! O buin riu mar a bhuineadh ri Haman; thoir an ſgrios ſin orra fein, a' baill leoſan a thoirt ortſa: uait iad, ceus iad, is biodh Crioſd amhan na Thighearn' ort.

Seola' VI. "Dean roghain ſholeimnt' agus ſhiorruith do Dhia, mar do phorſan agus mar do ſhonas;" Deut. xxvi. 17. Leis gach uil' aoradh agus urram ad chomas aidich an Tighearna mar do Dhia. Cuir an ſaoghal le ghloir, le onoir, le ſholas agus le inbhe air an dara laimh; agus cuir Dia, le uile ſhochairean is le uile bhuaidhean air an laimh eile; 's feuch gu 'n dean thu gu ciallach ſuidhichte do roghain, Ioſh. xxiv. 15. Gabh

t-fhois

t-fhois amhan an' Dia, vi. 68. ſuidh ſios fuidh a ſgaile, Caint. ii. 3. tionndadh a ghealladh agus a bhuaidhean a mheigh ann aghaidh an t-ſaoghail gu h-iomlan. Socruich air do chridhe gur leoir am porſan dhuitſa Dia; 's nach feud thu bhi truagh am fad as a bhios e-ſan agad. Gabh e mar do ſgiath, agus mar do dhuais anbharr mor Is fearr dhuitſa Dia na aonar na 'n ſoaghal gu h-iomlan; is air an aobhar ſin dean thu fein lanthoilichte leis. Roighnicheadh daoin eile urram agus inbhe 'n t-ſaoghail, ach iarr thuſa do ſhonas ann an gean-math Dhe, 's ann an dealradh a ghnuis a bhi air a thogail air t-anam, Salm iv. 6, 7.

A pheacaich thruaigh! chlaon thu bho Dhia, agus bhroſnuich thu a chorruich is a chumhachd a t-aghai'; gidheadh biodh ſios agad, a thaobh ro-mhead ſaibhreis a ghrais, gu bheil e tairgſe' bhi na Dhia dhuit ann an Crioſd, 2 Cor. vi. 17, 18. Ciod mata tha thu 'g ra' ris ſo? An aill leat an Tighearn' a bhi na Dhia dhuit? Ma 's aill, thig ga ionnſui' trid Chrioſd agus gheibh thu e, Eoin xiv. 6. cuir cul ris gach ſolas, prodhait, agus cliu peacach gam bheil thu ſtriochda, 1 Theſſ. i. 9. tilg iad ſo as an cathair agus cuir

gloir Dhia ſuas ann ad chridhe nan aite. Thoir dha, mar is cubhai' do Dhia fhaotainn, an t-ait is urramaich' ann a t-aigne, ann ad mheas, ann ad run, oir cha 'n fhuiling e ni ſam bith a chur an' coimeas ris. Rom. i. 24. Salm lxxiii. 25.

Seola' VII. " Gabh ris an Tighearn' Ioſa, na uile oifigibh, le uile mhi-ghoireas, mar do Thighearn-ſa, 's mar do " Shlanui'-fhear." Air na cumhnanta ſo 'mhan tha Criosd ri fhaotainn. A pheacaich, rinn thu thu-fein a ſgrios gu buileach; tha thu bait' ann an doimhne truaighe, as nach 'eil thu comaſach air thu fein a theaſairginn; ach tha Ioſa Criosd comaſach agus ulla' gu cuideacha' leat, is gu ſaor ga thairgſe' fein duit, Eabh. vii. 25. Eoin iii. 36. Cia lionar air bith do pheacaidh, air meud an uabharachd, no air fhad 's gan raibh iad a' cur dragh ort, gidheadh tha maitheanas agus ſlaint' agad gu cinnteach ri fhaotainn, mur cuir thu gu h-amaideach cul ris an tairgſe ſo tha mis' ann ainm Dhia toirt ſeachad dhuit. Tha 'n Tighearn' Ios' ag iarrui' ort ſealltuin airſan is a bhi air do ſhabhala', Iſai. xlv. 22. " teachd da ionnſui'-ſan, is nach cuir e air chor air bith cul riut," Eoin vi. 37. ſeadh, tha

e guidhe' ort a bhi rei' ris, 2 Cor. v. 20. Tha e glaodhaich anns na fraidibh, tha e bualadh aig do dhorus, a' furail ort gabhall ris agus do bheath' a chaitheadh maille ris, Seanr. i. 20. Taifb. iii. 20. Ma bhafaicheas tu, is ann a chionn nach b' aill leat teachd do ionnfui'-fan ar-fon beatha, Eoin v. 40.

A nis gabh an Slanui'-fhear fo th' air a thairgfe' dhuit, is tha thu air do dheana' fuas gu fiorruith; a nis thoir do thoil fuas da, 's cha 'n urr' an faoghal gu h-iomlan ur fgairachdainn. Na feas amach arfon gu bheil thu neo-airi'; tha mis' ag innfe' dhuit nach 'eil ni fan t-faoghal is urra do fgrios mur 'eil thu neo-thoileach. Labhair mata; am bheil thu deonach bhi air do cheangal ri Criofd? am bheil thu toileach gabhail leis anns gach aon daimh agus dreuchd, mar do Righ, mar do Shagairt, agus mar t-Fhaidh? An aill leat e cuideachd leis gach uile mhighoireas agus dochair a dh' fheudas a bhi na dheigh? Na gabh Criofd le buille-tuairmeis; ach fuidh fios ann toifeach, agus cunnt an cofdus. Am bheil thu toileach gach ni th' agad a thilge' fios aig a chofaibh? am bheil thu toileach dol roi' gach aon chunthart air

a ſhon agus maille ris ? am bheil thu toileach do chrannchar a bhi maille ris, ciod air bhith a thachras ? am bheil thu toileach " thu fein aicheadh, do chrann-ceuſai' thogail, agus e-ſan a leantuinn ?" Am bheil thu toileach gu ſuidhichte, gu ſaor, agus gu daingeann dlu-leantuinn ris anns na h-uile ſtaid, agus anns na h-uile am ; Ma 's e 's gu bheil, m' anams' arſon t-anam-ſa, nach d' theid thu gu ſiorruith am mugha, ach gu bheil thu air t-aiſeag bho bhas gu beatha, Eoin iii. 16. So a chuis ris a bheil do ſhlainte gu h-araid ann an earbſa, thu bhi ann an cumhnanta daingeann mar ſo ri Ioſa Crioſd ; agus air an aobhar ſin ma tha gradh agad dhuit fein, feuch gu 'm bi thu dileas do Dhia agus do t-anam fein ſa ghnothaich ſo.

Seola' VIII. " Thoir ſuas t-uile chumhachd, t-uile cheatfai', is thu fein gu h-iomlan dhaſan." Cos'ail riuſan a " Thug eadhon iad fein do 'n Tighearna," 2 Cor. viii. 5. " Thugaibh 'ur cuirp nam " beo-iobairt ſuas do Dhia," Rom. xii. 1. Tha 'n Tighearn' ag iarrui', cha 'n e 'ur cuid, ach ſibh fein. Air an aobhar ſin thoir ſuas dhaſan do chorp le uile bhallaibh, agus t-anam le uile cheatfai', a chum as gu 'm biodh e-ſan air a ghlor-

achadh

achadh ann ad chorp agus ann ad ſpiorad, oir buinidh iad araon dhaſan, 1 Cor. vi. 20.

A ris: is eigin duit gach ni bhuineas duit ſan t-ſaoghal a thoirt ſuas daſan. Ma ghleidheas tu ni ſam bith air ais bho Chrioſd, ni ſin do mhille', Luc. xiv. 33. Mur treig thu na h-uile nithe' (an' run is an' deaſacha' do chridhe) cha 'n fheud thu bhi d' dheiſciobul daſan. Is eigin duit fuath thoirt do t-athair agus do d' mhathair, agus do d' bheatha fein cuideachd, ann an coimeas riſan, agus co fad as a ſheaſas iad na aghai', Mat. x. 37. Luc. xiv. 26, &c. Ann aon fhacal, is eigin duit *thu fein thoirt ſuas da*, 's gach ni tha agad, gun a bheag a chumail air ais, air neo cha 'n fheud thu cuid ſam bith a bhi agad annſan.

Seola' IX. "Dean roghainn do lagh is do aitheanta Chrioſd mar riaghailt do ſmuainte, do bhriathra' 's do ghniomhara'," Salm cxix. 30. 'S i ſo roghainn gach neach a bhios air fhior-iompachadh: ach an' ſo, feumai' tu na tri nithe' ſo thoirt fainear.

1. "Is eigin duit an roighneacha' air fad." Cha 'n fheud thu gu brath dol do neamh le bhi toirt umhlachd amhan do

chuid

chuid diu': leubh Salm cxix. 6, 128, 160. Eſec. xviii. 21. Na ſaoile' neach air bith gur leor a chuid is ea-truime, 's is uſa dheana' do aitheanta Dhia thoirt fainear, is na dleaſnais ſin tha draghail, no coſdail, no mithaitneach le 'r nadur a leige' ſeachad. Feumai' tu an t-iomlan diu' ghabhail, air neo gun bheag idir. An duin' a bhios air fhioriompacha', ge d' raibh an fhaicill is mo air mu na dleaſnais is cuidrimiche, gidheadh tha ſuim aig a choguis cuideachd do na peacaidh is lugha, 's do gach aon dleaſnas, Salm cxix. 6, 113. Mat. xxiii. 23.

2. Cha 'n e 'mhan gu feum thu 'n coimhead gu h-iomlan, ach mar an ceadna "anns gach aon am;" ann docair is ann ſocair; am fliuch is ann tioram. Tha 'm fior-iompachan tulchuiſeach na ſhlighe, ſeaſaidh e daingeann aig a roghainn, cha tionndaidh e chul-'aobh ris a ghaoith, is cha ghabh e cleachduinn an t-ſaoghail air-ſon a chreideimh. "Ghreimich mi ri d' theiſteas; coimheadai' mi do reachd gu brath gu crich mo ſhaoghail. Ghabh mi t-aitheanta mar 'm oighreachd gu ſiorruith; bheir mi do ghna' fainear do ſtatuiſean," Salm cxix, 31, 33, 44, 111, 117. A nis cha 'n ann gu faoin a dh' fheumas

mas tu ſo a chuir romhad, ach gu ſuidhichte 's gu daingeann. Thuirt am mac eaſ-umhail "Theid mi, Thighearna," ach cha deachaidh e, Mat. xxi. 30. Bu mhath a gheall iadſan a thubhairt, "Gach ni labhras an Tighearn' 'ar Dia riutſa, ni ſinne e." Agus theaga' gu raibh an run a reir an aidmheil: ach nuair a thainig a chuis gu ait' a deuchainn, bha e foilleir nach raibh an cridhe togarrach gu dheana' mar a gheall iad, Deut. v. 27, 29.

3. "Thoir fainear na dleaſnais araid ſin is mo tha 'n aghai' do chridhe, 's na peacaidh araidh ſin d' am mo do ſpeis; agus feuch am bheil do chridhe leagta ris a cheud chuid a dheana', 's a chuid eil' a ſheachna'." Ciod tha thu 'g ra' ri d' leannan peacai'; ri d' pheaca' prodhaiteach? Ciod tha thu 'g ra' ri dleaſnais choſdail, chunthartach, agus ſhearbh do d' nadur? Mu tha thu ſtad ann ſo, is nach 'eil thu cur romhad, le gras Dhia, an fhreoil aicheadh is dol air t-aghai', tha do chridhe fathaſd mi-fhallain agus cealgach, Salm xviii. 23. agus cxix. 6.

Seola' X. "Thoir faicill nach cuir thu dail ann a t-iompacha', 's gu 'n cuir thu mu thiomchioll gu grad agus durachdach."

"Rinn

" Rinn mi deifir, is cha d' rinn mi maille," arſa Daibhi', Salm cxix. 60. Cuimhnich le ball-chrith air ſtaid nan oighean amaideach nach d' thainig gus an raibh dorus na trocair air a dhruideadh, Mat. xxv. 11. agus air Felics a chuir Pol air falbh gu am eile, nach deachaidh riamh a dheonacha' dha, Gniomh. xxvi. 25. O thig aſtigh, am feadh a theirear ris *an diugh*, eagal gu 'm bi na nithe ſin a bhuineas do d' ſhith air am falach gu ſiorruith bho d' ſhuilean." An dras tha trocair a' ſuirgheadh ort; an dras tha Crioſd a' feithe' gu bhi graſmhor dhuit, agus Spiorad Dhia ri ſtri' riut: an dras tha coguis ga d' bhroſnacha'; an dras tha am marga' foſgailte 's feudai tu ola fhaotainn ri cheannach: an dras tha Crioſd air a chur gu ſaor ann a d' thairgſe. O grad dhean greim air cuire na trocair. O! gabh ris an dras nam b' aill leat a dheana' gu ſiorruith. Ma chuireas tu cul ris a chuire' ſo, ſeudai' Dia mionnacha' na fheirg nach blais thu gu brath d'a ſhuipeir, Luc. xiv. 24.

Seola' XI. " Feith gu coinnſeaſach air an fhocal, mar mheadhon t-iompachaidh," Seum. i. 18. 19. 1 Cor. iv. 15. Feith tha mi 'g ra', cha'n ann amhan gu bitheant',

ach

ach gu coinnſeaſach ; le togra', run, dochas agus fiughair gu 'm bi thu air t-iompacha' leis. Do gach aon ſearmon bu chòir dhuit dol le leithid ſo do ſmuainte ; " O, tha dochas agam gu 'n d' thig Dia nis aſteach ; tha dochas agam gur e 'n diugh an t-am, gur e ſo an duine leis an toir Dia dhathigh mi." Nuair tha thu teachd dh'ionnſuidh orduighean, tog do chridhe ſuas mar ſo ri Dia ; " A Thighearna, gu ma h-i ſo an t-ſabaide, gu ma h-e ſo an t-am ſam faigh miſe gras gu m' ath-nuadhacha'. O biodh e air a ra', gu raibh air an la ſo neach air a bhreith dhuitſa !"

Seola' XII. " Aontaich leis an Spiorad ſan uair an toiſich e ri oibreachadh air do chridhe." Nuair a thoiſicheas e ri d' pheacaidh is ri d' ſtaid a leige' ris duit, O feuch nach caiſg thu e ; ach oibrich maille ris, agus guidh air Dia an geur-mhothacha' ſo thoirt air aghai' a chum iompachai'. " Na much an Spiorad," 1 Theſſ. v. 19. *Na cuir doilgbios* air bhith, no bacadh air. Feuch nach caiſg thu oibreacha', no gheur-mhothacha', le droch cuideachd no le damhair ghnothaiche ſaoghalta. Nuair a mhothaicheas tu trioblaid air bith ort fein air-ſon peac-

aidh, no eagal air bith mu thiomchioll do ſtaid ſhiorruith, guidh air Dia nach dealuich iad ſo gu brath ri d' choguis, gus an tarruing iad air falbh do chridhe gu buileach bho pheaca', 's an toir iad thairis e dh' ionnſui' Chrioſd. Abair ris, " A Thighearna, gabh air t-aghai' le t-obair, agus na ſguir na meadhon. Ma tha thu faicinn nach 'eil miſe fathaſd air mo lot gu leor, is nach 'eil mi fui' bhriſte-cridhe gu leor air-ſon mo pheacai', lot mi, Thighearna, ni 's doimhne; ruig iochdar mo thruaill'eachd, agus claoi' gu tur mo pheacai'." Mar ſo thoir thu fein ſuas do oibreachadh an Spioraid, agus ſgaoil do ſhiuil a ghlacail a ghaoithe.

Seola' XIII. " Cleachd urnaigh dhurachdach ri Dia, gu curamach agus gu coilionta." An ti nach 'eil ri urnaigh, cha 'n 'eil ann ach peacach mi-naomh aingidh, Iob xv. 4. is an ti nach 'eil coilionta ann an urnaigh, cha 'n 'eil ann ach cealgair, Iob. xxvii. 10. Is e aon do na ceud nithe ſam bheil iompacha' ſpilleir, gu 'n cuir e daoine gu urnaigh, Gniomh. ix. 11. Air an aobhar ſin cuir thuſa mu thiomchioll an dleaſnais ſo: na leig le latha dol tharad anns nach cuir thu thaoibh cail-eigin do uine, moch agus an-

moch

moch, air-ſon aora' ſuidhicht' agus ſoleimnt' a thoirt do Dhia ann an uaigneas. Air an doigh cheadna gach aon latha, gairm do theaghlach le cheile gu coilionta, gu aora' thoirt do Dhia maille riut. Mo thruaighe thuſa ma gheibhear do theaghlach-ſa 'n aire' nan teaghlaiche ſin nach 'eil a' gairm air Dia, Ier. x. 25. Ach cuimhnich nach ruig crabha' fuar agus marbh leth an rathaid gu neamh. Bi durachdach agus dian-leantuinneach. Bheir dian-leanmhuinn agus ſtridh amach buaidh; ach as eugais ſo cha toir thu gu brath amach rioghachd neimh, Mat. xi. 12. Feumai' tu cruai'-ſpairn a dheana' gu dol aſteach, Luc. xiii. 24. agus gleachd le deoir agus ath-chuinge, cos'ail ri Iacob, ma b' aill leat gu racha' tu air falbh le beannacha', Gen. xxxii. 24. le Hoſ. xii. 4. As eugais grais, tha thu gu ſiorruith caillte, 's air an aobhar ſin is éigin duit cuir mu thionnchioll, agus a chur romhad nach gabh thu diultadh. An duine ſin tha leagta ris ſo fhaotainn, d' an cainnt, " Is eigin domh gras fhaotainn, is gu brath cha ſguir mi gus am faigh mi e; iarrui' mi, feith mi, gleachdai' mi ri Dia 's ri m' chridhe fein, gus an dean e m' ath-nuadhacha' le cumhachd a

ghrais :"---is e ſo an duine th' air an rathad dhireach gu gras fhaotainn.

Seola' XIV. " Treig do dhroch chuideachd, Seanr. ix. 6. agus ſeachainn gach aobhar agus cion-fath peacai'," Seanr. xxiii. 31. Cha phill thu gu brath bho pheaca' gus an ſeachainn thu gach ſlighe 's gach buaire' tha ga d' tharruing d' a ionnſui'. Gu brath gus an aichei' thu thu-fein an fhad ſo, cha bhi ſuil agam ri t-iompacha'. Ma bhios tu ri cluich' air a bhruaich, is a' cur do chois ann am beul an rib, theid t-anam gu cinnteach a ghlaca'. Nuair a bheir freaſdal Dia ſinn ann luib buairi' nach b' urra ſinn a ſheachna', feudai' ſuil a bhi aguinn ri comhnadh araid, ann an gnathacha' nam meadhona': ach nuair a bhuaireas ſinn Dia, le ruith da 'r deoin am builſgean cunthairt, cha 'n 'eil e gealltuinn na leithid ſin do bhuaire' gu'n cum e ſuas ſinn. Agus do na h-uile buaire', cha mhor gu bheil aon air bhith is cunthartaiche 's is meaſa na droch cuideachd. O cia tric a mhilleadh leis ſo a mhuinntir a b' fhearr coſlas! O na h-anama, na teaghlaiche, na h-oighreachda', 's na bailtean a chaidh a mhille' leis ſo! cia lion peacach truagh, bha air an duſga', 's air an ſoillſeacha', direach

ulla'

ulla' gus an t-Aibhifteir a threigfinn, is an deigh an cas a fhaoradh as a rib; ach a bha na dheigh fin air fad air an tarruing air an ais, agus air an deana' nan cloinn do ifrinn feachd uaire' ni 's mo na bha iad roimhe? Ann aon fhacal, cha 'n 'eil earbs' air bhith agam afad, ni 's lugha na chrathas tu dhiot do dhroch chuideachd. Tha Crioſd ag ra' riut mar thuirt e aon uair ann feadh eile, " Ma tha thu 'g am iarrui'-fa, leig leo fin falbh," Eoin xviii. 8. Ris fo tha t-anam ann earbfa; treig iad fin, air neo cha 'n fheud thu bhi beo, Seanr. ix. 6. Am bi thu ni 's meafa na 'n t-ainmhidh, gu ruithe' tu air t-aghai' 's tu faicinn an Tighearna le cloidhe' ruifgte fan t-flighe? Aireamh xxii. 33. Biodh na briathra' fo air am buala' gu domhain air do choguis, *Sgriofar companach nan amadan*, Seanr. xiii. 20. Labhair Dia fo, agus co bhacas e? 'S an ruith thus' an' comhair do chinn gu leir-fgrios, ann diaigh do Dhia co lion rabha' thoirt duit? Ma dh' atharraicheas Dia 'm feafd do chridhe, chithear e bho mhutha do chuideachd. O, fuathaich agus feachainn an flochd a fhluig coilion mile anam fios gu truaighe. Biaidh e cruaidh ort gun amharus dol as; biaidh

do chompanaich ri fanoid air do chrabha', 's ag oidheirpeacha' do liona' le fuath ann aghai' diadhachd; mar ni mi-fholafach agus tuirfeach. Gnathaichidh iad gach miodal agus mealla' nan innleachd; ach cuimhnich thufa rabhadh an Spioraid naoimh: "A mhic, ma bhrofnuicheas peacaich thu, na h-aontuich leo: ma their iad riut, Thig leinne, tilg do chrannchar afteach nar meafg: na h-imich ann fan t-flighe maille riu; cum do chas air a h-ais bho 'n cafan; feachainn e, na fiubhal ann, pill bhuaithe, agus imich romhad: oir tha flighe nan aingidh mar dhorchadas, cha 'n 'eil fios aca ciod tha toirt tuifli' dhoibh: tha iad a' luidhe 'm plaid air-fon fala', 's a' luidhe' 'n uaigneas air-fon an anama fein," Seanr. i. 10.—18. agus iv. 14.—19.

Mar fo dh' innis mi dhuit ciod is eigin duit a dheana' chum bhi air do fhabhala'. Nach toir thu geill do ghuth an Tighearna? nach eirigh thu 's nach cuir thu mu thiomchioll na h-oibre? O dhuine, ciod am freagra' bheir thu feachad, no ciod an leth-fgeul a bhios agad, ma bhafaicheas tu le h-aingealtachd air a cheann mu dheire, 'n diaigh dhuit eolas fhaotainn air flighe na beatha!

Cha 'n

Cha 'n 'eil eagal orm gu 'n d' theid thu air ſeacharan, mur dean do neo-churam agus do leiſg fein do mhille', le dearmad a dheanadh air na meadhona' ſin a chaidh co ſoilleir a ſheola' dhuit. Duiſg mata, O lunndaire, 's leig air t-obair; toiſich agus bi deanamh, is bithidh an Tighearna maille riut.

CAIB. VII.

Ann ſa bheil Argumainte gu Iompacha'.

GE d' bu leor na chaidh a chur an ceill cheana, mu thiomchiol *feumalachd an iompachaidh, agus truaighe na muinntir neo-iompaichte*, gu thoirt air creutuir reuſant' air bith cur mu thiomchiol grad phille' ri Dia, gidheadh bho'n tha fios agam gu bheil cridhe 'n duine co aingidh agus do-lubai', mheas mi iomchui' cuid argumainte gu iompacha', thoirt ſeachad ann deigh nam meadhona' 's nan ſeolai' a chaidh ainmeacha' cheana'.

" A Thighearna, na treig mi nis ann am oidheirp dheireannaich: mata anam air bith a leubh gu nuige ſo, 's nach d' fhuair fathaſd mothacha'; 'nis a Thighearna', dean greim

greim air agus dean t-obair. A nis glac a chridhe 's dean ſtri ris, gus an abair e *Thug thu buaidh, oir is treiſe thu na miſe.*—A Thighearna, nach d' rinn thu dhiomhſa iaſgair dhaoine, agus ſhaoithrich mi fad na h-uine, 's cha do ghlac mi bheag. Och! gu'n caithinn mo ſpionna' gun ni air bith do bhuanachd! A nis nuair tha mi toirt na h-urchair mu dheire', ſeas thus a Thighearna Ioſa, air an traigh, agus ſeol dhomh cionnus agus c' ait' anns ſgaoil mi mo lion. Cuidich leam na h-anama ſin air a bheil mi 'n toir a chuartacha' le argumainte, co laidir 's nach feud iad dol as. An nis, a Thighearna, thoir dhomh moran anama, thoir dhomh tarruing phailt! O Thighearna Dhia; cuimhnich orm, guidheam ort, agus neartuich mi ach an aon uair ſo, O mo Dhia!"

O cia lionar na h-argumainte dh' fheudainn a ghnathacha' ſa ghnothach ſo? Ma tha gliocas air bith ſan t-ſaoghal, is e ſo e, aithreachas a dheana' 's teachd aſteach: ma tha ni air bith ceart, ma tha ni air bith reuſanta', 's e ſo e: 's ma tha ni ſam bith ann ſan t-ſaoghal, a tha cuthaich agus amaideach agus mi-reuſanta, 's e thu bhi *dol air t-aghaidh ann ad staid neo-iompaichte.* Guidheam

ort

ort mata, mur bu mhaith leat thu fein a ſgrios gu toileil, ſuidh ſios, agus cuidrimich, leis na chaidh a ra' cheana, na h-argumainte ſo leanas.

1. " Tha 'n Dia chruthaich thu gu roghraſmhor a' toirt cuiri' dhuit."

(1.) " Tha a nadur iochdmhor agus trocaireach ga d' chuireadh." O cia iochdmhor agus teo-chridheach Dia; cia pailt, oſcionn a bheag air bith is urra ſinn' a ſmuainteach, a throcair! Tha i ni 's airde na neamh ciod a dh' fheudas ſinne dheana'? ni's doimhne na ifrinn, ciod a dh' fheudas ſinne thuigſinn? Iob ix. 7, 8, 9. " Tha e lan do iochd agus do ghras; fad-fhulangach, agus ſaibhir an' trocair." Salm lxxxvi. 15. Nach laidir an argumaint ſo gu peacaich a tharruing do ionnſui'? " Pillibh ris an Tighearna ar Dia oir tha e iochdmhor agus trocaireach, mall a chum feirge, agus ſaibhir ann an gras." " Co an Dia is cos'ail riutſa, a mhaitheas aingidheachd?" Mic. vii. 18.—O pheacacha', faicibh ciod an Dia ris a bheil 'ur gnothach: ma 's e 's gu 'n dean ſibhs' ach pille', " pillidh e-ſan a ris agus ni e iochd oirbh; ceannſuichidh e 'ur n-eaſ-aontais, agus tilgidh e 'ur peacaidh ann an doimhne na fairge,"

rann

rann 19. Pillibh riumſa, arſa Tighearna nam feart, agus pillidh mise ribhſa," Mal. iii. 7. Sech. i. 3. Cha 'n e idir meud na baralach a th' aig peacaich air trocair Dhia tha gam milleadh, ach gu bheil iad diochuimhneach air a cheartas, agus earbſach a trocair air ſheol nach 'eil i air a gealltuinn. Ge d' tha throcair oſcionn ſmuainte, Iſai. lv. 9. mor, 1 Chron. xxi. 13. lionmhor, Neh. ix. 19. caomh, Salm xxv. 6. cinnteach, Iſai. lv. 3. ſiorruith, Salm ciii. 17. Iſai. liv. 8. gheibh thuſa coir air an iomlan, mas e 's gu 'm pill thu—Am bheil thu toileach teachd aſteach mata? Feuch, chuir Dia uabhaſan a thaoibh, chuir e ſuas cathair throcair, tha e ſineadh amach ſlait-ſhuaicheantais a ſhith: bean d'i agus bi beo. An deanadh duine trocaireach a namhaid a mharbhadh, agus e na luidhe' aig a chaſaibh, ag aideachadh a chionta, 's a' guidhe' trocair? Nach lugha gu mor a ni Dia nan gras?—Cuimhnich ciod e ainm, Exod. xxxiv. 7. agus ſiofracha' nan naomh, Neh. ix. 17.

(2.) " Tha na h-uile gairm agus gealla' ſolaſach a tha e toirt duit ga d' chuireadh." O cia durachdach tha throcair ga d' leantuinn! cia teann, cia togarrach tha i 'n toir ort!

ort! "Pill, Iſrael chul-fleamhnach, ars' an Tighearna, agus cha toir mis' air mo chorruich tuiteam ort; oir tha mi trocaireach ars' an Tighearna, 's cha ghlei' mi gu ſiorruith mo chorruich; amhan aidich do chionta. Pillibh, O chlann-chul-fleamhnach, ars' an Tighearna, oir tha miſe poſda ribh; pillibh, agus leighiſi' mis' 'ur cul-fleamhnachai'." Ier. iii. 11,—14, 22. "Mar is beo mi, ars' an Tighearna Dia, cha 'n 'eil tlachd agams' am bas an aingidh, ach is i mo roghainn gu pilleadh e bho ſhlighe, 's gu 'm biodh e beo. Pillibh, pillibh bho 'r droch ſhlighibh, oir ciod uime bhaſaicheas ſibh, O thigh Iſrael?" Eſec. xxxiii, 11. "Ma philleas an t-aingidh bho uile pheacaidh a chuir e 'n gniomh, is gu 'n coimheid e mo reachdſa uile, 's gu 'n dean e an ni ſin a tha dleaſnach agus ceart, bithidh e gun amharus beo, cha 'n fhaigh e bas. Cha toirear iomra' ris air uile pheacai' a chuir e 'n gniomh; na fhireantachd a rinn e bithidh e beo. Pillibh, agus tionndaibh bho 'r peacai', 's mar ſin cha dean aingidheachd 'ur ſgrios. Cuiribh air falbh 'ur n-uile pheacaidh, is deanuibh dhuibh fein cridhe nuadh agus ſpiorad nuadh, oir ciod uime bhaſaicheas ſibh, O thigh Iſrael, oir cha 'n 'eil tlachd

agams'

agams' am bas an neach a bhaſaicheas, ars' an Tighearna Dia, air an aobhar ſin pillibh ſibh fein, agus bithibh beo." Eſec. xviii. 21, 23, 30,—32.

O cia trocaireach na briathra' ſo! guth Dhia, agus cha 'n e guth duine! Cha 'n e ſo beus daoine, gu 'n iarradh an t uachdaran an' deigh na traill' a chuir corruich air. O gun eiſde' tuſa 'n diugh a ghuth, nuair tha e ga d' leantuinn agus a' furail trocair ort!

2. "Tha geatai' neimh air am foſgla' dhuit, is na doirſe ſiorruith air an ſgaoile' gu fairſing, a chum as gu feuda' tu dol aſteach do riogh-achd Dhe." Tha Crioſd a nis a' labhairt ruit mar a rinn Ieſebel ri Ahab, "Eirigh agus gabh ſeilbh," 1 Righ. xxi. 15. Gabh ſealla' do ghloir an t-ſaoghail eile mar tha i air a leige' ris ann ſan t-ſoiſgeul, dirich Piſgah, ſliabh nan geallaidhean, is tog ſuas do ſhuil gu deas is gu tuath, gu 'n ear is gu 'n iar, 'us faic am fearann math ſin tha 'n taobh thall do Iordan, 's an ſliabh math ſin; feuch pharras De, air uiſgeacha' le ſruthaibh gloire. Eirigh, agus imich feadh an fhearainn, air fhad agus air a leud, oir am fearann a tha thu faicinn, bheir Dia gu ſiorruith dhuit e, mas e 's gum pill thu, Gen. xii. 14, 15, 17.

Ceadaich

Ceadaich dhomh a ra' riut, mar thuirt Pol ri Agrippa, " Am bheil thu creidsinn nam Faidhean?" Ma tha thu do rireadh a' creidsinn, dean ach sealla' ghabhail do " na nithe' gloirmhor sin a th' air an labhairt mu thiomchioll cathair an De bheo." Salm lxxxvii. 3. is biodh fios agad gu 'm bheil iad sin uile 'n so air an tairgse' dhuit an' ainm Dhia: co cinnteach as is beo Dia, buinidh iad gu siorruith dhuitsa, ma philleas tu 's ma bhios tu air t-iompacha'.

Feuch a chathair sin aig a bheil gloir mar sholus, agus Dia mar theampul! Feuch a geatai' sgaoilte, 's gach aon a faotainn cuiri gu saor gu dol asteach! " O amadana', is mall-chridheach gu creidsinn!" an cuir sibh cul ri gloir shiorruith? an diult sibh dol asteach gu pharras, nuair tha 'n cloidhe lasrach sin a chuireadh aon uair gu 'r cumail amach, an' dras, mar gu 'm b' ann, g' ar n-iomain astigh? Ma dhiultas, an dara cuid cha 'n 'eil creideamh agaibh, air neo cha 'n 'eil ciall agaibh.

Nach dean sibh ach aire thoirt do na nithe' sin, a th' air an tairgse' dhuibh: " rioghachd gloire," 1 Thess. ii. 12. " rioghachd sith," Rom. xiv. 17. " rioghachd shiorruith,"

2 Pead. i. 11. O! rioghachd bheannuichte gun amharus! an' ſo gabhai' tu co'nuidh; ann ſo riaghlai' tu gu ſiorruith, agus cuiri' Dia thu d' ſhuidhe' air ri-chathair-gloir, Mat. xix. 28. Cuiridh e le lamh fein crun rioghail air do cheann, is cha 'n e crun ſgithich; oir ſan aite ſin cha bhi peaca', 's ni mo bhios fulangas, Taiſb. xxi. 27. agus xxii. 3,—5. "Cha 'n e crun òr (oir cha bhi meas air bith air ſo ſan la ſin,) ach "crun beatha," Seum. i. 12. "crun fireantachd," 2 Tim. iv. 8. "crun gloire." 1 Pead. v. 4. ſeadh, "cuiri' tu umad gloir mar thruſgan," 1 Cor. xv. 43. agus "dealrui' tu mar a ghrian 'ſna ſpeuraibh, ann an gloir t-Athar," Mat. xiii. 43. Amhairc a nis air do cholainn ghraineil, air a chrei' ſin a bhios na lon do na daolaibh: biaidh a cheart fheoil, a cheart chre ſo ni 's dealruiche na na reultan, Dan. xii. 3.—Ann ath-ghairid, biaidh tu air do dheana' "coſ-'ail ri Aingle Dhe," Luc. xx. 36. agus dearcai' tu air a ghnuis-ſan ann am fireantachd," Salm xvii. 15. Amhairc a nis ann taobh aſtigh dhiot, agus innis domh, Am bheil thu fathaſd a' creidſinn? Mur 'eil, is eigin do d' choguis a ra' gur *an-creideach* thu, oir 'is e ſo Focal De.

Ach

Ach ma their thu gu bheil thu creidſinn, innis domh nis, ciod e do run. An gabh thu ris an ni ſo tha d' thairgſe mar do ſhonas? An cuir thu cul ri d' phrodhait pheacaich, ri d' ſholas toirmiſgt'? An ſaltair thu air urram an t-ſaoghail; an ſpion thu thufein a' glacaibh do ſholais? Am bheil thu toileach gabhail ri maſla' 's ri bochduinn, ma tharlas iad ort ann ſan t-ſlighe gu neamh, agus Crioſd a leantuinn le caithe-beatha irioſal-agus fein-aich'eil? Ma tha, is leats' an t-iomlan, agus is leat e gu ſiorruith.

Nach gloirmhor mata na bheil ad thairgſe? Nach airidh air damna' e-ſan a theid air aghaidh 's a bhaſaicheas, nuair tha ſo uil' aig airſon a thogail? An gabh thu Dia air fhacal? An leig thu bhuait do ghreim do 'n t-ſaoghal, an glan thu do lamhan bho 'n pheaca', 's an dean thu greim air a bheatha mhairtheannaich? Mur dean, innſeadh do choguis duit mur 'eil thu air dhiobhail ceille, nuair a tha thu deana' dearmaid air roghainn ço math, leis am feuda' tu bhi ſona' gu ſiorruith.

3. " Bheir Dia ſochairean do-labhairt duit ſan t-ſaoghal a tha lathair, 1 Cor. iii. 22. Eabh. xii. 22,—24. Ge d' raibh iomlaineachd do ſhonais air a ghleidhe' gu ſaoghail

eile', gidheadh bheir Dia dhuit nithe' nach 'eil fuarach ann lamh."

Saoraidh e bho thrailleachd thu, Eoin viii. 36. fpionaidh e thu a' glac an leoghainn; Col. i. 13. bruthaidh an nathair do fhail, ach bruthaidh tufa a' ceann, Gen. iii. 15. faoraidh e thu bho 'n t-faoghal olc a tha lathair, Gal. i. 4. Cha dean focair do fgrios, agus cha dean docair do fgarradh bhuaithe-fan, Rom. viii. 35,—38. faoraidh e bho chumhachd na h-uaighe thu, xlix. 15. agus ni e righ nan uabhas na theachdaire fith dhuit. Bheir e air falbh am mallachd bho 'n chrann-cheufai'; Salm cxix. 71. bheir e air docair agus trioblaid fein am moll a fheideadh air falbh, is an inntin a ghlanadh, Dan. xii. 10. Ifai. xxvii. 9. Ni e do thearnadh bho dhite' 'n lagha, 's am mallachd a thionnda' gu bhi na bheannacha' dhuit, Rom. vi. 14. Gal. iii. 24. Is ann aige tha iuchraichean a bhais agus na h-ifrinn, agus is e dhruideas agus cha 'n urra neach fofgla', Taifb. iii. 7. agus i. 18. druididh e am beul fo, mar a rinn e aon uair beul nan leoghann, Dan. vi. 22. air chor as nach bi thus' air do chiura' leis an dara bas, Taifb. ii. 11.

Ach cha'n e 'mhan gu faor e bho thruaighe

thu

thu; bheir e dhuit mar an ceadna ſochairean do-labhairt. Bheir e e-fein duit; biaidh e na charaid agus na Athair dhuit, 2 Cor. vi. 18. is grian agus is ſgiath dhuit e, Salm lxxxiv. 12. ann aon fhacal, biaidh e na Dhia dhuit, Gen. xvii. 7. agus ciod tuille, dh' fheudar a ra'? Ni e dhuit gach ni dh' fheudas Dia fein a dheanadh. E-ſan aig am bi righ mar athair no mar charaid, biaidh ſuil aige ri gibhtean rioghail uaithe. Ach ciod iad prionnſuidh agus righre talmhaidh air an coimeas ri Dia! Mar tha e-ſan neo-chriochnach an' gloir is an cumhachd ofcionn an duſlaich fo, is amhlui' bheir e da reir ſin ſonas neo-chriochnach da luchd-muinntir ofcionn ni 's urr' iadſan a thoirt do 'n mhuinntir da 'm bheil ſpeis aca. " Bheir e dhuibh gras is gloir, is cha chum e uaibh aon ni maith." Salm lxxxiv. 11. Gabhaidh e ſibh nar n-oighreachan air a gheallaidhean, Eabh. vi. 17. agus daighnichidh e leibh a chumhnanta gu ſiorruith, Ier. xxxii. 40. Ni e 'ur ſaoradh bho gach ni is urra 'n lagh, a-choguis, no an t-Aibhiſteir a chur nar n-aghai', Rom. viii. 33, 34. Bheir e dhuibh ſaor-chomas teachd na fhianuis, gabhaidh e ri 'r pearſa, 's eiſdidh e 'ur n-urnaigh, Eph. iii. 12. agus

i. 6. 1 Eoin v. 14. Gabhaidh e co'nuidh maille ruibh, bheir e dhuibh a run, agus cumaidh e co-chomun coiliont agus cairdeil ri 'r n-anam, Eoin xiii. 23. agus xxv. 15. 1 Eoin i. 3. Biaidh a chluas foſgailte, biaidh a dhorus foſgailte, 's biaidh a ſtor foſgailte 's gach aon am dhuibh. Biaidh a bheannacha' do ghna maille ribh, agus bheir e air na h-uile nithe co-oibreacha' chum 'ur maith, Salm cxv. 13. Rom. viii. 28.

4. "Tha cumhnanta na trocair air a thoirt co ioſal air arſon as tha e comaſach." Chrom Dia air-ſon pheacach co ioſal as a dh' fheudadh e. Cha 'n fheud e bhi na ughdar peacai', no ſmal a tharruing air gloir a naomhachd; agus, gun ſo a dheana', cionnus a dh' fheudadh e teachd ni b' iſle na rinn e? Leig e dheth nithe ea-comaſach a cheud chumhnainte, Ier. iii. 23. Marc. v. 36. Gniomh. xvi. 31. agus iii. 19. Seanr. xviii. 13. Cha 'n 'eil e 'g iarruidh oirbh ni air bith mi-reuſanta no ea-comaſach mar chumhnanta beatha. Fui' 'n cheud chumhnanta bha da ni mar fhiacha' oirbh; 1. "Lan-dioladh a thoirt do cheartas De air-ſon peacai' na h-uine chai' ſeachad." 2. Umhlachd fhoirfe agus iomlan a thoirt nur pearſai' fein do gach puinc do 'n lagh,

lagh, ann ſan uine ri teachd." Bha iad ſo le cheile neo-chomaſach dhuinne, Rom. viii. 3. ach feuch co trocaireach as a rinn Dia 'n iſleachadh. An lan-diola' ſin a dh' fheudadh e iarruidh oirne, tha e toileach a ghabhail bho 'n Urras ſin a rinn e fein a dheaſacha', 2 Cor. v. 10. Tha e 'g innſe' gu 'n d' fhuair e diola', Iob xxxiii. 24. 1 Tim. ii. 6. 's nach 'eil e 'g iarrui' ni air bith oirbh ach gabhail r' a Mhac, is gu 'm bi e "na fhireantachd agus na ſhaoirſe dhuibh," Eoin i. 12. 1 Cor. i. 30. Agus air-ſon umhlachd ſan uine ri teachd, tha e toileach aontacha' le 'r n-an'uinneachd, is gun bhi ro-theann gu 'r failinn a chomhracha'. Cha 'n 'eil e ſeaſamh aig foirfeachd mar chumhnanta beatha. Ge d' tha 'g innſe' gur e ſo a dhlighe, tha e toileach treibh-dhireas a ghabhal na aite, Gen. xvii. 1. Seanr. xi. 20. Ge nach urr' thu 'n t-fhiachaibh air fad a phaighe', gabhaidh e uait a reir do chomais; an toil air-ſon a ghniomh, agus an run air-ſon a choilionai', 2 Cor. viii. 12. 2 Chron. vi. 8. Eabh. xi. 17.—Seadh, ma thig ſibh da ionnſui' trid Chrioſd, is gu ſocruich ſibh 'ur cridhe chum a thoileacha', 's gu 'n dean ſibh 'ur n-uile dhicheall na ſheirbheis, bheir e cliu agus duais

dhuibh

dhuibh, ge dʼ raibh an faoitheach air a mhilleʼ nur lamhan.

O! fmuanaichibh air iochd ʼur Cruthaiʼ-fhear; leigibh dhomh a raʼ ribh mar a thuirt a fheirbhifeach ri Naaman, O athair, nan abradh am faidh riut ni mor-eigin a dheanaʼ, nach deanaʼ tu e? nach mo gu mor na fin nuair tha e ʼg raʼ riut amhan Ionnuil agus bi glan? 2 Righ. v. 13. Nan iarraʼ Dia ni eigin teann, cruaidh, agus eagalach air do lamh-fa chum dol as bho dhamnaʼ fiorruith, nach deanaʼ tu e? Ge dʼ iarradh e ort do laithean air fad a chaithe' ri bron ann am fuar-fhafaich, thu fein a chlaoiʼ le gort, no toradh do chuirp a thoirt feachad air-fon peacaʼ t-anama," nach gabhaʼ tu gu toileach flainte fhiorruith, ge bʼ e fo fein an cumhnanta? Nan deanaʼ do Chruthaiʼ-fhear air ʼn do chuir thu corruich, do chumail re aon bhliadhna, air leabaiʼ chraidh, agus an' fin iarruidh ort do pheacaiʼ threigfinn, gabhail ri Criofd, agus feirbheis a thoirt da car beagan do bhliadhnaʼ; mar tha e cur mar fhiachʼ ort fan t-foifgeul, air neo luidheʼ fan ftaid fo fad faoghal nan faoghal, nach gabhaʼ tu gu toileach an cuireʼ, gun fhuirach fada fan ioma'-chomhairle? O pheacaich, pill agus bi beo; c' air-fon a

bhafaicheas

bhaſaicheas tu, nuair tha beatha ri faotainn air-ſon a gabhail ; nuair tha trocair, mar gu 'm b' ann, a grioſadh ort gun a diulta' ? Nam b' urr' thu ra' gun amharus, " A Thigh-earna, bha fios agam gu 'm bu duine cruai' thu' ?" Mat. xxv. 24. Bha ni-eigin do leth-ſgeul agad ; ach nuair a dh' iſlich Dia neimh e fein co mor, is a chrom e co ioſal, co 's urra ſmid a radh as do leth, mas e 's na dheigh ſin uile gu ſeas thu amach ?—Os-barr.

5. " Far am bheil thuſa lag, tha Dia tairgſe' dhuit grais chum do dheana' comaſach." Shin mi 'mach mo lamh. is cha d' thug aon neach fainear," Seanr. i. 24. Ge d' tha thu air do thilge' ſan t-ſlochd thruaighe ſin, as nach urr' thu fein gu brath teachd amach, gidheadh tha Crioſd a' tairgſe' comhna' leat ; tha e ſineadh amach a laimhe dhuit, is ma bhaſaicheas tu 's ann a chionn gu bheil thu cur cuil r'a chuideacha'. " Feuch, tha mis' am ſheaſadh aig an dorus agus a' bualadh, ma dh' fhoſglas neach air bith dhomh, thig mi 'ſteach," Taiſb. iii. 20. Ciod e ge d' raibh thu bochd agus truagh, agus dall, agus ruiſgte ; tha Crioſd a tairgſe' leighis air-ſon gach aon do t-uireaſuibh, tha e furail ort fhireantachd agus a ghrais. " Comhairlich-

eam

eam dhuit òr a cheannach bhuamſa, chum as gum bi thu ſaibhir; agus truſgan geal, a chum as gu'n codaichear thu; agus ung-ſa do ſhuile le ſàbh-ſhùl a chum as gur leir dhuit," Taiſb. iii. 17, 18. Am bheil thu cur an' ceill gu bheil ſo cruaidh a chionn nach 'eil agad ni air bith leis an ceannuich thu? Ma tha, biodh fios agad gu bheil an ceannach ſo, " gun airgiod agus gun luach," Iſai. lv. 1. Tha e ri fhaotainn le iarruidh agus le ghuidhe', trid gnathachadh durachdach agus coilionta nam meadhona' ſin a dh' orduich Dia, Seanr. ii. 3, 4. Tha Dia 'g iarruidh ort eolais a ghabhail air, agus eagal a bhi agad roimhe. Am bheil thu 'g ra' gu bheil t-inntin dall is do chridhe cruaidh air chor as nach 'eil thu comaſach air ſo a dheana'! Tha mi 'g innſe' dhuit gu bheil Dia tairgſe' t-inntin a ſhoilſeacha', 's eagal-ſan a chur ann do chridhe: ma 's e ſo do roghainn, Seanr. i. 29. " Do bhri' gu 'n d' fhuathaich iad eolas, agus nach do roighnich iad eagal an Tighearna;" ſo far am bheil an fhaillinn. Air chor as ma bhios daoine nan coigrich air Dia, agus aineolach, gur ann a chionn nach 'eil " toil ac' eolas a ghabhail air a ſhlighe," Iob. xxi. 14. " Ma tha thu 'g eigheach ann deigh eolas, ma tha

tha thu ga iarrui' mar airgiod, &c. ann ſin tuigi' tu eagal an Tighearna, 's gheibh thu eolas Dhia," Seanr. ii. 3,—5. Nach math an tairgſe ſo? " pillibh air m' achaſan-ſa, feuch, doirti' mi mach mo ſpiorad chugaibh Seanr. i. 23. Ge nach urra ſibh ni air bith a dheanadh uaibh fein, gidheadh feudai' ſibh na h-uile nithe' dheana' le Spiorad-ſan ga'r cuideacha'; 's tha e tairgſe' dhuibh a chomhnai', trid gnathacha' dicheallach air na meadhona'. Tha Dia 'g iarruidh oirbh " ſibh fein ionnlad agus a ghlanadh," Iſai. i. 16. tha ſibhs' ag ra' gu bheil ſibh co neo-chomaſach air ſo, as a tha 'n liobard air a bhreice chur bhuaithe. Ier. xiii. 23. Ach tha Dia tairgſe' 'ur glanadh, air chor as ma bhuanaicheas ſibh neo-ghlan, gur ann le'r n-an-toil fein a thachras e. Eſec. xxiv. 13. " ghlan mis' thu, agus cha raibh thu glan, " Ier. xiii. 27. O Ieruſalem, nach bi thu air do dheana' glan? c'uin idir a bhitheas e?" Tha Dia ag feithe' gus an àill leibh bhi air 'ur glana', gus an gabh ſibh a thairgſe, 's gus an leig ſibh leis na nithe' ſin a dheanadh annaibh agus air arſon, nach urra ſibh a dheanadh air arſon fein. Cha'n 'eil fios agaibh ciod a ni Dia air 'ur n-ath-chuinge, ma leanas ſibh e gun fhois,

agus

agus ma bhuanaicheas ſibh ann urnaigh, Luc. xi. 8. agus xviii. 5. Ge d' eiſd e ribh tamul, gidheadh bheir e freagra' dhuibh ann am iomchui', is ni e mu dheire' trocair oirbh; oir cha d' iar neach riabh gnuis Dia Iacob ann diomhain, Iſai. xlv. 19.

CO-DHUNADH AN IOMLAN.

ANIS, mo bhraithre', leigibh ris domh 'ur n-inntinn: ciod tha ſibh a eur ro'-ibh a dheanadh? An d' theid ſibh air 'ur n-aghai' 's am baſaich ſibh? no, an cuir ſibh mu thiomchioll iompachaidh iomlan agus ghrad, is an dean ſibh greim air a bheatha mhairtheannaich? Cia fhad a ni ſibh maill' ann an Sodom? "Cia fhad a sheasas sibh eidir da bharail?" 1 Righ. xviii. 21. Am bheil ſibh fathaſd ann aga co dhiu' is e Crioſd no Barrabas, co dhiu' is e ſolas no claoi', co dhiu' 's e fearann Chabul, 1 Righ. ix. 13. no pharras De, roghainn is taitniche?—Am feud thu bhi 'n amharus air bith co dhiu' is fearr Abana agus Pharphar, aimhniche Dhamaſcuis, na uile ſhruthaibh Edein; no co dhiu' 's fearr clabar a phe:eai' na uisge na beatha, glan mar ghloine, teachd amach bho ri-cathair Dhia is an Uain? An urr' an faoghal gun amharus na nithe' ſin a dheanadh air do ſhon a ni Crioſd? An ſeas e lamh riut fad fiorruitheachd? An d' theid ſolas, fearann, ionmhus agus urram ſios do 'n uaigh leat? Salm xlix. 17. 1 Tim. vi. 7. Mur d' theid, nach iomchui' ſealltuinn mu 'n cuairt air-ſon ni-eigin a leannas riut? Ciod is ciall duit a bhi ſan ioma'-chomhairle mar ſo, air t-ais agus air t-

aghai'

aghai'? A chlann amaideach! cia fhad a dh' fhanas ſibh mar ſo an eidir-rionn? An eigin domh 'ur fagail air a cheann mu dheire' cos'ail ri Agrippa, gun bhi ach dlu air bhi nur Crioſdui'ean? Ma dh' fhagas mi 'n ſo ſibh, tha ſibh gu brath caillte; mur Crioſdui'ean ſibh gu h-iomlan, cha Chrioſdui'ean ſibh idir. Tha leth-run agaibh 'ur caithe-beatha neo-churamach a leige' dhibh, is cuir mu thiomchioll giulain naomh agus fhaic-illich; b' fhearr leibh gu 'm biodh ſibh cos'ail ri cuid eile, 's gu 'm b' urra ſibh a dheana' mar ni iadſan; ach cia fhad a dh' fhanas ſibh aig a leithid ſo do run faoin is do ghuidhe dhiomhain? C' uin a thig ſibh gu run lan, daingean, agus tul-chuiſeach a bhi n' 'ur Crioſdui'ean do rireadh? Nach 'eil ſibh faicinn mar tha 'n t-Aibh; ifteir ga 'r mealla' le bhi toirt oirbh dail a chur na 'r n-iompacha'? Cia fhad a chum e chèana ſibh ann ſlighe 'n aimhleis? Cia lion bliadhna bha ſibh a' cur ro'ibh leaſacha'? Ciod nan deana' Dia 'ur gearra' ſios ann ſan uine ſo?

Guidhim oirbh na cuiribh air falbh mi gun fhreag-ra': na tugaibh iomradh air an uine ri teachd; is eigin domh 'ur toil fhaotainn air ball. Mur 'eil 'ur ruh fuidhichte nis, nuair tha Dia ri ſtri' ribh, tha e moran ni 's ea-coſlaiche gu 'm bi ſibh toileach na dheigh ſo, nuair a bhios na ſmuainte' ſo air dealacha' ribh, is a bhios ſibh air 'ur cruadhacha' trid mealltoireachd a pheacai'. An sìn ſibh dhomh 'ur lamhan? an toir ſibh ſeilbh do 'n Tighearn' Ioſa gu h-ullamh is gu h-iomlan? Am bheil ſibh toileach ſibh fein a naſgadh an' cumhnanta ris? Ciod tha ſibh 'g ra'? Ma tha ſibh fathaſd a' cur dail 'ſa chuis, chaill miſe mo ſhaothair, is thig gach ni rinn mi gu neo-bhrigh. Guidhim oirbh, na leigibh dha ſo tachairt: thigibh; tilgibh aſteach 'ur cranncher;

deanaibh roghainn: " So an t-am taitneach, ſo latha na ſlainte; an diugh ma dh' eiſdeas ſibh a ghuth."— Cuim' nach b' e ſo an la bho 'n tionnſgainn do ſhonas? Cuim' an gabha' tu do dhanadas fuireach la ni 's faide 'ſa chunthart eagalach a bheil thu? Ciod nan iarra' Dia air an oidhche ſo bhuait t-anam? " O gu 'm b' aithne dhuit, ann ad la ſo fein, na nithe' bhuineas do d' ſhith, mu 'm bi iad air am falach bho d' ſhuilibh," Luc. xix. 42. 'S e ſo do la, 's cha 'n 'eil ann ach la, Eoin ix. 4. Fhuair daoin' eil' an latha fein, is fhuair iad na dheigh ſin am binne, 's tha thus' a nis air do thoirt dh'ionnſuidh an t-ſaoghail a thilgeil do chrannchair air-ſon fiorruitheachd. Cuimhnich gur ann ri d' ghiulan an dras tha do chor fad ſaoghal nan ſaoghal an' earbſa. Mur dean thu roghainn ghlic an' dras, tha thu caillte gu fiorruith. Bi faicilleach mata mu d' roghainn, oir biaidh do chor da reir gu fiorruith ſuthainn, Luc. x. 42. agus xvi. 25. Seanr. i. 27,—29.

Is am-bheil ſo gun amharus fior? Am bheil beatha agus bas ad roghainn! Seadh, tha e co fior as a dh' fheudas firinn a bhith, Deut. xiii. 14. c' air-ſon mata nach bi thuſa ſona'? Ciod ach do dhearmad, no do dhiulta' toileil fein is urra do bhaca'. " Feuch ann ſo tha uiſge," (ars' an Caillteanach ri Philip) " ciod a bhacas miſe bhi air mo bhaiſte?" Air an doigh cheudna, feudai' miſe ra' riutſa, Feuch ann ſo tha Crioſd, ann ſo tha trocair, maitheanas agus beatha: ciod a bhacas tuſa bhi air do ſhaoradh 's air do ſhabhala'! O pheacaich! an loiſg thuſa, 's do mhaitheanas ad thairgſe? Nach toir thu ſuas thu fein do Chrioſd, nach cuir thu cul ri d' pheacai', nach aicheidh thu thu-fein, is nach tog thu chuing is an crann-ceuſaidh, agus theid an latha leat. Seadh, ma ni thu ſo, is leat Crioſd, maitheanas,

eanas, ſith, beatha, ſonas, na h-uile nithe'. 'S nach math is fhiach dhuit gabhail ri leithid ſo do thairgſe? C' air-ſon a ſheaſas tu an' aga, no an' ioma'-chomhairle? Am bheil aga air bith nach fearr Dia na diomhanas, agus gloir na peaca'? C' air-ſon a threigeas tu do ſhonas, is a pheacaicheas tu 'n aghai' t-anam fein? C' uin a chrathas tu dhiot do leiſg, is a chuireas tu do leth-ſgeula air cul? "Na maoi' thu fein as an la-marrach," oir cha 'n 'eil fios agad c' ait' am feud an oidhche nochd do thaſgaidh, Seant. xxxii. 1.

A dhuinntir mo ghraidh, tha 'n Spiorad naomh ann dràs a' ſtri' ribh, ach cha dean e ſtri' ribh an' co'-nuidh.—Nach do mhothaich thu, dhuine, do chridhe blath leis an fhaeal, is nach beag nach do chuireadh mar fhiacha' ort do pheacaidh a threigſin is teachd dh' ionnſuidh Dhia? Nach do mhothaich thu cuid do ſmuainte' math a' gluaſad ad chridhe, bha toirt raibh-ai' dhuit air do chunthart, is ag innſe' dhuit c' ait' an criochnaiche' do ghiulan mi-fhaicilleach agus aingidh? Theaga' gu bheil thu cos'ail ris an leanabh Samuel, aig nach raibh fios, nuair a ghlaodh Dia ris aon uair, agus a ris, gu 'm b' e guth an Tighearna bh' ann, 1 Sam. iii. 6, 7. Gidheadh is iad na ſmuainte' ſo cuire', gairm, agus ſtridh an Spioraid: O, ceap an feol-mara, agus aithnich latha do ſhith.

Ann dras tha 'n Tighearn' Ioſa, le glaca' ſgaoilte, ullamh gu gabhail riut; agus a' guidhe ort leinne', teachd da ionnſui'. Cia durachdach, cia trocaireach, cia iochdmhor tha e glaodhaich riut! Cia grad tha 'n eaglais a' moſgla' le fuaim a ghutha? "'S e guth mo ghraidh ata ann!" Caint. ii. 8. O, an cum thuſa cluas bhodhar r'a ghuth? Cha 'n e an guth ſin a bhriſteas na cedair, is a bheir air na ſleibhte cliſge',

a chuireas an fhaſach air chrith, 's a ſgaoileas an dealanach, leis a bheil e labhairt riut; cha mho is e tairneanach Shinai th' ann, ach guth ciuin agus ſamhach: cha 'n e guth ſleibh Ebal, guth mallachaidh agus uabhais a th' ann, ach guth ſleibh Geriſim, guth beannachaidh, agus ait-ſgeula, Deut. xxvii. 12, 13. Cha 'n e guth na trompaid no a chogaidh a th' ann, ach teachdaireachd ſith bho Righ na ſith, Eph. vi. 15. 2 Cor. v. 18, 20. Shaoilinn, nuair tha chuis mar ſo, gun abra' tuſa leis an leannan, "Dh' fhailnich mo chridhe nuair a labhair e," Caint. v. 6. Feudai' mi ra' riut, O pheacaich, mar thuirt Marta, r'a piuthair, "Tha am Maighiſtir a' teachd, agus tha e ga d' ghairm." Eoin xi. 28. O, eirigh a nis gu grad le Muire, 's thig da ionnſuidh. Cia ſollaſach agus cia ſaor a chuire'! "Ma tha tart air neach air bith, thigeadh e m' ionnſuidhs' agus oladh e," Eoin vii. 37. Seanr. i. 21. Tha e ſoſgladh a thaoibh gu iocſhlaint' a thoirt do gach neach, is cha 'n 'eil e bacadh aon, "Co air bith leis an aill, thigeadh e is gabhadh e uiſge na beatha gu ſaor," Taiſb. xxii. 17. Co air bith ata glic thigeadh e 'ſteach ann ſo. Thigibh, ithibh do m' aran, oluibh do 'n fhion a mhaiſg mi," Seanr. ix. 4,—6. "Thigibh a m' ionnſuidh-ſa, &c. gabhaibh mo chuing oirbh, agus foghluimibh bhuam, agus gheibh ſibh fois d' 'ur n-anamaibh," Mat. xi. 28, 29, "An ti thig am ionnſui', cha tilg mi air chor ſam bith amach e," Eoin vi. 37. Cia goirt a tha e caoi' na muinntir tha cur cul ris? "O Ieruſalem, Ieruſalem! cia minic a b' aill leam do chlann a chruinneacha' r'a cheile, mar a chruinneachas cearc a h-eoin f'a ſgiathaibh, agus cha b' aill leibh!" Mat. xxiii. 37. "Feuch miſe, feuch miſe, ſgaoil mi 'mach mo lamha fad an la

do

do chinneach eaſ-umhal," Iſai. lxv. 1, 2. O, tilgibh ſibh fein a nis fa dheire ann an glacaibh a ghraidh, agus bithibh gu brath tearuinte.

Feuch, O chlann nan daoine, dh' fhoſgail an Tigh-earn' Ios' a nis am prioſun, is tha e teachd d' 'ur n-ionnſui' mar na h-uachdarain dh' ionnſui' nan abſtol, Gniomh. xvi. 39. agus a' guidhe oirbh teachd amach. Nam b' ann a pharras, no a luchairt a bhiodh Crioſd ga 'r gairm, cha b' ioghna' ge nach biodh ſibh toileach; (is gidheadh cia furaſd' a bha Adhamh air a mhealladh as ſin!) Ach is ann bho 'r prioſuin, a dhaoine, bho 'r geimhlibh, bho aimhleas agus bho dhorchadas, a tha e ga 'r gairm, Iſai. xlii. 6, 7. agus an e nach tig ſibh? Tha e ga 'r gairm gu ſaoirſe, Gal. v. 13. agus nach eiſd ſibh ris? Tha a chuing ea-trom, a lagh furaſd', a ſheirbheis ſaor, Mat. xi. 30. Seum. i. 25. 1 Cor. vii. 22. Agus cia beag air bhith tlachd th' agaibh an dras do ſlighe Dhia, ma chreideas ſibh e fein, mothachai' ſibh gu gairrid gu 'm bheil i lan do ſhith agus do ſholas, blaiſi' ſibh aoibhneas do-labhairt, agus gheibh ſibh ſonas neo-chriochnach innte, Sean. iii. 17. Salm cxix. 103, 111, 165. 1 Pead. i. 8.

A mhuimntir ionmhuinn, is duilich leam dealacha' ribh; cha 'n 'eil fios agam cionnus a bheir mi thairis ſibh. Tha mi nis ulla' gu co'-dhunadh, ach bu mhiannach leam mu 'n ſguir mi an cumhnanta ſo a naſgadh eidir Crioſd agus ſibh-ſa, mu 'n d' theid mi air m' ais a dh' ionnſui' mo mhaighiſtir, le gearan goirt gu 'n-do chuir ſibh cul ri m' theachdaireachd. Ach is ſuarach cul a chuir rium-ſa, tha ſibh a cur cuil ri trocair Dhia, ri iochd an t-Slanui'-fhear, is ri gras an Spioraid, Gniomh. vii. 11.

Ach ge do ghlaodh mi fada ribh is ge do dhiult

ſibh, an aon uair ſo fathaſd togai' mi ſuas mo ghuth mar thrompaid, agus glaodhai' mi bho ionada ard' a bhaile, mu 'n toir mi 'n eighe thruagh agus dheireannach gu 'n do leig mi gu buileach dhiom ſibh. Aon uair eile glaoidhai' mi 'n deigh pheacach gun mhothacha', chum is ma tha e comaſach gu 'n duiſginn iad: "O thalaimh, a thalaimh, a thalaimh, cluinn briathra' 'n Tighearna," Ier. xxii. 29. Mur 'eil ſibh leagta ri baſacha', thugaibh aire, mar gu 'm b' ann, do 'n chuire' dheireannach a gheibh ſibh bho throcair. Feuch, ann ainm Dhia, tha miſe gu follas a reic na teachdaireachd ribh. "Eiſdibh rium, O chlann, eiſdibh ri teagaſg, agus bithibh glioc, is na cuiribh cul ris," Seanr. viii. 32, 33.

Ho! gach aon air am bheil tart, thigibh a chum nan uiſgeacha'; agus e-ſan aig nach 'eil airgiod; thigibh, ceannuichibh agus ithibh: ſeadh, thigibh, ceannuichibh fion agus bainne, gun airgiod agus gun luach. C' air-ſon a chaitheas ſibh 'ur n-airgiod air-ſon an ni ſin nach aran, agus 'ur ſaothair air-ſon an ni ſin nach ſaſuich? Eiſdibh gu durachdach rium-ſa, agus ithibh an ni is math, agus biodh 'ur n-anam lan do ſholas, Claonnuibh 'ur cluas agus thigibh am ionnſui'-ſa; eiſdibh, agus mairridh 'ur n-anam beo, 's ni miſe cumhnanta ſiorruith ribh, eadhon trocaire cinnteach Dhaibhidh, Iſai. lv. 1,—3.

Ho! gach neach tha tinn le gne' air bith eacail no craibh, Mat. iv. 23. 24. no th' air a bhuaire' le droch ſpiorad, ardain, feirg, no an-miann', no ſainnt, thigibh a chum an Leigh, is thugaibh leibh 'ur daoine tinne: feuch an' ſo tha e-ſan "a leighiſeas gach gne' thinneis, agus gach gne' eacail a meaſg a phobuil."

Ho! gach aon tha 'm peaca', gach aon a tha 'm buaire',

buaire, gach aon a tha 'n cruai'-chas air bith no an' trioblaid, cruinnichibh fibh fein a chum Chriosd, agus bithidh e na Chaiptin oirbh; tearnaidh e fibh bho theanndach an lagha, agus faoraidh e fibh bho dhioghaltas. Feuch, tha e na thearuinteachd chinnteach dhuibh is na aite-didein, Eabh. vi. 18. Salm xlviii. 3. Cuiribh bhuaibh 'ur peaca', 's teichibh da ionsui' mu 'n glacar fibh le corruich an Uile-chumhachdaich.

Ho! gach peacach ain-eolach, thig agus ceannuich fabh-fhul a chum as gu 'm bu leir dhuit, Taisb. iii. 18. Cuir bhuait gach leth-sgeul; tha thu gu fiorruith caillte, ma dh' fhanas tu fa bheachd am bheil thu, 2 Cor. iv. 3. Ach gabh ri Criosd mar t-fhaidh, agus bheir e solus duit, Isai. xlii. 6. Eph. v. 14. Glaodh ris air-son eolais, rannsuich fhacal, meoruich steidh do chreideimh, iriflich thu fein na lathair, agus teagaisgidh e dhuit a shlighe, 's ni e glic thu chum slainte, Mat. xiii. 36. Luc. viii. 9. Eoin v. 49. Ach mur gnathaich thu gu durachdach na meadhona', 's gu 'n suidh thu fios gu lundach, a chionn nach 'eil agad ach aon talanta, ni e do dhite' mar sheirbhiseach leasg agus aingidh, Mat. xxv. 24, 26.

Ho! gach peacach ain-diadhai', ciod air bith thu, thig asteach agus bi beo: pill ris an Tighearna, 's ni e trocair ort. O, gabh os laimh pilleadh agus teachd, thus' a shalaich do bheul le mallacha', 's le mionnan, is le breugan; biaidh gach gne' pheacaidh agus blaspheim "air am maitheadh dhuit." Marc. iii. 28. ma philleas tu gu h-iomlan, is ma thig thu dh' ionnsui' Chriosd, ge do bha thu co neo-ghlan ri Magdalen, "cuir bhuait do neo-ghlain' as do shealla', 's t-adhaltrus bho d' chridh," 's thoir suas thu fein do Chriosd mar shoitheach naomhachd, iomchui' air-son a sheirbheis! agus an' sin ge d' raibh

raibh do pheacai' mar ſcarlaid bithidh iad mar olainn, is ge d' raibh iad mar chorcar biaidh iad geal mar ſhneachda, Luc. vii. 47. Iſai. i. 18. Eabh. ix. 14.

Eiſdibh, O mhiſgeara', " cia ſhad a bhitheas ſibh air mhiſg? cuiribh uaibh 'ur deoch laidir," 1 Sam. i. 14. Ge do bha ſibh roimhe ſo ga 'r n-aorneagan nar ſalaiche fein, pillibh a nis le h-athreachas, agus cuiribh gu buileach cul ri 'r n-an-mianna', 's bithidh ſibh air 'ur failteacha' leis an Tighearna, 2 Cor. vi. 17. Thugaibh ſuas ſibh fein do Chriosd, a chum 'ur beath' a chaithe' gu meaſara, gu cothromach, agus gu' dia-dhai': deanuibh greim air ſhireantachd-ſan, ſtriochd-aibh da uachdranachd, is cia graineil air bith a bha ſibh, ni e-ſan 'ur n-ionnlad agus 'ur glanadh, Taiſb. i. 5.

Eiſdibh, O chuideachd dhiomhain, aig am bheil tlachd an' companas aingidh agus amaideach, a chum 'ur beath' a chluich' air falbh ann aighear is ann ſugra', thigibh afteach air iartas gliocais; roghnichibh i fein agus a ſlighe, is mairi' ſibh beo, Seanr. ix. 5, 6.

Eiſdibh, O luchd fanoid, eiſdidh guth an Tighearna; ge do rinn ſibh fanoid air diadhachd, is air a luchd aidmheil, ge do rinn ſibh tair air Criosd agus air a ſhlighe, gidheadh ribhſa tha e glaodhaich ſibh fein a chruinneacha' fui' ſgiathaibh a throcair, Seanr. i. 22, 23. Ann aon fhacal, ge d' raibh ſibh am meaſg na cuid is meaſa do 'n aire' mhi-dhiadhai, 1 Cor. vi. 9, 10. gidheadh air dhuibh fior-iompacha', biaidh ſibh air 'ur glanadh, biaidh ſibh air 'ur naomhacha' 'n ainm an Tighearn' Ioſa, agus le Spiorad ar Dia-ne rann. 11.

Ho! gach fear aidmheil fuar agus ſaobh-chrabhach, thuſa nach 'eil ach ad Chriosdui' mheo-bhlath agus leth-bhruich,

leth-bhruich, is a tha ſtad ann an coſlas na diadhachd, thoir thairis do d' bhachaiche 's do d' leth-dheanadas, bi ann ad Chriosdui' gu h-iomlan, bi eudmhor agus dean aithreachas; agus ann ſin cia graineil air bith a bha thu le Crioſd roimhe ſo, biaidh tu nis ann ad thoillinntinn da chridhe, Taiſb. vii. 16, 19, 20.

A nis thugaidh fianuis gu 'n deachai' trocair a thairgſe' dhuibh. "Tha mi gairm neamh agus talamh gu fianuis a thogail nar n-aghaidh air an la 'n diugh, gu 'n do chuir mi mu 'r coinne' beatha agus bas, beannachadh agus mallachadh; uime ſin roighnichibh beatha, chum as gu mairre' ſibh beo," Deut. xxx. 19. Cha 'n urra mis' ach cuire' thoirt duibh agus rabha': cha 'n urra mi 'ur n-eigineacha' gu bhi ſona', na 'm b' urra dheanainn e. Ciod mata 'm freagra' chuireas ſibh leamſa dh' ionnſui' mo mhaighſtir? Leigibh dhomh labhairt ribh ann am briathra' ſeirbheiſich mhaith Abraham, "Agus a nis ma bhuineas ſibh gu caoi'neil agus gu firinneach ri m' mhaighſtir, innſibh dhomh," Gen. xxiv. 49.—O gu freagra' ſibhs' a nis co taitneach as a rinn Rebecca, xxiv. rann 57, 58. "Agus thubhairt iad gairmi' ſinn a mhaighdean, agus feoruiche ſinn da beul fein. Agus ghairm iad Rebecca, 's thubhairt iad ri i, An d' theid thu leis an duine ſo? agus thubhairt iſe, Theid mi leis."—O gu faighinnſa 'm freagra' ceudna uaibhſa! C' air-ſon is eigin domhs' 'ur dite' Mat. x. 14, 15. nuair tha mi 'n ti co mor air 'ur ſabhala'? C' air-ſon a bhios gach cuire' 's gach ſtri' tha trocair a' deana' ribh, air an tionnda' gu bhi n' an an-tromacha' d' ur cionnta, 's nan co-chuideacha' d' ur truaighe? Thugaibh fein breitheanas: an saoil ſibh nach bi dite' na muinntir ſin an-bharr eagalach, a theid air

air an aghai' nam peacaidh, ann deigh na h-uile meadhon agus dicheall a bhi air an gnathacha' chum am pilleadh? Cha 'n 'eil aga air bith nach bi e ni 's "fo-iomchair' do Thirus agus do Shidon, feadh, do Shodom agus do Ghomorrha, ann la bhreitheanais, na dhuibhfa," Mat. xi. 22, 24.

A mhuinntir mo ghraidh, mata iochd air bith agaibh air 'ur n-anama truagha', grad dheanaibh greim air an trocair fin a tha na'r tairgfe: na cuiribh fibh fein ann tuille cunthairt, agus na tugaibh, dhuinne tuille peine. Mata ughdarus air bith aig an Dia a chruthaich fibh os 'ur cionn, thugaibh geil da aithne 's thigibh afteach: Mur b' aill leibh tarcuis a dheanadh air gras agus dorus na trocair a dhruideadh oirbh fein, grad dheanaibh aithreachas agus bithibh air 'ur n-iompacha'. Na leigibh le neamh feafamh fofgailt' air 'ur fon an' diomhain: na leigibh leis an Tighearn' Iofa gach feud prifeil a th' aige chur m' 'ur coinne, 's iarruidh oirbh ceannach gun airgiod agus gun luach, ann diomhain; na leigibh le mhinistearean is le fpiorad ftri' dheana' ribh an' diomhain; 's 'ur fagail mu dheire' gun iompacha'; air eagal gu 'n d' thig am binne fo 'mach n' 'ur n-aghai', "Tha na builg air an lofga', tha 'n luaith air a caithe' leis an teine, tha 'm fear-leubhaidh "a leubhadh an' diomhain, oir cha 'n 'eil na h-aingidh air an tarruing as: droch airgiod, goiri' daoine riu, do bhrigh gu 'n do dhiult an Tighearn' iad," Ier. vi. 29, 30.

O Athair nan uile fpiorad, gabh thus' ad lamh fein an cridhe fin tha tuille 's cruaidh air mo fhonfa, creatuir lag agus ea-treorach. Na fguir thufa ge do fguir mife; ni an lide 's lugha bhuaits' an gnothach; oir cha 'n 'eil ni fam bith cruaidh air do chumhachd: O thus' aig a bheil iuchair Dhaibhidh; a dh' fhofglas agus cha 'n urra neach-

druideadh,

druideadh, foſgail thus' an cridhe ſo mar a rinn thu cridhe Lidia, 's leig le Ri' na gloire dol aſteach; 's gu 'n gabhadh e ſeilbh air an anam. Na leig leis a bhuaireadair a mhealla' le neo-churam, no le dail, na leig dha glidneach' as an aite ſo, no ſhuil thoirt bhar nam briathra' ſo, gus an gabh e run ſuidhichte gu 'n treig e pheacai', 's an dean e greim air beatha, air na cumhnanta ſin air a bheil thuſa ga tairgſe. Ann a t-ainm-ſa, O Thighearna Dhia, thionnſgain miſe ſan t-ſaothair ſo, agus ann a t-ainm tha mi nis ga co-dhuna'. Na leig do 'n uine ſin a bhuillich mi m' a thiomchioll, a bhi gu buileach air a call; na leig do gach ſmuainte, do gach curam, is do gach ſaothair a ghabh mi, bhi air fad an' diomhain. A Thighearna, cuir do lamh aſteach agus bean ri cridhe na ti tha ga leubha' ſo, no ga eiſdeachd, agus cuir da ionnſuidh do Spiorad, mar a chuir thu Philip dh' ionnſuidh a Chaillteanaich nuair a bha e na charbad a' leubhadh an ſhocail: is ge nach bi fios agams' air gu brath am fad is beo mi, gidheadh guidheamh ort, O Thighearna Dhia, faicear air an *la ſin*, ann ſan gairmear ſinn uile gu cunntas, gu raibh cuid do anama air an iompacha' leis an obair ſo, agus deonuich gu 'm feud cuid ſeaſamh ſuas ann ſin agus a ra' gu 'n do chuir no h-argumainte ſo iompaidh orra gu pille' riutſa. AMEN, AMEN!

EARAIL

Earail araid do Cheannarta' Theaghlaichearr

A mhuinntir ionmhuinn, cha 'n 'eil fiughair agam toirt gu brath gu ſlaint' as eugais naomhachai', no 'n d' theid am feaſd 'ur cuir ann ſeilbh ſonas ri bi ſibh an toiſeach naomha. Tha fios aig Dia nach 'eil dochas is lugh' agam gu 'm faic mi aon aghaidh agai gu bràth an neamh, mur bi ſibh air 'ur n-iompacha' air 'ur naomhacha', 's air 'ur cleachduinn ri diadhach Guidhim oirbh mata, bithibh diadhai' n' 'ur pearſa fei agus diadhai' n' 'ur teaghlaiche.

1. N' 'ur pearſa fein. Feuchaibh gur e 'ur cura airaid Crioſd a chur ſuas n' 'ur cridheacha': feuchaib gu ſtriochd 'ur gnothaiche ſaoghalt' air fad dhaſan; i gu 'm bi ſibh fein is gach ni bhuineas duibh deas gach am a feitheamh air a ſheirbheis. Ma bheir ſibh d' 'ur deoin, am bitheantas, agus le fios duibh, fardach do pheaca' ſam bith, tha ſibh caillte, Salm lxviii. 21. Eſec. xviii. 10. Feuchar gu 'n gabh ſibh gu neo-chealgach lagh Chrioſd mar riaghailt 'ur ſmuainte, briathra', agus gniomhara'. Striochdaibh an duine gu h-iomlan, eidir cholann agus inntin, gu dileas daſan, Salm cxix. 34. Rom. vi. 13. Mur 'eil fior ſpeis agaibh do aitheantaibh Dhia gu leir, cha 'n 'eil 'ur cridhe fallain, Salm cxix. 6. O, thugaibh gach oidheirp gu iomhaigh Dhe fhaotainn air a bualadh oirbh an' taobh aſtigh. Toiſichibh aig a chridhe, air neo tha ſibh a' togail gun aon ſteidh. Deanaibh dicheal air atharracha' ſainteil fhaotainn bho 'n taobh aſtigh, air neo 's diomhain gach ſeirbheis a ni ſibh bho 'n taobh amach. Oidheirpichibh ann ſin cumhachd na diadhachd a leigeil fhaicinn n' 'ur caithe-beatha. Gu ma h-e urram agus eagal Dia 'ur ceud churam agus

'ur

ar curam ſonraichte. So dleaſnas is mo air bith. Feuchaibh nach bi aon neach agaibh mi-chrabhach, no ri dearnad air urnaigh, oir is comhara' cinnteach ſo gu 'm bheil each gun Chrioſd, gun ghras aige, 's gu 'm bheil e na thior choigreach air eagal Dia, Salm v. 7. Na leigibh a' 'ur Biobuil cadal diomhanach; feuchaibh gu 'm bi ſibh gach la a' co-ra' ri facal Dia, Eoin v. 39. Cha 'n 'eil gnothach aig an duine ſin gu brath ri ſonas aig nach 'eil tlachd ann naomh-reachd De, 's nach 'eil ga rannſacha' ſin, a chridhe fein, a dh' oidhch' agus do la, Salm i. 1, 2.

Ach cha 'n 'eil an' eagal Dia gun ſeirc do dhaoine ach leth 'ar dleaſnais, ſeadh, cha 'n 'eil ann ach cealg ghraineil. Cha 'n fheud ſinn clair an lagh' a roinn. Feuch mata gu 'n dean thu ceartas agus gu 'n gradhaich thu trocair; gu 'n ruith eothrom agus gras air ſeadh gach aon cheim do d' ghiulan. Bi meaſarra anns na h-uile nithe'; 's thoir geanmnui'eachd agus ſtuamachd leat gach taobh a theid thu. Biodh firinn agus glaine, focair agus modhalachd, neamhalachd agus cuidream, a' cuir maiſe do ghna' air do cho-ra'. Biodh foighidin agus iriſleachd, aon-fhilteachd agus treibh-dhireas a' dealradh anns gach earrainn do d' choluadar. Feuch gu 'n diochuimhnich is gu 'n toir thu maitheanas anns gach ea-coir, is gu 'n diol thu math air-ſon an uilc, mar bu mhath leat a bhi 'n aire' cloinne De. Bi ciuin agus ſeirceil ann a t-achaſan, agus cuir an dreach agus an ſeadh is fabharaiche 's urrainn thu air giulan do bhraithrean. Bi mall gu gealladh, ach cinnteach gu mionaid ann an coiliona'. Leig le ciuineas agus neo-chionntachd, le ſuairceas agus le nadur ſo-lubaidh agus faor bho cheilg, do ghiulan a dheana' taitneach do na h-uile dhaoine. Thoir do d' luchd-

daimh

daimh an gradh, an t-urram, an dleafnas, an t-feirc, a chaomhalachd agus an curam, a bhuineas doibh anns gach daimh fa leth fhaotainn. Is e fo do rireadh diadhachd. Tha mi fparradh oirbh uile 'n lathair an De is ro-airde, nach bi aon air bith agaibh ri mionnan, no ri breugan, no fpeifeil mu dhroch chuideachd, na fhear fanaid, no mi-runach, no fanntach, no mifgeach, no geocach, eaf-ionraic na ghnothaiche, neo-ghlan na chaithebeatha, a' dufgadh ai'reite, ri gaid, no cul-chaine, no ri an-cainnt agus trod; oir tha mi ga 'r deana' cinnteach bho 'n Dia bheo, gur leir-fgrios agus damnadh is crioch dhoibh fo air fad, Seanr. xiii. 20. Seum. v. 12. Taifb. xxi. 8. 1 Cor. vi. 9, 10. Gal. v. 19,—21.

2. *Nur teaghlaiche.* E-fan a chuir Criofd fuas na chridhe, cha dean e dearmad air a chuir fuas na theaghlach cuideachd. Biodh gach aon teaghlach na theampul do Dhia, na cho-thional Criofdui', 1 Cor. vi. 19. gach tigh na thigh urnaigh. Abra' gach ceann teaghlaich mar thubhairt Iofhua, " Bheir mis' agus mo theaghlaich feirbheis do 'n Tighearna;" caib. xxiv. 15. agus cuireadh e roimhe le Daibhi' gu 'n gluais "e na fhardaich le cridhe fior-ghlan ceart," Salm ci. 2. Do thaobh fo, leigibh dhomh a fparradh oirbh:

Ann toifeath. Diadhachd a bhi n' 'ur teaghlaiche, cha 'n ann mar leth-obair, (a ni fibh air 'ur focair nuair a bheir an faoghal agus 'ur gnothaiche cead duibh) ach mar obair fhuidhicht' agus fhonraicht' na teaghlaich. Na deanaibh dearmad air urnaigh ni 's mo na air 'ur lon air na traithibh fuidhichte. Am bheil aon air bith do 'r teaghlaiche nach faigh uine gu 'm bia' ghabhail? a dhuine thruaigh! nach co furafd duit uine fhaotainn gu urnaigh nam biodh tu co toileach?

A ris, Socruichibh air 'ur cridhe gu 'm bheil 'ur n-anama fein air an ceangal fuas ann an anamaibh 'ur teaghlaich. Tha iad air an earbſa ribh-ſa, 's ma bhios iad air an call le 'r neo-churam, theid an iarruidh air 'ur lamhan. A dhaoine, mur 'eil fios agaibh air, mothaichi' ſibh fathaſd, gu-'m bheil curam anamana na churam mor, is gu 'm bheil fuil anamana na thromchionnta. O dhuine, 'm bheil iad ſo agad ri freagairt air an ſon, is nach 'eil thu toirt gach oidheirp air an ſabhala', chum as nach faighear am fuil ann a d' ſgeith? Nach dean thu tuill' air-ſon nan anama nach baſaich na ni thu air-ſon nam bruide baſmhor? Ciod tha thu deanadh air-ſon do chloinne 's do ſheirbheiſeach? tha thu toirt doibh beidh agus dibhe iomchui' ri an nadur; is nach 'eil thu deana' ſo cuideachd air-ſon t-ainmhidhean? tha thu gan leigheas agus gan eiridin nuair a bhios iad tinn; agus nach 'eil thu ris ſo cuideachd air-ſon do bhruidean?—Thugaibh mata gu ſonraichte fainear.

1. Gu 'm bi 'm focal gu ſoleimnt' air a leubhadh, agus ſailm air an ſeinn n' 'ur n-aora'-teaghlaich, Eoin v. 39. Salm cxviii. 15. Faic Crioſd a' ſeinn le theaghlach, eadhon le dheiſciobuil, Mat. xxvi. 30.

2. Biodh gach aon n' 'ur teaghlaichibh air an gairm gu cunntas co teann, ciod a bhuil a tha iad a' toirt as an fhocal a tha iad ag eiſdeachd no a' leubha', 's a bhitheas iad mu ghnothach air bith leibh fein a dh' earbas ſibh riu'. Is dleaſnas ro fheumail ſo, agus meadhon araid a thoirt air gach neach fui' 'ur curam buil mhath a dheana' do na chluinnneas iad, agus a ghleidhe nan cuimhne. Faic eiſeimpleir Chrioſd a' gairm a theaghlaich mar ſo gu cunntas, Mat. xvi. 11, 13, 15.

3. Gabhaibh cunntas tric do na h-anama fui' 'ur curam mu thiomchioll an ſtaid ſpioradail, (ann ſo feumai' ſibh bhi a' 'ur luchd leanmhuinn air Crioſd, Mat. xiii. 10, 36, 51. Marc. iv. 10, 11.) rannſaichibh amach an cor, leigibh ris doibh gu tric an cionnta 's an truaighe thaobh naduir agus am feum a th' ac' air iompacha' 's air ath-ghineamhuinn a chum bhi air an ſabhala'. Thugaibh rabha' dhoibh le ſuim, mu thiomchioll am peacai', thugaibh miſneach dhoibh anns gach toiſeach leaſachai', leanuibh iad gu durachdach, is na tugaibh fois doibh gu brath gus am faic ſibh atharracha' ſlainteil air teachd orra. Is dleaſnas ro-chuidreamach ſo, ach tha eagal orm gu 'm bheil e gu ro-uabhaſach air a leigeil air dearmad. Nach 'eil do choguis ag radh, "Is tus' an duine ?"

4. Thoir aire theann gu 'm bi 'n t-ſabaid air a naomhacha' le d' theaghlach gu h-iomlan, Exod. xx 10. Lebh. xxiii. 3. Tha ioma' teaghlach bhochd aig nach 'eil moran uine ri ſheachnadh ach ſo. O builichibh 'ur ſabaidean ann ſaoithreacha' co durachdach (a dh' fhaotainn eolais, agus a thoirt ſeirbheis do 'r Cruthai'-fhear) as a tha ſibh a' deana' n' 'ur gnothaiche ſaoghalt' air laithean eile, 's cha 'n 'eil fheagal nach ſoirbhich leibh.

5. Gach aon la, moch agus anmoch, biodh urnaigh ſholemnte, mar iobairt mhaidne agus fheaſcair, air a cuir ſuas anns gach aon do 'r teaghlaichean, Salm xcii. 1, 2. Exod. xxx. 7, 8. Luc. i. 9, 10. Thugaibh air nach faighear ſibh ann aire' nan teaghlaiche ſin nach 'eil a' gairm air Dia; oir c' air-ſon a bhios corruich Dhia air a dortadh air 'ur teaghlaichean-ſa ? Ier. x. 25. O theaghlaiche thruagha, tha gun Dia ſan t-ſaoghal, a tha gun aora' n' 'ur tighibh ! Am bheil coilion eaſbhuí',

coilion

coilion trocair agaibh, mar theaghlach, is nach bi urnaigh-teaghlaich agaibh cuideachd! Gun urnaigh teaghlaich, cionnus tha ſibh-ſa "'g urnaigh leis gach gne' urnaigh agus ath-chuinge," Eph. vi. 18.—Na h-abair, "Cha 'n 'eil uin' agam." Ciod an leth-ſgeul ſo! Nach ann a chum ſeirbheis a thoirt do Dhia 's t-anam a ſhabhaladh, a tha t-uine gu h-iomlan air a deonucha' dhuit? Is gidheadh am bheil thu 'g ra' nach 'eil uin' agad chuige ſo? Ma gheibh thu cridhe, cha 'n 'eil curam nach faigh thu uine. Cum bho d' bhia', no cum bho d' chadal i, mu 'm bi i bhuait air-ſon na h-oibre ſo.—Na h-abair, "Cha toir mo ghnothaiche cead dhomh:" cha 'n 'eil gnothach air bith is mo na thu fein a ſhabhala', 's na h-anama ſin a chaidh earbſa riut a thearnadh. Cha chall-gnothaich idir feithe' ri urnaigh. Is ann le urnaigh gheibh thu beannacha' do 'n iomlan, Ier. xxix. 11, 12. 2 Sam. vii. 29. agus ciod is fiu' do ghnothaiche mur toir Dia dhuit a bheannacha'? — Na h-abair, "Cha 'n 'eil mi comaſach:" builich an aon talanta 's bheir Dia dhuit an tuille, Mat. xxv. 24 &c. Tha cuideacha' agad ri fhaotainn gus am bi thu ni 's comaſaiche. No mar 'eil atharracha' do ſheol agad, is eigin duit dol maille ri d' choimhearſnach is mo comas; thug Dia gealla' ſonraichte do urnaigh ann an co-chuideachd, Seum. v. 4,—12. Gniomh. xii. 5, 10, 12. 2 Cor. i. 11. air an aobhar ſin is eigin duit na h-uile co-throm a ghabhail air an dleaſnas ſo a choiliona'.

6. Cuiribh gach aon n' 'ur teaghlaichibh air urnaigh dheana' 'n uaigneas. Bithibh furachair gu 'm bheil iad ga thoirt ſo fainear. Ma bhios e feumail, faighibh dhoibh righailt g' an cuideacha' gus an urr' iad deanadh as eugais. Seoluibh dhoibh cionnus a ni iad urnaigh, le bhi toirt fainear dhoibh am peacaidh, an uireasuidh,

uidh, agus an tiolacaidh; oir is iad ſo cungai' na h-uile urnaigh—So an chleachdadh a bh' aig Eoin, agus aig Ioſa, Luc. xi. 1. &c.

7. Cuiribh ſuas ceaſnacha' n' 'ur teaghlaichibh, air a chuid is lugha uair ſan t-ſeachduin. Am bheil ſuim idir agaibh do iartas an Uile-chumhachdaich, ſibh a "theagaſg na nithe' ſo gu curamach do 'r cloinn, agus labhairt m' an tiomchioll nuair a ſhuidheas ſibh n' 'ur tighean?" Deut. vi. 6. &c. is ur "clann a thogail ſuas ann ſan t-ſlighe ſan coir dhoibh gluaſad?" Seanr. xxii. 6. An do chliudhaich Dia Abraham co mor, air-ſon "a chlann is a theaghlach a theagaſg," Gen. xviii. 19. is a chionn gu 'n raibh aige moran do "ſheirbheiſiche aig an raibh eolas," (mair tha cuid ga eidir-theangacha') Gen. xiv. 14. 's an d' thug e dha gealla' co mor air a ſhon ſo; 's am bheil thuſa gun toil pairt a bhi agad aon chuid ſa chliu no ſa ghealla'? An do chuir Criosd onoir air ceaſnacha' le lathaireachd fein; Luc. ii. 46. is nach cuir thus' ann ſuim e le bhi ga chleachda'?—Na h-abair "Tha iad neo-churamach, is cha 'n iomſuich iad:" c' air-ſon a f huair thus' ughdarus ach a chum a gnathachadh air-ſon Dia agus leas an anama-ſa? Gairmi' tu 'mach iad, is bheir thu orra t-obair fein a dheana', 's nach bu choir dhuit, air a chuid bu lugha, bhi co eudmhor gu 'n cur dh' ionnſuidh obair Dhia? Na h-abair gu 'm bheil iad "dall agus neo-chomaſach:" Ma tha iad dùr no dall tha. Dia 'g iarruidh ort an tuille curam agus foighidin a ghnathacha' leo: ach dùr agus dall mar tha iad, bheir thu orr' ionnſacha' cionnus a ni iad obair; agus nach feud thu ionnſacha' dhoibh cuideachd cionnus a ni iad urnaigh? Am bheil iad comaſach air eolas a ghabhail air ceaird, is nach 'eil iad comaſach air eolas

a

a ghabhail air cinn ſhoilleir a chreideimh ? Uime ſin mata, ma bu mhaith leibh gu faice' ſibh am feaſd diadhdhachd a' fas, ain-eolas air a leigheas, aingidheachd air a coſgadh, agus mearachd air a chuir air falbh, coilionaibh m' aobhneas-ſa, ann an gnathachadh an dleaſnais ſo.

Am freagair gach gairm a tha ſibh a faotainn bho fhreaſdal De ? Am b' ail leibh na trioblaidean tha oirbh a chui'teacha', no na trioblaidean tha dlu dhuibh a philleadh ? Am b' ail leibh geugan a phlanndacha' air-ſon eaglais De ? Am b' ail leibh gu 'n toga' Dia ſuas 'ur tighean, agus gu 'm beannuicheadh e 'ur maoin ? Am b' ail leibh gu 'n tugadh 'ur clann am beannachd oirbh ? Am b' ail leibh gu 'n co'laiche' ſibh 'ur clann, 'ur ſeirbheiſibh, 'ur luchd-teagaiſg agus 'ur Tighearna gun eagal nuair a ſheaſas ſinn uil' aig cathair a bhreitheanuis ? O mata cuiribh urnaigh ſuas n' 'ur teaghlaichibh agus urram Dhia n' 'ur tighibh, mar bu mhaith leibh gu brath a bhi beannuichte, no bhi n' 'ur beannacha'. Biodh 'ur cridheathan agus 'ur teaghlaichean nan teampuil do 'n Dia bheo, ann ſam faigh e (reir nan ſeolaidh a chaidh thoirt ſeachad) aora' gu coilionť, agus gu h-uramach. Seanr. xxix. 1. " An ti gheibh achaſan minic, is a chruaidhicheas a mhuineal, theid e-ſan a ſgrios gu h-obann agus gun tearna." O bithibh glic ri tim, a chum as nach bi ſibh truagh fad ſiorruitheachd !

A Thrioch.

JOHN YOUNG,

BOOKSELLER, STATIONER, AND PRINTER,

INVERNESS,

HAS always on hand an extenſive collection of Books in every branch of ſcience and literature, with a capital aſſortment of every article neceſſary for Schools and Country uſe. Particularly, Paper, Slates, Pencils, Quills, Ink and Ink-holders of the very beſt quality, and at the loweſt prices. Notwithſtanding the great advance on Books in general, the following Galic publications are ſold by J. Y. at the very moderate prices affixed, viz.

An Tiomnadh Nuadh, 2s. 6d.

Leabhar nan Sailm le na Laoidhibh agus an Leabhar Cheaſnuchaidh, air an elo'-bhualadh le littir mhor agus bharraicht, 1s. 6d.

Searmaidibh le Maighſtir Mac Dhiarmaid, 6s.

Laoidhibh Spiriodail le Dughail Buchannain, 6d.

Smuainteadh air bas agus fulangas 'ar Slanui'-fhear, le R. Mac Pharlain, 1s.

Leabhar Cheiſt nan og-luchd commanaich, le I. Williſon, 3s

Seann Dana le Oiſian, Orran, Ullin, &c. air an co-chruinneachadh le Eoin Smith, Miniſteir an t-ſoiſgeul, 3s.

Co-chruinneachadh nuadh do dh' Orannibh Gaidhealach, iomadh dhiu' nach robh riabh air an Clodh-bhualadh, 2s. 6d.

Co-chruinneachadh taoghta do Shaothair nam Bard Gaidhealach, le Alastair 'us Domhnuil Stiuairt, A. M. 7s.

Oranaibh nuadh, le Marairead Chameron, 6d.

Dana agus Oranaibh le Eoin Domhnullach, Maighſtir-Sgoil ann an Cille-Mhuire, 6d.

An Seann Tiomnadh, clo'-bhuailt' as uir. Staid Ceithir-filte Mhic an Duine; le Maighſtir Boſton, 'ga clo'-bhualadh, 's gu h-aithghear ri a reic.